

A dramatic scene from Star Wars: Episode III - Revenge of the Sith. Obi-Wan Kenobi, on the left, is shown from the chest up, wearing his brown Jedi robes and a hood. He has a beard and is looking intently at his opponent. He holds a blue lightsaber with both hands. On the right, Darth Vader is shown from the chest up, wearing his iconic black armor and helmet. He holds a red lightsaber with both hands, pointing it towards Obi-Wan. The background is dark with bright, diagonal streaks of blue and red light, suggesting a high-stakes battle environment.

**STAR
WARS**

**VIATA ȘI LEGENDA LUI
OBI-WAN KENOBI**

RYDER WINDHAM

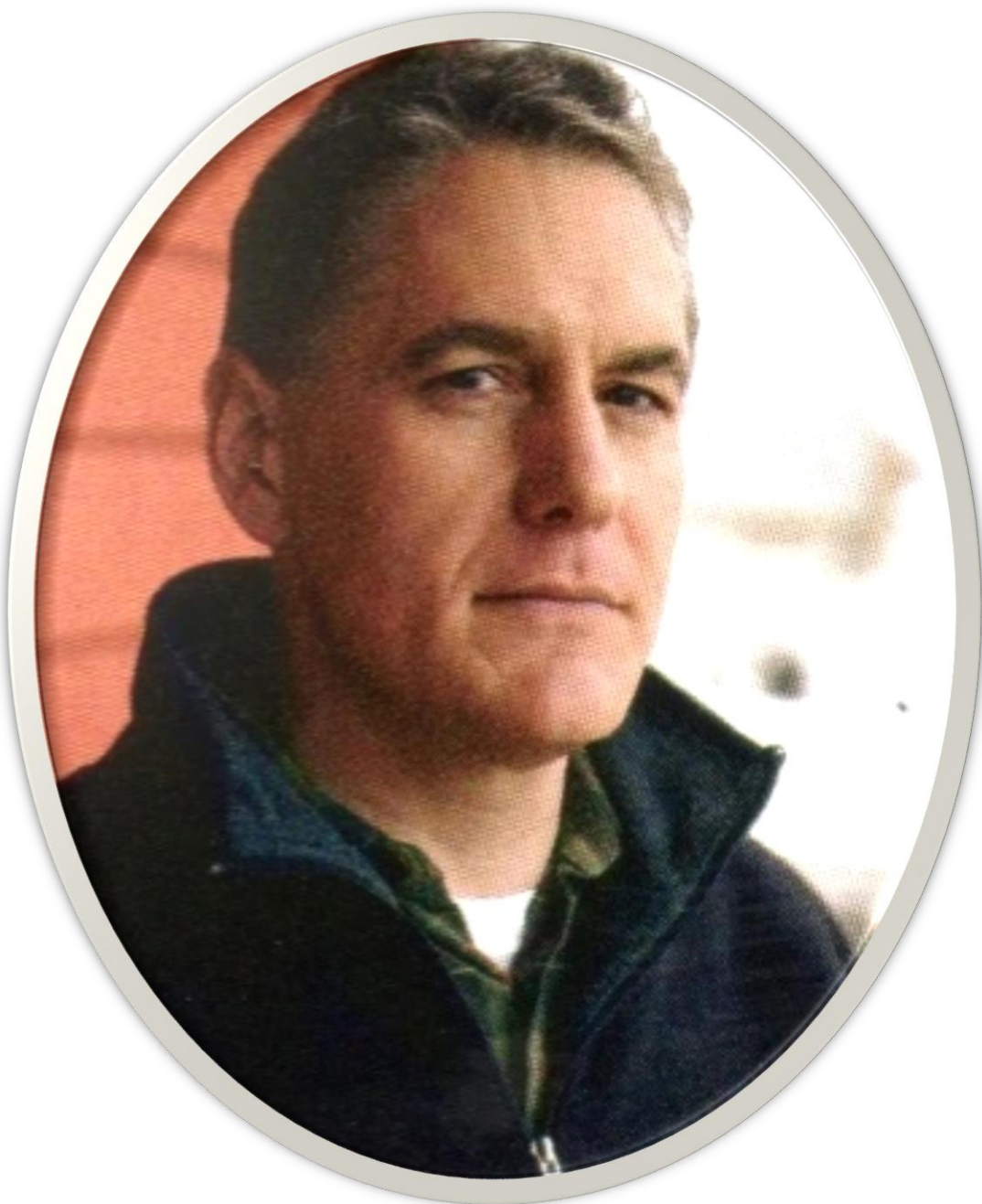
RYDER WINDHAM

STAR WARS

VIATA ȘI LEGENDA LUI OBI-WAN KENOBI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Rider Windham
The Life and Legend of Obi-wan Kenobi
2008

Ryder Windham

Ryder Windham este un autor american de science fiction care a scris mai mult de 60 de cărți pentru Universul Star Wars, inclusiv romane, benzi desenate și cărți de referință. Din 1993, lucrează la proiecte Star Wars fie de unul singur, fie împreună cu alți autori.

Din 2004, lucrează la *Rhode Island School of Design Continuing Education* ca instructor și consilier de certificare pentru cursuri de benzi desenate și arte secvențiale. În prezent, locuiește în Providence, Rhode Island, împreună cu soția și cele două fiice ale sale.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Prolog

Luke Skywalker fu surprins să vadă vaporizatorul de umezeală lângă coliba abandonată a lui Ben Kenobi pe Tatooine. Având în vedere că trecuseră mai bine de trei ani de când Ben părăsise planeta deșertică, Luke presupusese că vaporizatorul ar fi trebuit să dispară de mult timp, luat de Jawa sau de Oamenii Nisipurilor. În mod incredibil, atât vaporizatorul cât și coliba lui Ben păreau a fi în stare bună.

Locuința albită de soare se afla pe o faleză îndepărtată și pietroasă din Pustiul Jundland, cu o priveliște panoramică asupra Mării Dunelor de Vest. Luke aterizase cu X-interceptorul său în apropiere și era nerăbdător să plece de sub cei doi sori gemeni arzători ai lui Tatooine. Dar, în timp ce înainta cu greu pe terenul stâncos și se apropia de ușa de plasteel care era intrarea în coliba lui Kenobi, simți o tensiune ciudată în aer. Îi amintea de senzația tulburătoare pe care o simțise pe Dagobah, în peștera aceea atât de puternică cu partea întunecată a Forței. Dar, în timp ce acea peșteră iradiase frig și moarte și părea să-l provoace și să-l cheme pe Luke să intre, aceasta era o senzație cu totul diferită – ca și cum întreaga proprietate îi spunea *Pleacă*. Cu toate astea, Luke simți, de asemenea, că mesajul nu era pentru el. Se întreabă dacă Ben folosisese Forța pentru a-și proteja casa și se gândi că avea să afle destul de curând.

Ușa era descuiată. Luke o glisă să se deschidă și păși înăuntru. Aerul era mușcăcios, dar interiorul umbros oferea cel puțin o oarecare ușurare după căldura de afară. Privind în jur la diversele obiecte care se odihneau pe mesele și rafturile mici și la pieile de animale întinse pe canapeaua semicirculară care servise și ca pat pentru Ben, Luke nu văzu nimic deteriorat sau furat. Singura dovadă evidentă a absenței lui Ben era praful subțire de nisip care acoperea totul.

Luke se duse în mica zonă de locuit, unde găsi un cufăr cu sigiliu vidat pe podea, lângă o coloană structurală. Din acel cufăr, Ben extrăsese prima sabie de lumină a lui Luke, aceeași despre care Ben susținuse că aparținuse anterior tatălui lui Luke.

Luke șterse nisipul de pe capacul cufărului, apoi îl ridică și se uită înăuntru.
Era gol.

Suspină. Nu se așteptase să conțină o a doua sabie de lumină, dar sperase să găsească ceva util. Dacă nu un datacard sau o înregistrare holografică, măcar un indiciu care să răspundă la întrebările care îl ardeau de luni de zile, încă de la duelul cu Darth Vader din Orașul Norilor. În timp ce se gândea la acea confruntare

devastatoare, care îl costase nu doar arma moștenită, ci și mâna dreaptă, simți brusc o senzație de durere la încheietura mâinii. *Durere de membru fantomă*, își aminti el. Acesta era termenul pe care îl folosisese droidul medical pentru a descrie durerea pe care Luke o putea simți din când în când.

Își mișcă degetele mecanice, realiste, ale mâinii protetice pe care droidul o atașase cu atâta grijă la capătul brațului său drept. Venele, mușchii și oasele fuseseră înlocuite cu fire, pistoane și metal, iar liniile de impulsuri senzoriale îi făceau degetele cibernetice sensibile la atingere. În ciuda faptului că mâna dreaptă originală a lui Luke fusese pierdută în puțul reactorului din Orașul Norilor, droidul medical – un expert cu tehnici foarte specializate de reconstrucție genetică – replicase un duplicat sintetic perfect, până la amprente digitale. Dar droidul medical nu putuse face nimic în privința *durerii fantomă*. Luke va trebui să trăiască cu ea.

Continuă să inspecteze casa lui Ben. Nu îi luă mult timp să găsească trapa din podea care ducea în pivniță. O serie scurtă de trepte, săpate în stâncă, coborau în întuneric. Luke scoase o mică baghetă luminoasă de la centură, o activă și coborî treptele. Pivnița nu era în întregime întunecată, deoarece o lumină slabă și stranie emana din piatra luminiscentă care era încastrată într-un perete.

Ben folosisese pivnița pentru depozitarea hranei și a apei, iar o mică varietate de fructe uscate, legume și carne – toate acestea părând acum ca niște bucăți de piele uscată – rămăseseră înșirate la o țevă de metal care ducea spre o cisternă. Luke găsi, de asemenea, un banc de lucru care fusese construit din fier vechi. Uneltele erau aranjate cu grijă pe rafturi, dar câteva unelte anume se odihneau pe bancul de lucru, ca și cum ar fi așteptat întoarcerea proprietarului lor.

Apoi, Luke văzu cutia. Era o cutie din lemn sculptat complex, așezată pe podea între bancul de lucru și micul generator auxiliar. Luke apropia bagheta luminoasă de cutie când un sunet brusc veni de sus.

Trosc!

Dintr-o mișcare rapidă și fluidă, Luke se roti spre stânga în timp ce întindea repede mâna spre blasterul care era în toc la șoldul drept, apoi sări înapoi spre treptele pivniței. Își ridică blasterul rapid, astfel încât țeava acestuia să fie înclinată în sus prin trapa deschisă. O clipă mai târziu, aerul fu umplut de un țipăt electronic, de panică.

Țipătul venea de la capul bombat al droidului astromec al lui Luke, R2-D2, care călătorise cu el și îl ajutase să evite blocada Imperială din jurul lui Tatooine. Droidul speriat declanșă o rafală de bipuri furioase în timp ce se uita de sus la Luke, apoi veni cu picioarele pe marginea deschiderii trapei, ridicând stratul de nisip care se afla pe podeaua camerei superioare.

— Îmi pare rău, R2, spuse Luke în timp ce-și cobora blasterul. Cred că sunt un pic nervos. În timp ce-și punea arma în toc, mormăi: Probabil că voi rămâne așa până când îl vom găsi pe... Han.

Gâtul lui Luke era deja uscat din cauza căldurii din deșert, dar când rosti numele lui Han, simți că era gata să se înece. Habar nu avea unde se afla prietenul său, ci doar că vânătorul de recompense Boba Fett îi luase trupul înghețat în carbonită din Orașul Norilor. Diferite rapoarte confirmară că Boba Fett intenționa să îl livreze pe Han gangsterului Hutt Jabba, pe Tatooine, dar până acum, Boba Fett nu se prezentase. Cealaltă prietenă a lui Luke, lidera Alianței, Prințesa Leia Organa, fusese cea care îl instruisese să se ascundă pe Tatooine și să aștepte un semn despre

Han. Din păcate, Luke nu se pricepuse niciodată să aștepte.

De sus, R2-D2 emise o serie de semnale electronice ușoare și un fluierat scurt. Recunoscând șuieratul ca fiind o întrebare îngrijorată din partea droidului, Luke răspunse:

— Sunt bine, R2. Du-te și asigură-te că plasa de camuflaj a X-interceptorului este bine prinsă, iar eu voi veni sus în câteva minute.

R2-D2 ciripi un răspuns ezitant, dar apoi motorul său gemu și se îndepărtă de trapă. Mișcarea împinse niște nisip spre trapă, trimitându-l în jos în pivniță, iar Luke clătină din cap. Într-un fel sau altul, nisipul își găsea drumul în aproape orice loc de pe Tatooine.

În timp ce R2-D2 se ducea înapoi afară pentru a inspecta X-interceptorul, Luke se întoarse la cutia din lemn și se ghemui în fața ei. Examinând-o mai îndeaproape cu ajutorul baghetei luminoase, observă un grup strâns de butoane și își dădu seama că era un seif cu tastatură. Luke privi cu atenție tastatura. Ben nu pomenise niciodată de cutia din pivnița lui, iar Luke nu putea decât să-și imagineze care ar putea fi codul de acces. Străduindu-se să-și amintească dacă Ben făcuse vreodată aluzie la cod, Luke se gândi la acea zi fatidică în care Ben – stând în camera de deasupra capului lui Luke – se dezvăluise a fi un Cavaler Jedi și îi povestise lui Luke despre Forță. Luke se îndoia serios că Ben ar fi programat vreo combinație evidentă de litere, cum ar fi JEDI sau FORȚA. Își dori să-l poată întreba cumva pe Ben, dar după ultimul lor schimb de replici, acest lucru părea foarte puțin probabil.

De la Dagobah înapoi, Luke fusese pe cont propriu.

Pentru o clipă, se gândi să spargă cutia, folosind un mic levier pe care îl observase pe bancul de lucru, dar apoi respinse ideea. Oricât de mult era curios de conținutul cutiei, nu voia să o deterioreze. Întinse cu grijă mâna spre cutie, atingându-și vârful degetelor de tastatură.

Poc!

Luke tresări și își trase degetele înapoi când tastatura alunecă automat pe o șină încastrată pentru a dezvălui o încuietoare cu amprentă pentru degetul mare. Nu era sigur de ceea ce tocmai se întâmplase, dar, cumva, ocolise tastatura. Ezită o clipă, apoi se gândi: *Acum e acum*. Apoi își apăsă degetul mare drept pe închizătoare.

Clack!

Încuietoarea cedă la atingerea lui, iar Luke văzu o fantă subțire și neagră apărând de-a lungul marginii inferioare a capacului cutiei. Ridică încet capacul cu o mână, ajustă bagheta luminoasă cu cealaltă și privi în interiorul cutiei. Primul lucru pe care îl văzu, fu un dispozitiv exploziv care fusese fixat lângă partea din spate a tastaturii. Luke privi cu precauție dispozitivul. Cu siguranță părea că Ben aranjase cutia să explodeze, dar, indiferent de motiv, nu funcționase.

Poate că e un eșec..., gândi Luke.

O altă posibilitate îl lovi brusc. Poate că Ben nu numai că lăsase acea cutie în urmă pentru el, dar o și programase să explodeze dacă încerca altcineva să o deschidă.

Dar cum? Ben a obținut cumva amprentele mele digitale? A prevăzut el că îmi voi pierde mâna? Sau închizătorul a fost proiectat să mă recunoască prin Forță? Luke era nedumerit, dar dacă se dovedea că amprentele sale fuseseră cele care împiedicaseră detonarea explozibilului, va avea un alt motiv de recunoștință față de droidul medical care îi recrease mâna.

Uitându-se dincolo de explozibil, Luke văzu că în cutie se aflau câteva obiecte dreptunghiulare. Le recunosc drept cărți. Deși era mai familiarizat cu datapadurile pentru stocarea informațiilor, văzuse destule cărți la viața lui ca să știe ce erau și cum să le folosească. Cea mai mare carte era un volum legat în piele care părea destul de vechi. Luke o luă în mână și observă că era sigilat cu o clamă. Își apăsă degetul mare drept pe închizătoare, iar încuietorea cedă fără niciun sunet.

Luke nu fu surprins să găsească un alt pachet de explozibili, fixat în spatele copertei din față a cărții. Și nici nu fu surprins că explozibilul nu se declanșase. Ceea ce îl surprinse erau cuvintele scrise de mână de pe prima pagină a cărții.

Luke,

Explozibilii au fost o precauție necesară. Am încredere că îi vei dezactiva cum trebuie. Viitorul Cavalerilor Jedi este în mâinile tale. Citește aceste cărți și folosește-le cu înțelepciune. Fie ca Forța să fie cu tine.

Obi-Wan Kenobi

Luke clipi la acele cuvinte ca și cum ar fi vrut să confirme că erau reale, că nu era doar un vis. Cartea se simți brusc grea în mâinile lui. O așeză cu grijă pe masa de lucru și, la lumina baghetei, începu să întoarcă paginile. Fiecare pagină era plină de texte scrise de mână, iar inima lui începu să bată mai tare pe măsură ce diversele cuvinte și fraze îi atrăgeau atenția. Consiliul Jedi... Vechea Republică... Bătălia de pe Naboo... Lorzii Sith... Templul Jedi... Mișcarea Separatistă... Bătălia de pe Geonosis... Războiul Clonelor...

Luke se opri pentru a-și trage sufletul. Știa că ar trebui să înceapă de la început, dar cartea era atât de groasă și era nerăbdător să găsească două nume în special. Începu să răsfoiască paginile și mai repede, scanând textul în căutarea numelor *Anakin Skywalker* și *Darth Vader* despre care credea că sunt cheile răspunsurilor pe care le căuta.

Încă de la duelul din Orașul Norilor, gândurile îi fuseseră dominate de două întrebări: *Darth Vader este cu adevărat tatăl meu? Și dacă este, de ce nu mi-a spus Ben adevărul?*

Durerea surdă reveni în încheietura mâinii drepte a lui Luke și se opri din întors paginile. Nu găsisese numele pe care le căuta, dar ajunsese la o secțiune care conținea instrucțiunile lui Ben pentru construcția săbiilor de lumină. Secțiunea includea numeroase ilustrații realizate chiar de Ben.

Luke nu se gândise la posibilitatea de a-și construi o sabie. Abia după ce își pierduse sabia în Orașul Norilor își dăduse seama că habar nu avea de unde să facă rost de alta, darămite cum să facă una de la zero. Acum, mulțumită cărții lui Ben, se părea că ar putea avea o șansă bună de a o înlocui.

Un Jedi priceput poate realiza o sabie de bază în câteva zile, dacă este necesar, dar crearea uneia pentru prima dată poate dura mai multe luni. Cea mai esențială componentă este cristalul de focalizare, de preferință o bijuterie naturală, care poate fi...

Luke fu transpus, aproape uitând de intenția sa de a găsi informații despre identitatea tatălui său. Dădu înapoi câteva pagini și începu să citească de la începutul însemnării.

La fel ca majoritatea tinerilor Jedi, mi-am construit prima sabie la Templul Jedi de pe Coruscant. Deși era doar o armă competentă, aș fi un mincinos dacă aș spune că am construit-o doar pentru exerciții de antrenament. Am făcut-o cu multă atenție și

grijă și am îndrăznit să-mi imaginez că îmi va fi de folos în viitor. De fapt, am folosit arma în timpul primelor mele misiuni alături de Maestrul meu, dar abia...

Văzând cuvântul *Maestru*, Luke trecu mai departe. Bănui că Ben se referea la Maestrul Yoda, dar nu vedea numele lui Yoda scris nicăieri. Luke se întoarse de unde rămăsese.

...dar abia după ce am ajuns pe Ilum, când încă aveam treisprezece ani, am învățat adevărata putere a unei săbii de lumină.

Luke întoarse pagina. Se așteptase ca jurnalul să ofere detalii despre ceea ce experimentase Kenobi la treisprezece ani, care îl făcuse să învețe *adevărata putere a unei săbii de lumină*, dar, pe măsură ce citea următoarele pagini, i se păru că bătrânul Jedi ar fi putut să păstreze acea informație pentru el însuși.

Ben menționase de asemenea că ajunsese *pe Ilum*, dar nu se mai vorbea de Ilum, cel puțin nu din câte putu vedea el.

Luke se încruntă. Deși era nerăbdător să citească întreaga carte, se gândi, de asemenea, că prima lui prioritate ar putea fi construirea unei noi săbii de lumină. Conform instrucțiunilor lui Ben, primele eforturi de construire a unei săbii puteau *dura luni de zile*. Luke și aliații săi nu știau unde se afla Han Solo în prezent și încă nu formulară un plan de salvare, dar dacă aveau să se confrunte cu Boba Fett sau cu Huttul Jabba, Luke avea sentimentul că o sabie de lumină le-ar fi fost utilă.

În timp ce Luke reexamina instrucțiunile pentru construirea sabiei, gândurile lui se întoarseră la Obi-Wan la vârsta de treisprezece ani. *Cum era el pe atunci?*

Luke își dori să fi știut mai multe.

Capitolul 1

Deși Ordinul Jedi ascunsese în mod deliberat Ilum de pe toate hărțile stelare standard timp de multe secole, aproape fiecare elev Jedi visa să viziteze planeta sacră și secretă din Regiunile Necunoscute. Acest lucru se datora faptului că multe generații de Jedi luaseră cristale de pe Ilum pentru a-și construi săbiile, iar unii Jedi susțineau că erau cele mai bune din galaxie.

Construirea unei săbii pe Ilum nu era considerată cea mai dificilă încercare pentru un ucenic Jedi, dar pentru Obi-Wan, fusese o confirmare că va deveni Cavaler Jedi. Și dacă cineva aprecia oportunitatea de a deveni un Jedi, acela era Obi-Wan. Cu mai puțin de un an în urmă, când mai avusese doar câteva săptămâni până să împlinească 13 ani, fusese aproape convins că niciun Cavaler sau Maestru Jedi nu-l va alege vreodată ca ucenic. Dar acele zile erau uitate acum.

Cavalerul Jedi Qui-Gon Jinn, cu câteva încurajări din partea Maestrului Yoda, îl luase pe Obi-Wan ca Padawan al său. E drept că avuseseră un început dificil, și deveni și mai dificil când Obi-Wan renunțase temporar la Ordinul Jedi pentru a se alătura revoluției de pe planeta Melida/Daan, o decizie pe care ajunsese să o regrete rapid. Qui-Gon îl iertase și îi acceptase întoarcerea, dar între ei rămăsese o neliniște. Cu toate astea, în ciuda dezacordurilor și conflictelor, se dezvoltase o legătură și amândoi erau încrezători că acea legătură se va întări în timp.

Și astfel, Obi-Wan și Maestrul său, călătorind într-o mică navă de transport împrumutată de Senatul Galactic, își făcură pelerinajul pe Ilum, lumea acoperită de zăpadă. În timp ce Obi-Wan medita asupra cristalului albastru pe care tocmai îl recoltase din peștera friguroasă, Qui-Gon stătea la mică distanță, privindu-l.

Folosindu-se de Forță, Obi-Wan Kenobi manevră componentele sabiei sale astfel încât acestea să plutească în aer în fața lui. Cristalul albastru se roti încet, apoi pluti la locul său în camera de energie a sabiei. Concentrându-și toată atenția asupra componentelor, sigilă compartimentul, apoi ajustă mecanismul de blocare.

Asamblarea sabiei era completă.

Cu sabia plutind încă în fața lui, Obi-Wan își îndreptă privirea spre Maestrul său. Ca și Obi-Wan, Qui-Gon purta o haină pentru a-l proteja de frig. Ochii lui Qui-Gon erau ațintiți asupra sabiei plutitoare, dar Obi-Wan crezu că detecta ceva distant în expresia lui, ca și cum gândurile i-ar fi fost în altă parte.

Sabia lui Obi-Wan oscilă ușor. Tânărul așteaptă câteva secunde, apoi spuse:

— Nu ar trebui să spui câteva cuvinte, Maestre?

Ochii lui Qui-Gon se îndreptară spre cei ai lui Obi-Wan.

— Ah, da, spuse el. Întorcându-și privirea la sabia care plutea, recită: Cristalul este inima sabiei. Inima este cristalul Jedi. Jediul este cristalul Forței. Forța este lama inimii. Toate sunt întrepătrunse: cristalul, lama, Jedii. Voi... sunteți una.

Obi-Wan auzi ezitarea lui Qui-Gon în ultima propoziție și crezu că detecta o urmă de tristețe sau regret în vocea Maestrului său. În timp ce se întindea să apuce sabia plutitoare și să o coboare lângă el, spuse:

— Am greșit cu ceva, Maestre?

— Nu, Padawan, răspunse Qui-Gon. Te-ai descurcat bine. Regret că, de data

asta, eu sunt cel care nu este atent la moment. Apoi Qui-Gon își întoarse privirea, lăsându-și ochii să survoleze interiorul cavernei. Este regretabil că un mediu atât de minunat poate fi diminuat de amintiri prostești.

Obi-Wan clătină din cap.

— Îmi pare rău, Maestre, dar nu înțeleg.

Qui-Gon își întoarse privirea spre Obi-Wan și spuse:

— Ultima dată când am stat în această cameră, a fost cu Xanatos.

Obi-Wan înghiți în sec. Xanatos era fostul ucenic Jedi al lui Qui-Gon. Fiind puternic în Forță și un războinic curajos, Xanatos servise alături de Qui-Gon în numeroase misiuni, dar în cele din urmă părăsise Ordinul Jedi pentru a se alia cu tatăl său biologic, un guvernator corupt care inițiase un război civil pe planeta lor natală, Telos IV. Qui-Gon fusese nevoit să-l ucidă pe tatăl lui Xanatos, un act care nu făcu nimic pentru a-l opri sau abate pe Xanatos de pe drumul său spre partea întunecată. Ani de zile după aceea, Qui-Gon susținuse că s-ar putea să nu mai ia niciodată un alt ucenic, iar faptul că în cele din urmă o făcuse, fusese în mare parte meritul lui Obi-Wan. Dar, la scurt timp după ce Obi-Wan devenise Padawanul lui Qui-Gon, Xanatos reapăruse, căutând să se răzbune pe fostul său Maestru și aproape distrugând Templul Jedi. Obi-Wan era cu Qui-Gon când îl prinseseră pe Xanatos pe Telos IV și niciunul dintre ei nu reușise să-l oprească pe fostul Jedi întunecat să-și pună capăt deliberat vieții, aruncându-se într-o băltoacă neagră și clocotitoare de acid.

— Xanatos nu a fost vina ta, spuse Obi-Wan fără să gândească.

Qui-Gon nu-i ceruse părerea, iar el simți cum i se înroșește fața.

— Poate că ai dreptate, răspunse Qui-Gon. Dar, pentru o vreme, Xanatos a fost responsabilitatea mea. Și a fost și prietenul meu.

Obi-Wan nu avu niciun răspuns la asta. Ajunsese să-l considere pe Xanatos drept o întruchipare a răului și îi era greu să creadă că ar fi putut fi vreodată prietenul cuiva. Se simți și puțin înțepat. Călătoria spre Ilum era importantă pentru el și nu se așteptase ca gândurile Maestrului său să se concentreze asupra lui Xanatos. Aproape că își dorea ca amintirea lui Qui-Gon despre ucenicul ratat să se fi dizolvat odată cu însuși Xanatos pe Telos IV, dar îngropă imediat gândul și îl alungă din minte. O astfel de linie de gândire nu putea duce decât spre partea întunecată – Obi-Wan nu avea nevoie ca Maestrul Yoda, Qui-Gon sau oricine altcineva să-i reamintească asta.

Qui-Gon suspină.

— Ai muncit din greu pentru această zi și regret că am permis să se amestece amintirile mele neplăcute. Iartă-mă, Obi-Wan.

Obi-Wan fu luat prin surprindere de cererea de iertare a Maestrului său. Deși nu era sigur dacă trebuia să vorbească, spuse:

— Te... iert, Maestre.

— Atunci totul este în regulă, spuse Qui-Gon, zâmbind în timp ce-și așeza mâna mare pe umărul lui Obi-Wan. Hai să vedem rezultatul muncii tale, această sabie pe care ai creat-o prin voința Forței.

Făcând un pas înapoi de la Qui-Gon, Obi-Wan întinse sabia în fața lui și apăsă butonul de activare. Lama se aprinse, iar pereții căptușiți cu cristale ai cavernei reflectară lumina sa albastră strălucitoare în timp ce amplificau zumzetul distinctiv al armei.

Obi-Wan fusese crescut în Templul Jedi și avea mai multă experiență cu săbiile decât mulți Padawani de vârsta lui. Cu toate astea, ochii i se făcură mari de uimire când văzu lama strălucitoare care se întindea în fața lui. Se așteptase ca acel cristal Ilum să producă o rază mai intensă decât cristalul anterior al armei, pe care îl selectase dintr-o rezervă de la fabrica de sabii a Templului Jedi. Dar nu era pregătit pentru felul în care va face să se simtă arma în mâna lui. Era cumva diferită. O testă, trecând lama prin aer. Lama era toată energie pură și fără greutate, dar părea mai precisă și mai concentrată.

Obi-Wan se uită la Qui-Gon, care zâmbi ca și cum ar fi putut citi gândurile Padawanului său.

— Unii Jedi susțin că aceste cristale Ilum te fac să te simți mai conectat cu Forța, spuse Qui-Gon.

Înainte ca Obi-Wan să poată comenta, veni un bip din comunicatorul de pe centura lui Qui-Gon. Obi-Wan își dezactivează sabia în timp ce Qui-Gon scoase comunicatorul, ascultă scurt, apoi spuse în el:

— Pornim la drum.

— Ce este, Maestre?

— O misiune, spuse Qui-Gon, întorcând comunicatorul la centură. Trebuie să mergem pe Ord Sigatt.

— Ord Sigatt? Obi-Wan clătină din cap. N-am auzit niciodată de ea.

— Este în Teritoriile de pe Inelul Exterior.

Obi-Wan își ridică sprâncenele. Nu în fiecare zi, Jedii erau repartizați pe Inelul Exterior.

— Nu este puțin în afara jurisdicției noastre obișnuite? spuse el.

— Nu și atunci când o navă rafinărie a Republicii, și echipajul ei, dispar acolo.

Qui-Gon se întoarce și se îndreaptă spre gura peșterii. Obi-Wan își prinse sabia la centură în timp ce-l urma, mergând repede pentru a egala pașii lungi ai Maestrului său. Se întoarseră la transportorul lor, setară coordonatele pentru Ord Sigatt în navicomputer și se ridicară de pe lumea înghețată.

Câteva minute mai târziu, se îndreptau prin hiperspațiu spre Inelul Exterior.

Cu 12.000 de ani înainte de Obi-Wan, când Republica Galactică încerca să-și extindă guvernarea dincolo de rutele comerciale cele mai circulate, Republica înființase baze militare și de recunoaștere avansate pe câteva lumi îndepărtate. Acele planete și sateliți fuseseră denumite *Ord*, o abreviere de la Ordnance/Regional Depots¹. Cu timpul, Ordinul Jedi înlocuise miliția Republicii, iar unele dintre aceste *Ord* evoluaseră în centre de eliminare a armelor și facilități de depozitare, în timp ce altele fuseseră adoptate de coloniști.

Ord Sigatt era o planetă mică, stâncoasă, cu un teren în mare parte arid și câteva lacuri împrăștiate. Timp de secole, populația sa modestă fusese formată din oameni care rămăseseră doar până când găseau un alt loc unde să meargă. Unii coloniști de lungă durată locuiau la periferia așezării principale, dar majoritatea locuiau în apropierea portului spațial, a stației energetice sau a instalației de tratare a apei care constituiau așezarea principală. În ceea ce privește turismul, majoritatea călătorilor priveau Ord Sigatt ca pe puțin mai mult decât un loc de odihnă sau de realimentare a navelor lor. Dar toate acestea se schimbaseră după ce un prospector descoperise recent un zăcământ mare de *carvanium*, un metal folosit în aliaje precum

---

¹ Ordnance/Regional Depots – depozite regionale de muniții.

duroțelul. Aproape peste noapte, Ord Sigatt se transformase într-o lume minieră. Mulți coloniști se îmbogățiseră instantaneu atunci când își vânduseră proprietățile unor consorții străine. Vehicule mamut fuseseră aduse pentru a excava *carvaniumul*, iar portul spațial se extinsese pentru a găzdui navele de rafinare. Populația așezării crescuse rapid cu muncitorii emigranți și mercenari, iar pentru noii sosiți apărură o mulțime de locuințe temporare.

Obi-Wan trecu în revistă acele detalii în timpul călătoriei cu Maestrul său prin hiperspațiu, dimensiunea spațiu-timp care permitea călătorii între planete mai rapid decât viteza luminii. Studiind datele transmise de la Templul Jedi, Obi-Wan spuse:

— Nava rafinărie dispărută este *Hardy Harrow* de pe Denon și este deținută de *Denon-Ardru Mutual*. Nava fusese programată să preia un transport de carvanium în urmă cu două zile, dar când nu a reușit să se întoarcă în spațiul Republicii, un Senator Denon a anunțat Consiliul.

— E vreun comentariu din partea portului spațial Ord Sigatt? întrebă Qui-Gon.

— Ei spun că *Hardy Harrow* nu a ajuns niciodată la Ord Sigatt.

— Dar despre acte recente de piraterie sau anomalii ale vremii spațiale în sistem? A fost raportat ceva?

— Nu, Maestre. O lumină de semnal pâlpâi pe consola transportorului și Obi-Wan se uită la ecranul unui senzor. Ieșim din hiperspațiu.

Urmă o ușoară tresărire când nava ieși din hiperspațiu și intră în spațiul real. Dincolo de fereastra din oțel transparent a cabinei, valul de lumină strălucitoare dispăru și fu înlocuit de o planetă solitară în mijlocul unui câmp de stele îndepărtate. Obi-Wan confirmă că planeta era Ord Sigatt, apoi spuse:

— Voi anunța portul spațial că sosim...

— Ușurel, Padawan, îl întrerupse Qui-Gon. Din câte știm noi, autoritățile din portul spațial ar putea avea ceva de-a face cu nava rafinărie dispărută. Hai să ajungem neanunțați. Vom ateriza într-unul dintre hangarele publice de la periferie.

După ce obținură autorizația din partea portului spațial, aterizară într-un hangar cu acoperiș deschis. Obi-Wan fu oarecum ușurat să afle că pe Ord Sigatt clima era considerabil mai caldă decât cea de pe Ilum, dar când coborî pe rampa navei, își dădu seama că aerul nu era nici pe departe la fel de curat.

Un droid de întreținere a navelor îi conduse spre ieșirea din hangar. Aproape ajunseseră la ieșire când doi paznici în uniformă apărură din umbră pentru a le bloca calea. Amândoi aveau puști blaster pe umeri, iar expresiile lor dure indicau că erau pregătiți să folosească armele dacă era necesar.

Unul dintre gardieni se uită la Qui-Gon și mârâi:

— Aveți vreunul dintre voi arme?

Qui-Gon își ridică încet mâna dreaptă și făcu un gest ușor de măturare cu degetele în timp ce spunea:

— Nu avem arme.

Niciuna dintre gărzi nu știu că Qui-Gon folosea Forța pentru a le manipula mințile. Paznicul care i se adresase lui Qui-Gon aprobă din cap și spuse:

— Nu, nu aveți arme.

— Suntem doar niște negustori inofensivi, adăugă Qui-Gon. Ne puteți lăsa să ne continuăm drumul.

— Complet inofensivi, răspunse gardianul. Mergeți, atunci.

El și partenerul său se dădură la o parte, permițându-le celor doi Jedi să

meargă spre ieșire. Ajunseră pe o stradă aglomerată, plină de trafic pietonal și mărginită de tarabele comercianților. Trecură pe lângă tarabe, ținându-și săbiile ascunse în robe. În timp ce înaintau, Qui-Gon se aplecă lângă Obi-Wan și spuse cu voce joasă:

— Ai observat ceva neobișnuit la localnici?

Obi-Wan cercetă zona. Văzu un amestec de oameni și extraterestri din diferite lumi, iar majoritatea purtau haine de lucru și salopete. Unii erau așezați la mese cu mâncare aflate la umbra unui hangar din apropiere. Toți comercianții păreau foarte concentrați asupra clienților lor.

Obi-Wan ridică din umeri.

— Ei bine, spuse el, nu pare cu mult diferit de orice alt port spațial de pe o lume retrasă. Cu excepția faptului că lumea de aici pare mai posacă decât de obicei.

Era adevărat. Nimeni nu părea să fie foarte fericit că se află pe Ord Sigatt.

— Mai este și faptul că nimeni nu poartă arme, spuse Qui-Gon.

În timp ce ochii lui Obi-Wan treceau de la o persoană la alta, confirmă rapid observația Maestrului său. Cu excepția gărzilor de securitate pe care le lăsaseră în urmă în hangar, nicio ființă nu purta vreun toc cu arme de orice fel.

— Asta e neobișnuit, spuse Obi-Wan. Nimic din raportul Consiliului Jedi nu menționa că blasterele sunt interzise. Poate că este doar modul în care localnicii mențin pacea.

— Poate, zise Qui-Gon, dar Obi-Wan își dădu seama că Maestrul său era sceptic.

Un trio de piloți trecu pe lângă ei, iar Jedii îi priviră intrând într-un bar din apropiere, una dintre clădirile cu aspect mai vechi din cartier.

— S-ar putea să pot obține niște informații acolo, spuse Qui-Gon. Tu așteaptă afară. Mă întorc în câteva minute.

La câteva secunde după ce Qui-Gon intră în clădirea veche, Obi-Wan auzi o prăbușire puternică. Se auzise de pe aleea de după colț, care era perpendiculară pe strada principală. După o privire rapidă înapoi spre ușa barului, trecu de colț și se trezi în fața unui Besalisk voinic. Extraterestrul cu patru brațe purta un șorț pătat și ținea două tăvi în mâinile inferioare. O grămadă de sticle goale zăceau împrăștiate în jurul picioarelor sale late. Se părea că tocmai scăpase din greșeală sticlele.

Obi-Wan tocmai era pe punctul să se întoarcă, când Besaliskul, mormăind în sinea lui, se aplecă și începu să încarce sticlele pe tăvi cu brațele superioare. Obi-Wan fu uimit de cât de repede se mișcau mâinile extraterestrului. Besaliskul se întindea spre ultima sticlă când își ridică privirea spre Obi-Wan. Cu ochii larg deschiși de surpriză, extraterestrul spuse:

— Ce naiba. Apoi coborî tăvile pe pământ, își ridică toate cele patru mâini carnoase, cu câte patru degete, în aer și spuse: Mă predau.

— Da? spuse Obi-Wan, confuz.

— Știu că nu trebuie să mă pun cu un Jedi, spuse Besaliskul, iar mustățile sale zbârcite tremurau ușor. Chiar și cu unul tânăr ca tine.

Brusc precaut, Obi-Wan se uită în jos pentru a se asigura că sabia sa nu fusese expusă din greșeală. Văzând că era încă ascunsă sub haină, își întoarse privirea către Besalisk și spuse:

— Cine ți-a spus că sunt un Jedi?

Cu brațele încă ridicate, Besliskul chicoti:

— Tu, fiule. În primul rând, ai o împletitură de ucenic Jedi atârând pe umăr. De asemenea, poate că nu știi asta, țesătura hainelor Jedi este destul de distinctivă. Adevăratul indiciu a fost atunci când te-ai uitat la șold pentru a te asigura că nu ți se vede sabia. Oricum, l-ai prins pe Dexter Jettster cinstit și corect.

Obi-Wan fu uimit de puterea de observație a Besaliskului. Făcând un pas pe alee, își păstră o expresie neutră în timp ce spunea cu prudență:

— Deci... Dexter Jettster... trebuie să știi deja și de ce mă aflu aici.

— Trebuie să recunosc, spuse Jettster, făcându-i cu ochiul lui Obi-Wan. Știam că nu puteam continua să scot blastere din barul meu la nesfârșit. Doar că nu mi-am imaginat niciodată că vor veni Jedii după mine.

Să scoată blastere? Obi-Wan fu nedumerit de recunoașterea lui Jettster.

— Nu voi implora milă, continuă Besaliskul. Știu că am greșit. Dar jur că *Denon-Ardru Mutual* și gorilele lor de la securitate sunt adevărata problemă. E destul de rău că au preluat controlul guvernului local și au confiscat armele tuturor în numele legii lor, dar când au început să fure pământ de la coloniștii de aici, ei bine, trebuia să fac ceva. Veți găsi toate pistoalele în camera din spate a barului. Nu am început încă să le distribui prietenilor mei.

În timp ce asculta, mintea agilă a lui Obi-Wan începu să cearnă informațiile, conectând detalii pe care le știa deja.

— Unde este *Hardy Harrow*? întrebă el.

— Ascunsă într-o vale, la vreo douăzeci de kilometri nord de aici, spuse Jettster. Nu este avariata. Eu și prietenii mei de aici am capturat nava la scurt timp după ce a ajuns pe orbită și i-am scos transponderul. Am vrut doar ca *Denon-Ardru* să știe că nu aveam de gând să părăsim Ord Sigatt fără luptă.

— Ați rănit echipajul?

— Echipajul? Jettster își încreți sprâncenele, apoi spuse: Haide, știi la fel de bine ca și mine că *Harrow* este o barjă cu drone. Nu are alt echipaj în afară de droizii care... care...

Jettster oftă, apoi își miji ochii spre Obi-Wan.

— Continuă, spuse Obi-Wan.

Jettster clătină din capul său mare.

— Fiu de gundark, spuse el. M-ai prins, Jedi. Ai încercat să o ascunzi, dar o pot vedea în ochii tăi chiar acum. Nu aveai nicio idee că aveam de gând să fac altceva decât să arunc sticle înainte să încep să pălăvrălesc aiurea. Până acum un minut, mă mândream cu cât de bine păstram secretele, dar acum...

— Ajutor!

Strigătul – părea vocea unui copil – veni din afara aleii, din spatele lui Obi-Wan. Întoarse repede capul și văzu trei agenți de securitate, purtând puști blaster și îmbrăcați în aceleași uniforme ca și cei doi care îi opriseră pe el și pe Qui-Gon la hangar. Unul dintre gardieni ținea de guler un băiețel, care părea să aibă în jur de nouă ani. Un copil mai mic, o fetiță, îl strângea protectoare pe băiat.

Obi-Wan îi aruncă o privire severă lui Jettster și spuse:

— Rămâi aici!

Apoi ieși în fugă pe alee, unde pietonii formaseră deja o mică mulțime în jurul paznicilor și al celor doi copii. Gardianul care îl apucase pe băiat mârâi:

— Te-am văzut cum ai aruncat cu piatra aia în mine, băiete! O să plătești pentru asta!

— Dă-i drumul, spuse Obi-Wan în timp ce se îndrepta spre gărzi.

Ținând o mână pe gulerul băiatului, gardianul se uită la Obi-Wan și lătră:

— Înapoi, puștiule!

Și apoi își mișcă pușca blaster, îndreptând-o spre Obi-Wan.

Sabia lui Obi-Wan străluci, trecând prin țeava puștii. Paznicul îi dădu drumul băiatului, care căzu înapoi în brațele surorii sale mai mici, în timp ce țeava sfărâmată căzu și se rostogoli pe stradă. Ceilalți doi gardieni se mișcară de parcă ar fi vrut să-și ridice propriile puști, dar apoi priviră dincolo de sabia strălucitoare pentru a întâlni privirea lui Obi-Wan.

— Un Jedi, murmură o voce din mulțime. E un Jedi!

Tăcerea se așternu pe stradă, toți ochii fiind ațintiți asupra lui Obi-Wan și a gărzilor. Obi-Wan tocmai era pe punctul de a le ordona gărzilor să lase armele jos, dar înainte să poată scoate un cuvânt, mulțimea izbucni într-o aclamație exultantă.

Obi-Wan își ținu ochii ațintiți asupra gărzilor. Când mulțimea continuă să-l aclame pe Jedi, gărzile își aruncară armele. În timp ce gărzile neînarmate se mișcau nervoase în mijlocul străzii, Obi-Wan simți un deget atingându-i ușor umărul drept. Se întoarse să îl vadă pe Qui-Gon stând în spatele lui și își dezactivă rapid sabia.

— Ar fi trebuit să-ți amintesc să nu te bagi în bucluc? spuse Qui-Gon, ridicând vocea pentru a putea fi auzit peste mulțimea care aplauda.

— Mi-ai cerut să aștept afară! replică Obi-Wan.

Amintindu-și de Dexter Jettster, aruncă o privire înapoi spre cealaltă alee, unde îl văzu pe Jettster lângă zidul din fața barului. Jettster se alăturase aplauzelor, bătând din palme cu cele două brațe superioare în timp ce își folosea mâinile inferioare pentru a arăta spre pământ. Jettster rămăsese acolo unde i se spusese.

Chiar nu e un tip rău, gândi Obi-Wan. E destul de util, de fapt.

Întorcându-și privirea spre Maestrul său, Obi-Wan spuse:

— Înainte să-mi dai o muștrare, să îți spun unde vom găsi *Hardy Harrow*?

Qui-Gon îl privi pe Obi-Wan o clipă, apoi spuse:

— Și cum ai obținut această informație?

— Mi-a spus o păsărică cu patru aripi.

* * *

Denon-Ardru Mutual trimisese o mică armată de gărzi de securitate pe Ord Sigatt, dar toate gărzile se predară fără să protesteze în fața Jedilor. La urma urmei, fuseseră plătiți doar pentru a împinge ființe obișnuite. Gărzile se întoarseră la Denon cu *Hardy Harrow*, dar fără încărcătura de carvanium.

Nici Senatul Galactic, nici Consiliul Jedi nu fură încântați de încercarea unui Senator Denon de a se folosi de Jedi pentru a recupera o barjă cu drone, fără pilot, mai ales când descoperiră că același Senator avea un interes majoritar în menținerea monopolului secret al *Denon-Ardru Mutual* asupra carvaniumului de pe Ord Sigatt.

Obi-Wan și Qui-Gon rămaseră câteva zile pe Ord-Sigatt pentru a ajuta la revenirea la normalitate a guvernului local. Petrecură mult timp cu Dexter Jettster, care nu numai că îi impresionează cu abilitățile sale de observație și memoria sa ascuțită, dar și cu faptul că gătea excelent. În timpul unei mese, Jettster îl privi pe Obi-Wan și îl întrebă:

— Cunoști adevărata putere a unei săbii de lumină?

— Adevărata putere? replică Obi-Wan, privind la Qui-Gon pentru sprijin.

— Este o întrebare bună, spuse Qui-Gon.

Întorcându-și privirea la Jettster, Obi-Wan spuse:

— Ei bine, presupun că este capacitatea ei de a tăia aproape orice.

Dexter radie.

— Asta credeam și eu, spuse el în timp ce împingea o altă farfurie de mâncare spre Qui-Gon. Dar apoi, într-o zi, am văzut un tânăr Jedi pe nume Obi-Wan Kenobi activându-și sabia pe Ord Sigatt. Și atunci am aflat adevărata putere a armei.

Obi-Wan se mișcă pe scaunul său.

— Mi-e teamă că nu înțeleg.

— Tăierea oricărui lucru este doar funcția tehnică a unei săbii, continuă Jettster. Dar adevărata sa putere se află în ochii privitorului. Vederea unei săbii poate inspira o mare teamă, dar poate inspira și o mare speranță. Totul depinde dacă îi consideri pe Jedi *prieteni* sau *dușmani*. Întinzând brațul drept, Jettster își puse mâna pe umărul lui Obi-Wan și spuse: Cu o singură mișcare rapidă de sabie, ai dat speranță tuturor celor care ți-au văzut lama. Cu excepția băieților răi, adică. Sabia ta i-a îngenucheat, și asta fără a vărsa o picătură de sânge.

— Ei bine, spuse Obi-Wan, am distrus blasterul unui paznic...

— Ha! Dexter râse. Ai făcut-o, dar totuși... gândește-te la asta, tânărul meu prieten. Multe arme pot ucide, dar numai sabia de lumină poate inspira asemenea speranțe sau frici extreme. Și voi adăuga că voi fi veșnic bucuros că numai Jedii poartă săbii de lumină.

Și își ridică paharul în cinstea lui Qui-Gon și Obi-Wan.

În timp ce Jedii se pregăteau să părăsească Ord-Sigatt, Jettster merse cu ei până la transportorul care îi aștepta. Pe când se apropiau de hangar, Jettster îl trase pe Obi-Wan deoparte și îi șopti:

— Ascultă, fiule. Ți mulțumesc că nu ai spus nimănui că ți-am spus despre blastere sau despre cargobotul dispărut. Mi-ai salvat reputația.

Obi-Wan zâmbi.

— Ai grijă de tine, Dexter, spuse el, întinzându-i mâna.

— O strângere de mână nu va fi suficientă, fiule, spuse Dexter, apoi îl apucă și îl ridică din picioare pentru a-l îmbrățișa cu toate cele patru brațe. Pe data viitoare.

INTERLUDIU

Cu jurnalul lui Ben Kenobi deschis în fața lui, Luke Skywalker revăzu instrucțiunile pentru construirea săbiilor de lumină. Atelierul din pivnița lui Ben era echipat cu majoritatea uneltelor de care avea nevoie, dar va trebui să ia majoritatea pieselor electronice și mecanice ale armei de la comercianți, ceea ce însemna o călătorie într-unul dintre porturile spațiale de pe Tatooine. Mos Espa era mai aproape de casa lui Ben, dar era, de asemenea, plin de spioni Imperiali, așa că va trebui să meargă la Mos Eisley. Prințesa Leia, Wookieeul Chewbacca, primul tovarăș al lui Han Solo, și noul lor aliat Lando Calrissian, se aflau deja în Mos Eisley, încercând să obțină informații despre locul unde se afla Boba Fett. Luke se aștepta ca prietenii săi să sosească în curând și să îl informeze, pentru ca apoi să se întoarcă cu ei la Mos Eisley.

În ceea ce privește cristalul de focalizare al sabiei, acesta ar fi fost adevărata problemă. Pentru că nu avea la dispoziție nicio bijuterie naturală, va trebui să construiască sau să cumpere un mic cuptor pentru a crea și forma bijuteria, iar apoi va trebui să o taie și să o lustruiească. Mai era și problema instalării cristalului și a acordării fotoarmonicii sabiei. Deși instrucțiunile lui Ben erau scrise clar, se părea că întregul proces de construcție era o știință inexactă și posibil periculoasă. Dacă Luke făcea chiar și o mică eroare, sabia putea exploda în mâinile sale.

Luke stătea la masa joasă și rotundă din sufrageria lui Ben în timp ce pregătea o listă de componente pe care spera să le obțină în Mos Eisley. Ridicându-și privirea, Luke îl văzu pe R2-D2 stând de cealaltă parte a mesei, privindu-l. În aceeași cameră, Ben îi povestise prima dată lui Luke despre faptul că tatăl său fusese Cavaler Jedi, fiind trădat și ucis de Darth Vader, elevul lui Ben. Amintindu-și de afirmația contradictorie a lui Vader în Orașul Norilor, Luke își dori să știe toată povestea.

Ben îl descrisese pe tatăl lui Luke ca fiind un războinic viclean și un bun prieten. Pe Dagobah, Maestrul Yoda comentase că Luke, ca și tatăl său, avea *multă furie* în el. Vorbeau oare despre aceeași persoană?

Luke voia să mai citească din jurnalul lui Ben, dar apoi auzi un speeder de teren apropiindu-se. Se uită pe fereastră pentru a confirma că speederul îi transporta pe Leia și pe ceilalți. Puse rapid jurnalul lui Ben în cutia din lemn din pivniță, apoi îl instrui pe R2-D2 să stea de pază cât timp el se ducea la Mos Eisley.

În timp ce părăsea casa lui Ben, se trezi întrebându-se absent: *Oare cum era tatăl meu când l-a cunoscut Ben?*

Capitolul 2

Qui-Gon ar fi trebuit deja să se întoarcă, gândi Obi-Wan Kenobi. Stătea pe puntea de comandă a strălucitoarei nave Regale Naboo, care aterizase la marginea portului spațial Mos Espa, pe îndepărtata planetă Tatooine. Obi-Wan avea acum douăzeci și cinci de ani și, în cei doisprezece ani petrecuți ca ucenic al lui Qui-Gon Jinn, ajunsese să cunoască bine excentricitățile Maestrului său.

Deși Qui-Gon era considerat un Cavaler Jedi foarte capabil, avea și reputația de a ignora regulile și de a-și urma propriile instincte. Punea destul de des la îndoială autoritatea, inclusiv pe cea a Consiliului Jedi. Și chiar declinase, cel puțin o dată, invitația de a se alătura Consiliului, deoarece refuza să fie legat de *filozofile lor*. Avea maniere excelente, dar părea să prefere mâncarea care nu necesita ustensile. Avea o empatie aproape copleșitoare față de toate formele de viață, chiar dacă creatura respectivă se întâmpla să fie un monstru care încerca să îi ia capul.

Dar Obi-Wan nu-l cunoscuse niciodată pe Qui-Gon să se comporte atât de irațional cum o făcuse în ultimele două zile. Privind prin fereastra punții și nevăzând niciun semn de Qui-Gon pe pustietățile deșertice din jur, gândi: *De ce îi trebuie atât de mult timp?*

Qui-Gon și Obi-Wan acționau ca gardieni pentru Regina Amidala de pe Naboo. Misiunea lor inițială fusese să înlăture de pe Naboo blocada ilegală a Federației Neimoidiene a Comerțului, dar asta fusese înainte ca droizii Federației Comerțului să le distrugă crucișătorul Republicii și să încerce să-i ucidă. Sperând să o ducă pe Amidala pe Coruscant, unde ar fi putut protesta în mod oficial împotriva acțiunilor Federației Comerțului, Jedii fugiseră de pe Naboo cu Regina și anturajul ei, pe nava Regală, dar fuseseră atacați imediat de forțele Federației. Dacă nu ar fi fost acțiunea rapidă a droidului astromec R2-D2, care reușise să repare generatorul de scuturi avariat al navei în timp ce se afla sub focuri grele, nu ar fi supraviețuit niciodată evadării. Din nefericire, hiperpropulsorul T-14 al navei fusese avariat iremediabil, lăsându-i în imposibilitatea de a continua drumul spre Coruscant.

Căutând un loc sigur de aterizare, Obi-Wan folosisse navicomputerul navei pentru a localiza Tatooine, o lume deșertică, mică, izolată și săracă. Aceste aspecte, împreună cu faptul că Tatooine era controlată de Hutti, făceau ca Federația Comerțului să nu fie prezentă pe acea lume. La scurt timp după ce aterizaseră, Qui-Gon și Obi-Wan recunoscuseră amândoi că simțiseră o tulburare în Forță. Obi-Wan rămase cu nava în timp ce Qui-Gon condusesese o mică echipă pentru a obține un hiperpropulsor de schimb de la un distribuitor de piese din Mos Espa. După aceea, ocolul spre Tatooine luase o serie de întorsături și mai ciudate. Evident, în Mos Espa era disponibil un singur hiperpropulsor T-14 în stare de funcționare, dar proprietarul acestuia – Watto, un Toydarian imun la trucurile mentale Jedi – refuzase să accepte creditele Republicii oferite de Qui-Gon.

Dar Qui-Gon întâlnise și un băiat de nouă ani, un sclav deținut de Watto, care dorea să-i ajute pe Jedi. Spre uimirea lui Obi-Wan, Qui-Gon aprobase planul băiatului de a participa la o cursă de atașe pentru a câștiga un premiu în bani, pe care apoi să îl doneze pentru achiziționarea hiperpropulsorului. Se părea că și mama

băiatului – de asemenea, sclava lui Watto – aproba acest plan.

Dar asta era doar o parte din poveste. În noaptea dinaintea cursei, Qui-Gon obținuse discret o mostră de sânge de la băiat și îi transmisese lui Obi-Wan datele mostrei. Folosind un dispozitiv de analiză din navă, Obi-Wan confirmase că băiatul avea un număr de midiclorienii de peste 20.000 pe celulă, mai mare chiar decât cel al Maestrului Yoda. Obi-Wan se întrebese cum de era posibil așa ceva. Putea băiatul să fie mai puternic în Forță decât Yoda? Deși înțelegea de ce l-ar fi găsit Qui-Gon interesant pe băiat, se întreba, de asemenea, dacă nu cumva băiatul devenise o diversiune pentru misiunea lor.

La ce se putea gândi Qui-Gon? Chiar și cu un astfel de număr de midiclorienii, băiatul era prea mare pentru a începe antrenamentul Jedi. Nu era ca și cum ar fi putut face ceva în afară de eliberarea lui de sub stăpânirea Toydarianului.

După cum decurseseră lucrurile, băiatul câștigase cursa și propria libertate. După cursă, Qui-Gon se întorsese la navă și livrase piesele necesare, dar apoi declarase că se întorcea la Mos Espa pentru *niște treburi neterminate* și îl instruisese pe Obi-Wan să instaleze unitatea de hiperpropulsie. Ceea ce Obi-Wan și făcuse. Nava era gata de plecare. Îl așteptau doar pe Qui-Gon.

Unde este?

Tulburarea din Forță era aproape tangibilă, ca și cum un curent amenințător ar fi încărcat aerul. Obi-Wan se ridică de pe scaunul său de pe punte și se uită la pilotul navei, Ric Olié, care îi ghidase cu atâta îndemânare prin blocada de pe Naboo. Olié părea relativ liniștit în timp ce-și verifica consola de instrumente, ignorând complet tulburarea pe care o simțea Obi-Wan.

Dintr-o dată, ușa din spatele lor alunecă și se deschise. Obi-Wan se întoarse și văzu un tânăr blond cu haine ponosite conducându-i pe Căpitanul Panaka, șeful securității Reginei, și pe servitoarea Padme Naberrie pe punte.

— Qui-Gon are probleme! spuse Panaka.

Pentru că siguranța Reginei era prioritatea principală a misiunii, Obi-Wan se uită la Ric Olié și spuse:

— Decolează.

În timp ce Olié pornea motoarele, Obi-Wan se strecură lângă pilot și privi prin fereastră. Afară, la mică distanță de navă, văzu două siluete angajate într-un duel cu săbii de lumină. Una dintre ele era Qui-Gon. Cealaltă era un umanoid îmbrăcat în negru care mânua o sabie roșie.

— Acolo, îi spuse Obi-Wan pilotului. Zboară cât mai jos!

Nava se ridică de la sol și zbură rapid spre poziția lui Qui-Gon. Olié retrase trenul de aterizare, dar lăsă trapa din stânga deschisă și rampa extinsă. Obi-Wan își ținu ochii pe duel. Lamele deveniseră o pată furioasă, mortală, în timp ce se izbeau iar și iar una de cealaltă. Nu putea decât să-și imagineze identitatea și originea adversarului lui Qui-Gon, sau unde învățase creatura să lupte cu sabia, dar nu-l mai văzuse niciodată pe Qui-Gon angajat cu un adversar atât de mortal.

Obi-Wan îl pierdu din vedere pe Qui-Gon în timp ce nava trecea pe deasupra dueliștilor, dar apoi Olié arătă spre un monitor și spuse:

— Este la bord!

Monitorul afișa o vedere interioară a calei din față. Qui-Gon sărise pe rampă și se rostogolise în nava care se ridica rapid. Obi-Wan alergă spre cala din față, cu băiatul pe urmele lui. Intrând în cală, îl găsiră pe R2-D2 lângă Qui-Gon, aflat în

poziție culcată.

— Ești teafăr? strigă băiatul.

— Așa cred, răspunse Qui-Gon cu respirația tăiată, în timp ce se ridica în șezut. A fost o surpriză pe care n-o voi uita prea curând.

Obi-Wan și băiatul se ghemuiră lângă el.

— Ce creatură a fost aia? întrebă Obi-Wan.

— Nu sunt sigur, răspunse Qui-Gon, încă gâfâind, dar indiferent cine sau ce era, a fost instruit în artele Jedi.

R2-D2 emise un bip îngrijorat, apoi Qui-Gon continuă:

— Bănuiesc că se afla pe urmele Reginei.

Băiatul făcu ochii mari de îngrijorare la acest lucru și exclamă:

— Și noi ce vom face?

Obi-Wan se uită la băiat. *Noi?*

Qui-Gon suspină, apoi se întoarce cu fața spre Anakin și spuse:

— Noi vom avea răbdare. Apoi făcu un gest de la băiat către ucenicul său și spuse: Anakin Skywalker, fă cunoștință cu Obi-Wan Kenobi.

— Îmi face plăcere, spuse Anakin în timp ce dădea mâna cu Obi-Wan. Și tu ești Jedi, nu-i așa?

Obi-Wan zâmbi politicos și aprobă din cap. Anakin zâmbi la rândul său.

Arată atât de... obișnuit, gândi Obi-Wan. În ciuda faptului că Jedii erau antrenați de la o vârstă fragedă să știe că atât ființele, cât și lucrurile nu erau întotdeauna ceea ce păreau, Obi-Wan nu ar fi ghicit și nu și-ar fi imaginat niciodată că băiatul de lângă el ar putea fi mai puternic decât Maestrul Yoda.

După ce o aduseră pe Regina Amidala pe Coruscant, Obi-Wan și Qui-Gon îl duseră pe Anakin la Templul Jedi. Acolo, micul Maestru Jedi cu pielea verde, Yoda, Mace Windu și ceilalți zece membri ai Consiliului Jedi fuseseră alarmați să audă povestea lui Qui-Gon despre duelul de pe Tatooine. Timp de o mie de ani, Ordinul Jedi crezuse că cel mai mortal dușman al lor, Sithul, dispăruse, dar după ce îl ascultară pe Qui-Gon, bănuiseră că Sithul reapăruse. Consiliul Jedi și Obi-Wan fuseseră și mai uimiți când Qui-Gon își afirmă convingerea că Anakin Skywalker fusese conceput de midiclorienii și că el era *Cel Ales*, Jediul care va îndeplini o profeție străveche de a distruge Sithul și a aduce echilibrul în Forță.

În ciuda faptului că cei mai mulți Jedi erau aduși în Ordin încă din copilărie, Consiliul fusese de acord cu reticență să testeze puterile lui Anakin. În timp ce testele erau în curs de desfășurare, Obi-Wan și Qui-Gon se retraseră pe un balcon al Templului. Soarele apunea deasupra Orașului Galactic, iar pe cer era un trafic aerian intens.

— Maestre, băiatul nu va absolvi testele Consiliului și o știi prea bine, spuse Obi-Wan. Este prea mare.

— Anakin va deveni Jedi, ți-o promit, răspunse Qui-Gon.

— Nu sfida Consiliul, Maestre... N-o face iarăși.

— Voi face ceea ce trebuie, Obi-Wan. Există altă cale?

— Maestre, dacă ai fi respectat eticheta, acum ai fi putut fi un membru al Consiliului. Meriți să faci parte din Consiliu. De data asta, nu vor fi de acord cu tine.

Qui-Gon își puse mâna pe umărul lui Obi-Wan și spuse:

— Mai ai încă multe de învățat, tinere Padawan.

Obi-Wan privi zgârie-norii din jur.

— Și dacă băiatul decide că vrea să fie cu mama lui?

— Asta va fi alegerea lui Anakin, spuse Qui-Gon. Totuși, am făcut deja un pas pentru a o ajuta pe mama lui. Am aranjat ca un curier să meargă pe Tatooine și să-i livreze o *lentilă Tobal* lui Shmi Skywalker.

— O *lentilă Tobal*? spuse Obi-Wan. Vorbaști despre cristalul folosit pentru a transforma căldura în lumină, ca cel care alimentează motoarele fotonice Renatta?

Qui-Gon aprobă din cap.

— Toydarianul care o deține pe Shmi nu acceptă credite ale Republicii și ar fi cel puțin suspicios dacă Shmi ar avea brusc o sumă mare de bani pentru a-și cumpăra libertatea. Cu toate astea, cred că dacă Shmi ar dobândi un obiect precum o *lentilă Tobal*, ar putea recunoaște valoarea acesteia ca monedă de schimb.

Obi-Wan clătină din cap.

— Poți fi foarte derutant, Maestre.

Qui-Gon ridică din umeri.

— Așa cum am spus, mai ai multe de învățat.

După ce testele fuseseră făcute, Obi-Wan și Qui-Gon se alăturară lui Anakin în fața Consiliului. Așa cum prevăzuse Obi-Wan, Consiliul îl considerase pe Anakin prea mare pentru a deveni Jedi. Yoda spuse că băiatul nu va fi antrenat.

— El este *Cel Ales*, susținu Qui-Gon. Trebuie să vedeți asta!

Yoda își închise ochii mari și înțelepți și își înclină capul mic pe spate.

— Mmm. Înnegurat viitorul băiatului este. De copilăria lui mascat.

Obi-Wan simți la ce se gândeau membrii Consiliului. *Cu toții cred că Anakin este periculos.*

— Foarte bine. Atunci îl voi instrui eu, spuse Qui-Gon, calm, dar totuși sfidător. Pășind lângă Anakin, își puse mâinile pe umerii băiatului și declară: Îl iau pe Anakin Skywalker ca ucenicul meu Padawan.

Indicându-l pe Obi-Wan, Yoda spuse:

— Ucenic ai deja, Qui-Gon. Imposibil, să iei al doilea.

— Codul o interzice, adăugă Mace Windu.

— Obi-Wan este pregătit, spuse Qui-Gon.

În fața lui Yoda, Obi-Wan făcu un pas înainte pentru a sta alături de Qui-Gon și declară:

— Sunt gata să fiu examinat!

— Asupra a ce înseamnă *pregătit*, sfatul nostru vom urma, spuse Yoda.

— Obi-Wan este încăpățânat și mai are încă multe de învățat despre Forța Vie, spuse Qui-Gon, dar este capabil. Puține va mai învăța de la mine.

Obi-Wan îl privi pe Qui-Gon. *Mai întâi spune că mai am multe de învățat, iar acum spune asta?*

— Decisă mai târziu, soarta tânărului Skywalker va fi, spuse Yoda.

Mace Windu anunță că Senatul va vota pentru un nou Cancelar Suprem și că Regina Amidala plănuia să se întoarcă pe Naboo și să facă presiuni asupra Federației Comerțului pentru a pune capăt blocajului. Membrii Consiliului îi desemnară pe Qui-Gon și Obi-Wan să o escorteze pe Amidala acasă și îi permise lui Qui-Gon să-l ia pe Anakin cu el.

În timp ce se pregăteau să se imbarce pe nava Amidalei cu Anakin și R2-D2, Obi-Wan se certă cu Qui-Gon.

— Nu-i o lipsă de respect, Maestre. Este adevărul!

— Poate din punctul tău de vedere, replică Qui-Gon.

— Băiatul e periculos, spuse Obi-Wan. Referindu-se la Consiliul Jedi, adăugă: Toți simt asta. De ce n-o simți și tu?

— Soarta lui este nesigură, dar el nu-i periculos. Consiliul va decide asupra viitorului lui Anakin și asta ar trebui să fie suficient pentru tine. Acum, imbarcarea!

La scurt timp după ce ajunseseră pe Naboo, în timp ce Regina Amidala căuta ajutor militar din partea războinicilor Gungani indigeni de pe Naboo, Obi-Wan se consultă cu Qui-Gon la marginea unei păduri verzi.

— Maestre, m-am comportat urât pe Coruscant și mă rușinez, spuse Obi-Wan. Nu am avut intenția să fiu lipsit de respect. Nu vreau să fiu o problemă în privința băiatului. Și sunt recunoscător că tu crezi că sunt pregătit să fiu testat.

— Ai fost onest cu mine și onestitatea nu greșește niciodată, spuse Qui-Gon cu un zâmbet. Nu am mințit când am spus Consiliului că ești pregătit. Ești cu adevărat pregătit. Te-am învățat tot ce știam. Vei fi un mare Cavaler Jedi, tânărul meu Padawan. Voi fi mândru de tine.

La Theed, capitala Naboo, Obi-Wan și Qui-Gon fuseseră despărțiți de Anakin când luptaseră același războinic îmbrăcat în negru pe care îl întâlniseră pe Tatooine. Dușmanul misterios, a cărui față cu ochi galbeni purta tatuaje roșii cu negru, dezvălui rapid că sabia sa nu avea o singură lamă, ci două. Se învârtea și îi lovea pe Jedi cu o ferocitate intensă, iar ei nu puteau face altceva decât să țină pasul cu el.

Duelul dură câteva minute brutale, ducându-i pe Jedi și pe dușmanul lor mortal de la hangarul Theed până la imensul generator de energie al orașului. În timp ce se deplasau printr-un hol de securitate, cei trei combatanți se treziră temporar despărțiți unul de celălalt de o serie de bariere de energie. Barierele se ridicaseră, permițându-i lui Qui-Gon să-și ajungă din urmă adversarul la marginea nucleului practic insondabil al generatorului de energie, dar înainte ca Obi-Wan să ajungă lângă Maestrul său, bariera se reactivă pentru a-l opri din drumul său.

Și apoi creatura își înfipsese sabia în pieptul lui Qui-Gon. Obi-Wan strigase când văzuse cum trupul Maestrului său se prăbușește la marginea nucleului. În momentul în care bariera de energie căzuse, Obi-Wan se repezise în față pentru a ataca. Inamicul era incredibil de rapid. Niciunul dintre antrenamentele lui Obi-Wan nu-l pregătise să facă față unui asemenea adversar. Se loveau și se învârteau unul pe lângă celălalt fără încetare, mișcându-se înainte și înapoi de-a lungul marginii nucleului. Deși Obi-Wan nu era sigur că Maestrul său era mort, încercă să-și îndepărteze adversarul de zona în care Qui-Gon zăcea nemișcat pe podea, cu sabia la mică distanță de vârful degetelor sale. Obi-Wan tăie mânerul armei adversarului său, dezactivând una dintre lame, dar personajul îmbrăcat în negru ținu strâns jumătatea încă funcțională a propriei săbii și continuă lupta.

Apoi, inamicul folosi Forța pentru a-l împinge pe Obi-Wan, lovindu-l cu un asemenea impact încât își scăpă sabia în timp ce se prăbușea peste margine, în nucleu. Obi-Wan se întinse repede pentru a apuca o protuberanță metalică chiar sub marginea superioară a platformei. Încă se mai agăța de treaptă când adversarul său lovi cu piciorul sabia lui Obi-Wan care sări peste margine. Obi-Wan privi neputincios cum sabia cădea pe lângă el și plonja în adâncurile nucleului.

Acum atârna, cu brațele încorsetate pentru a se ține. Deasupra lui, figura demonică tăia aerul cu sabia cu lama roșie, încercând să-l provoace pe Obi-Wan să facă o ultimă mișcare disperată. Și apoi Obi-Wan își aminti de poziția lui Qui-Gon și

de sabia de lângă el. Folosind Forța, invocă sabia lui Qui-Gon în același moment în care lovi cu piciorul în peretele cilindric al nucleului, lansându-se în sus. Obi-Wan prinse sabia lui Qui-Gon și o activă în timp ce zbura peste adversarul său. Silueta întunecată se roti când Obi-Wan ateriză și lovi cu sabia lui Qui-Gon, iar fața malefică și tatuată a creaturii se contorsionă într-o expresie de surpriză.

Apoi fu rândul personajului întunecat să cadă în groapă și, în timp ce cădea, trupul său despicat se desprinsese, ricoșă în pereții nucleului și dispăru.

Obi-Wan alergă la Qui-Gon și ridică cu grijă capul Maestrului său.

— Prea târziu, tânărul meu Padawan, murmură Qui-Gon.

— Nu! spuse Obi-Wan, propria-i voce fiind aproape un scâncet.

— Obi-Wan, oftă Qui-Gon în timp ce ochii i se fixau pe fața ucenicului său, promite-mi că-l vei pregăti pe băiat.

— Da, Maestre.

Degetele lui Qui-Gon tremurară când se întinse să atingă obrazul lui Obi-Wan, apoi spuse:

— El este *Cel Ales*, Obi-Wan. El va aduce echilibrul în Forță. Pregătește-l cum se cuvine.

Obi-Wan aprobă din cap. Maestrul său închise ochii și muri în brațele lui.

Obi-Wan știa de mult timp că toate uceniciile, într-un fel sau altul, se terminau în cele din urmă. Știa că Jedii nu erau nemuritori, că viața era imprevizibilă și că moartea era inevitabilă. Își imaginase chiar și posibilitatea ca el să trăiască mai mult decât Maestrul său mai în vârstă. Dar nimic din experiența sau din imaginația sa nu-l pregătise pentru ultima suflare a lui Qui-Gon, pentru a vedea cum viața puternicului om se sfârșea cu o finalitate atât de brutală. Obi-Wan își coborî capul. Se simțea uimit și dezumflat și nu știa ce să facă în continuare. Timp de atâția ani, îi urmase exemplul lui Qui-Gon, dar acum rămăsese fără Maestru – și mult mai repede decât anticipase vreodată. Nu se simțise niciodată atât de singur, ca și cum nu-și pierduse doar cel mai apropiat prieten, ci și scopul. Tot ceea ce putea face era să încerce să-l onoreze pe Jediul care îl antrenase.

Apoi își aminti de promisiunea pe care i-o făcuse lui Qui-Gon. Obi-Wan își dădu seama că Maestrul său nu-l lăsase singur și că avea un scop cu totul nou de îndeplinit.

După ce se despărțise de Jedi pe Naboo, Anakin Skywalker își folosi fără să vrea ascunzătoarea temporară – cabina de pilotaj a navei de luptă N-1 – nu numai pentru a ataca invadatorii Federației Comerțului, ci și pentru a le distruge nava de control a droizilor de pe orbita Naboo. Pierderea navei de control pusese rapid capăt bătăliei.

Anakin i se alătură lui Obi-Wan chiar în momentul în care un transportor de pe Coruscant ajunsese la Theed. Fostul Senator Palpatine, care tocmai fusese ales Cancelar Suprem, îi conduse pe Yoda și pe ceilalți membri ai Consiliului Jedi într-o procesiune de la transportorul aterizat. Oprindu-se în fața lui Obi-Wan și Anakin, Palpatine spuse:

— Îți suntem îndatorați pentru curajul tău, Obi-Wan Kenobi. Apoi Palpatine își coborî privirea spre Anakin și adăugă: Și ție, tinere Skywalker. Îți vom urmări cariera cu mult interes.

Îl bătu pe băiat pe umăr, apoi plecă să se consulte cu Regina Amidala.

Mai târziu, în timp ce soarele apunea peste Theed, Obi-Wan se întâlni cu Yoda

într-o cameră din palatul Reginei. Camera avea ferestre înalte care dădeau spre ceruri ce prezentau o gamă largă de nori indigo, ca niște castele. Obi-Wan îngenunche pe podeaua ornamentată, în timp ce Yoda, ținând în mână un baston scurt, se plimba înainte și înapoi.

— Să-ți atribuie titlul de Cavaler Jedi, Consiliul a decis, spuse Yoda. Oprindu-se în fața lui Obi-Wan, continuă: Dar de acord cu luarea băiatului ca Padawan... eu nu sunt.

— Qui-Gon a crezut în el, spuse Obi-Wan.

Yoda suspină.

— *Cel Ales*, băiatul poate fi. Cu toate astea, de un mare pericol în pregătirea lui, mă tem.

— Maestre Yoda, i-am dat cuvântul meu lui Qui-Gon. Îl voi antrena pe Anakin.

— Ohh!

Yoda mârâi, apoi se întoarse și își relua plimbarea.

— Fără aprobarea Consiliului, dacă trebuie.

Întorcându-se cu fața spre Obi-Wan, Yoda spuse:

— Sfidarea lui Qui-Gon, în tine simt. Nevoia de asta, tu nu ai. Făcu o pauză, apoi adăugă: De acord cu tine, Consiliul este. Întorcându-se din nou cu fața la Obi-Wan, spuse: Ucenicul tău, Skywalker va fi.

* * *

Un rug funerar fusese pregătit pentru Qui-Gon Jinn în Theed. Toți membrii Consiliului Jedi fuseseră prezenți, precum și Palpatine, Regina Amidala, alți demnitari de pe Naboo și droidul R2-D2. Obi-Wan stătea alături de Anakin, care nu era conștient de recenta sa conversație cu Yoda. Anakin crezuse că Qui-Gon va avea grijă de el, iar Obi-Wan își dădu seama din expresia îndurerată a băiatului că el credea că viitorul său murise odată cu Qui-Gon.

Ridicându-și privirea spre Obi-Wan, Anakin întrebă:

— Ce se va întâmpla cu mine?

Obi-Wan nu-și schimbase convingerea că băiatul era periculos, dar știa, de asemenea, că Qui-Gon nu și-ar fi irosit ultimele cuvinte pe ceva nesemnificativ. Dacă Qui-Gon crezuse că Anakin era *Cel Ales*, atunci Obi-Wan se simțea obligat să admită cel puțin acea posibilitate. Trebuia să aibă încredere că Qui-Gon avusese dreptate în privința lui Anakin, că băiatul putea fi antrenat, pentru că altfel...

Obi-Wan își dădu brusc seama că nici măcar nu putea lua în considerare o alternativă. *Nu-l voi dezamăgi pe Qui-Gon.*

— Consiliul mi-a acordat permisiunea să te antrenez, spuse Obi-Wan solemn. Vei studia cu mine și vei deveni Cavaler Jedi, îți promit.

Și cu asta, soarta lui Anakin fusese pecetluită.

Capitolul 3

Obi-Wan fu surprins și supărat când nu îl găsi pe Anakin în camera sa din Templul Jedi de pe Coruscant.

Trebuia să-și practice exercițiile de meditație, gândi Obi-Wan. Unde ar putea fi?

Trecuseră câteva săptămâni de când Obi-Wan îl luase pe Anakin ca Padawan al său. Deși Anakin era în mare parte dornic să facă pe plac, natura sa impulsivă pune frecvent la încercare răbdarea lui Obi-Wan. Anakin fusese instruit în repetate rânduri să nu-și părăsească camera fără a-l anunța mai întâi pe Obi-Wan de destinația sa, dar trei Maeștri îl găsiseră deja pe băiat rătăcind și explorând diverse zone ale Templului.

Sunt unele reguli pe care trebuie să le respecte, gândi Obi-Wan. De ce nu vrea să mă asculte?

În afara camerei lui Anakin se întindea un coridor lung cu ferestre care dădeau spre orașul planetă Coruscant. Obi-Wan străbătuse doar o mică distanță de coridor când zări două siluete dincolo de o ușă deschisă, stând pe un balcon exterior și cu spatele spre el. Una dintre siluete era Anakin. Cealaltă era un umanoid de gen masculin, slab, cam de înălțimea lui Obi-Wan, care purta o mască bizară ce-i ascundea fața, cu ochelari de protecție, și o tunică prinsă cu centură peste brațe și picioare, care nu lăsa nicio bucată de carne la vedere; la centura lui erau atașate două săbii de lumină.

În timp ce Obi-Wan se apropia de balcon, îl auzi pe Anakin punându-i un șir de întrebări, în timp ce silueta mascată stătea tăcută, privind stelele care se iveau deasupra vastului peisaj urban.

— Și tu ești de pe Tatooine? îi spuse Anakin tovarășului său care nu răspundea. Poți să înțelegi Bazica? S-ar putea să nu-ți vină să crezi asta, dar nu cu mult timp în urmă, chiar am salvat viața unui Om al Nisipurilor! L-am găsit când mă aflam în Marea Dunelor. Era un pic mai mare decât tine. Poate e un prieten de-al tău? Știi unde este Marea Dunelor? Sau poate că poporul tău are un alt nume pentru ea? Ai văzut vreodată...?

Obi-Wan ieși pe balcon și spuse:

— Bună seara.

Atât Anakin cât și umanoidul mascat se întoarseră cu fața la Obi-Wan.

— Bună, Obi-Wan, adică, Maestre, spuse Anakin, apoi exclamă: Oh! Îmi pare rău că nu ți-am spus unde mă aflu. Am vrut doar să-mi dezmoțesc picioarele, dar apoi m-am întâlnit cu...

Anakin arătă spre silueta mascată de lângă el. Obi-Wan se înclină ușor și spuse:

— Eu sunt Obi-Wan Kenobi.

Înainte ca silueta să răspundă, Anakin interveni:

— Cred că este un Om al Nisipurilor de pe Tatooine! Arătând spre armele de la centura Tuskenului, Anakin adăugă: Dar este și el un Jedi, ca și noi. Doar că are două săbii.

Într-adevăr, silueta tăcută de pe balcon era, după toate aparențele, un Tusken.

Obi-Wan își putea vedea propria reflecție în timp ce se uita în lentilele roșii ale ochelarilor de protecție ai Jediului Tusken.

— Te rog să ierți manierele impetuosului meu Padawan, spuse Obi-Wan. Îți urăm bun venit în Ordinul Jedi, A'Sharad Hett.

Silueta mascată se înclină la rândul ei. Anakin se uită la Obi-Wan și spuse:

— Îi știi numele?

Obi-Wan aprobă din cap. Fusesse deja informat despre recenta misiune a lui Ki-Adi-Mundi, care fusese trimis pe Tatooine pentru a investiga un raport despre un Om al Nisipurilor care mânua o sabie de lumină. *Tuskenul* era, de fapt, Sharad Hett, un Jedi cu un statut aproape legendar care – împreună cu ilustrele sale săbii – dispăruse în mod misterios cu puțin peste cincisprezece ani în urmă. Potrivit lui Ki-Adi-Mundi, prin voința Forței, Sharad Hett ajunsese pe Tatooine, adoptase obiceiurile Oamenilor Nisipurilor, trăise cu ei și, în cele din urmă, devenise lider de trib. De asemenea, avusese un fiu, A'Sharad Hett, pe care îl antrenase în căile Jedi.

În mod tragic, în timpul misiunii lui Ki-Adi-Mundi, Sharad Hett fusese rănit mortal de către vânătorul de recompense Aurra Sing. Ultima dorință a lui Sharad Hett fusese ca Ki-Adi-Mundi să îl ducă pe A'Sharad, în vârstă de 15 ani, înapoi la Templul Jedi pentru a-și finaliza pregătirea.

— Tatăl tău a fost un mare Jedi, A'Sharad Hett, spuse Obi-Wan. Pierderea ta este pierderea noastră.

A'Sharad Hett își plecă capul în semn de respect. Prin masca respiratorie, răspunsul său ieși ca o răgușeală joasă.

— Mulțumesc, Maestre Kenobi.

— Vorbește! spuse Anakin. Obi-Wan îl privi cu reproș pe Anakin, care adăugă repede: Îmi pare rău. Doar că... ei bine, până acum nu a scos niciun cuvânt.

— Mă îndoiesc că l-ai lăsat să scoată un cuvânt, spuse Obi-Wan. Și apropo de *a rămâne tăcut*, ar trebui să meditezi chiar acum, nu să-l deranjezi pe A'Sharad Hett.

— Băiatul nu mă deranjează, mârâi A'Sharad pe un ton plat și lipsit de viață. Este de pe Tatooine. Să-l aud vorbind despre lumea noastră... perspectiva lui... este interesant.

Obi-Wan zâmbi la acest lucru.

— Continuăți, atunci, spuse el. Dar doar pentru încă zece minute.

În timp ce Obi-Wan părăsea balconul, îl auzi pe Anakin vorbind din nou.

— Deci, ai urmărit vreodată cursele de atașe? Crezi sau nu, am câștigat Cursa Clasică Boonta Eve! Cred că niște Tuskeni au tras în mine în timpul cursei, dar bănuiesc că nu erai tu, nu? Hei, ai văzut vreodată un dragon krayt...?

Trecură mai bine de cincisprezece minute până când Anakin se întoarse în sfârșit în camera sa, unde îl găsi pe Obi-Wan așezat pe un scaun, așteptându-l.

— Îmi pare rău că am întârziat, Maestre, zise Anakin, în timp ce ușa se închidea în urma lui. Îl cunoști pe Maestrul lui A'Sharad Hett, Ki-Adi-Mundi? Ei bine, a venit să vorbească cu noi. Pleacă într-o misiune pe Malastare! Dar motivul pentru care am întârziat este că, atunci când Ki-Adi-Mundi a aflat că știu totul despre cursele de atașe de pe Malastare, a ajuns să-mi pună o mulțime de întrebări despre Cursa Phoebos. Este cea mai mare cursă pe care o au pe Malastare și...

Obi-Wan rămase tăcut, dar își ridică ușor sprâncenele, așteptând ca Anakin să termine.

— Și... oricum, încheie Anakin, am vrut doar să ajut.

— Sunt sigur că Ki-Adi-Mundi a apreciat asta, zise Obi-Wan. Sper, de asemenea, că ți-ai găsit un nou prieten în A'Sharad Hett. Pare a fi un foarte bun ascultător.

— Poți să mai spui asta o dată.

Obi-Wan tocmai era pe punctul de a-l muștra pe Padawanul său pentru că sărise peste exercițiile de meditație, când observă că expresia lui Anakin se schimbase, apărându-i o anumită tristețe în ochii lui.

— Mă gândeam la A'Sharad Hett, spuse Anakin, purtând masca aceea și având toată pielea acoperită... neputând niciodată să atingă lucruri cu degetele sau să simtă aerul pe față. De ce ar face cineva așa ceva?

— Tu știi mai multe despre Tuskeni decât mine, spuse Obi-Wan, dar cred că este pur și simplu tradiția lor.

— Dar acum e un Jedi.

Obi-Wan ridică ușor din umeri și spuse:

— Atunci presupun că e alegerea lui.

— Ei bine, știu că eu n-aș putea trăi așa.

— Nimeni nu-ți cere să o faci, spuse Obi-Wan cu un zâmbet. Totuși, continuă el, mai serios, îți cer să te ții de exercițiile de meditație. Sunt foarte importante. Și atâta timp cât este datoria mea să te instruiesc, e datoria ta să înveți de la mine. De acord?

Urmă o clipă de tăcere stânjenitoare, apoi Anakin răspunse:

— Da, Maestre.

Obi-Wan nu era sigur, dar i se păru că detectează o urmă de resentiment în vocea lui Anakin. Nu se gândise că Anakin, din cauza experienței sale de pe Tatooine, ar putea fi sensibil la a numi pe cineva *Maestru*². Obi-Wan suspină, apoi spuse:

— Te rog să nu crezi că-mi face plăcere să te admonestez, Padawan. Nu pot decât să-mi imaginez cum a fost pentru tine să crești ca sclav, iar eu...

— Ți-e vreodată dor de mama ta? îl întrerupse Anakin.

Întrebarea îl prinse pe Obi-Wan cu garda jos, dar își reveni repede și răspunse:

— Nu. Nu-mi lipsește. Nu am cunoscut-o niciodată, nu cu adevărat. Eram încă un copil când am ajuns aici, la Templu.

— Atunci putem face o înțelegere, spuse Anakin, iar Obi-Wan își dădu seama că băiatul încerca să nu-i tremure vocea. Nu-ți va mai părea rău pentru mine pentru că am fost cândva un sclav, iar mie nu-mi va părea rău pentru tine pentru că nu-ți lipsește mama ta.

Din nou, Obi-Wan nu fu sigur cum să răspundă, dar decise că nu era momentul să discute despre pericolele formării unor atașamente personale care ar putea afecta judecata și acțiunile unui Jedi. În schimb, se ridică de pe scaun și spuse:

— Mi-ai reamintit, Padawan, că avem multe de învățat unul de la celălalt. Deocamdată, te rog să crezi că nu-mi pare rău pentru tine în legătură cu trecutul tău, sau pentru orice altceva.

— Atunci ne-am înțeles, spuse Anakin, întinzându-i mâna lui Obi-Wan.

Obi-Wan încă se îndoia de logica înțelegerii lui Anakin, dar zâmbi și strânse mâna băiatului.

---

² Se face aluzie la faptul că Anakin a fost sclav. În limba engleză, *Master* poate însemna *Maestre*, dar și *Stăpâne*.

— Ora este târzie, spuse Obi-Wan. Poate că mâine îmi vei putea spune câteva povești despre cursele de atașe.

Înviorându-se imediat, Anakin spuse:

— Poate că ar trebui să mergem și noi pe Malastare!

— Răbdare, Padawan, spuse Obi-Wan. Răbdare.

Capitolul 4

Reflectând asupra uceniciei sale cu Qui-Gon Jinn, Obi-Wan Kenobi știa că nu fusese întotdeauna cel mai ascultător elev. De fapt, ocazional fusese chiar nesăbuit. Acum, la zece ani după ce Obi-Wan începuse să-l antreneze pe Anakin Skywalker, îl aprecia și mai mult pe Qui-Gon ca profesor. Pe cât de încăpățânat și independent fusese Qui-Gon în ceea ce privește Codul Jedi, fusese și răbdător și generos, două attribute care îi lipseau din ce în ce mai mult lui Obi-Wan.

Uneori, părea dificil să îl învețe ceva pe Anakin. Împlinise de curând douăzeci de ani și, în ciuda antrenamentului lui Obi-Wan, Anakin încă se lăsa cuprins de emoții – în special de frică și de furie. Cea mai mică laudă îl putea face să radieze de mândrie, în timp ce cea mai mică critică îl făcea să fie irascibil și să aibă resentimente. Obi-Wan fusese și mai îngrijorat atunci când Anakin îi mărturisise că avusese coșmaruri cu mama lui murind pe Tatooine.

Dacă Anakin ar fi început antrenamentul când încă era mic, gândise Obi-Wan de mai multe ori. Nu ajuta nici faptul că fiecare Jedi din Templu era conștient de afirmația lui Qui-Gon că Anakin era *Cel Ales*, despre care se vorbea în profeție. Acest lucru îl făcuse pe Anakin să fie în centrul atenției mai mult decât orice alt Padawan din istoria recentă. Deși Anakin nu pretinsese niciodată că ar fi *Cel Ales*, ajutase și mai puțin faptul că părea să se bucure de atenția pe care o primea din cauza asocierii sale cu profeția. Încă de la Bătălia de pe Naboo, chiar și Cancelarul Suprem Palpatine manifesta un interes puternic față de băiat.

Inițial, Obi-Wan considerase că antrenarea lui Anakin era datoria sa față de Qui-Gon. Cu toate astea, în decursul timpului și a numeroaselor misiuni, Obi-Wan ajunsese să-l considere pe Anakin mai mult decât responsabilitatea sa personală. Anakin – oricât de imposibil părea – deveni prietenul lui. După o misiune pe Ansion, Obi-Wan și Anakin tocmai se întorseseră pe Coruscant când Consiliul Jedi le ordonase să se îndrepte spre o clădire de apartamente de înaltă securitate a Senatului. Acolo, trebuiau să se întâlnească cu o Senatoare care supraviețuise recent unei tentative de asasinat care se soldase cu moartea altor șase persoane. Misiunea lor era să servească drept gărzi pentru a proteja Senatorul respectiv.

În timp ce un lift îi ducea pe cei doi Jedi la etajele superioare ale zgârie-norilor, Obi-Wan observă că ucenicul său înalt se agita nervos.

— Pari cam agitat, Anakin, spuse Obi-Wan.

— Cătuși de puțin, spuse Anakin în timp ce-și netezea roba lungă de Jedi.

Neîncrezător, Obi-Wan spuse:

— Nu te-am mai văzut atât de agitat, de când am căzut împreună în cuibul de gundarki.

Anakin o luă în glumă.

— Tu ai căzut în coșmarul acela, Maestre, iar eu te-am salvat. Nu mai ții minte?

— Oh... da, răspunse Obi-Wan, apoi chicoti în fața amintirii.

Anakin râse și el, dar Obi-Wan simți că anxietatea ucenicului său creștea pe măsură ce urcau în zgârie-nori.

— Transpiri, observă Obi-Wan. Inspiră adânc. Relaxează-te.

— N-am mai văzut-o de zece ani.

Obi-Wan zâmbi și clătină din cap. Senatoarea pe care fuseseră instruiți să o protejeze era Padme Amidala, fosta Regină a Naboo. Amidala fusese adolescentă când fusese aleasă Regină și era cu doar câțiva ani mai în vârstă decât Anakin. Obi-Wan era conștient că Anakin păstrase un fel de pasiune pentru Amidala în ultimul deceniu și nu se putu abține să nu se amuze văzându-și ucenicul atât de agitat.

Când ușile liftului se deschiseră, fură întâmpinați de vechiul lor prieten Jar Jar Binks, un Gungan slab pe care îl cunoscuseră chiar înainte de Bătălia de pe Naboo. Pentru că Obi-Wan purta acum barbă și Anakin crescuse considerabil în înălțime, Jar Jar nu îi recunoscuse pe Jedi la început, dar apoi își fixă privirea în ochii lui Obi-Wan și spuse:

— Obi? Obi! Obi! Eusa atât de fericit că vede tusa! Wahooooo!

— Și eu mă bucur să te văd, Jar Jar.

Jar Jar se întoarse și strigă:

— Senator Padme! Uite! Uite! Eisa Jedi au sosit!

Obi-Wan și Anakin îl urmară pe Jar Jar într-un apartament luxos, unde fură întâmpinați de Padme și de două dintre ajutoarele ei.

— Este o plăcere să vă revăd, lady, spuse Obi-Wan în timp ce îi strângea mâna lui Padme.

— Din păcate a trecut prea mult timp, Maestre Kenobi, răspunse Padme. Apoi își ridică privirea spre tânărul înalt de lângă Obi-Wan. Annie? spuse ea cu o încântare evidentă. Chiar așa să fie? Doamne, ce înalt te-ai făcut!

— Și tu..., spuse Anakin cu sfială, apoi se grăbi să adauge: Vreau să spun că te-ai făcut mai frumoasă.

Obi-Wan se uită la ucenicul său stângaci, a cărui privire era fixată fără speranță în ochii lui Padme.

— Vreau să spun... pentru un Senator, continuă Anakin.

Padme râse.

— Annie, pentru mine tu vei rămâne mereu băiețelul pe care l-am cunoscut pe Tatooine.

Când grupul începu să discute despre recentul atentat la viața lui Padme, Anakin nu fu prea cooperant. Deși el și Obi-Wan fuseseră instruiți doar să o protejeze pe Padme, el promisese deschis că îi va găsi pe asasinii care încercaseră să o ucidă. Când Anakin puse la îndoială logica directivelor Consiliului Jedi de a o veghea pe Padme, Obi-Wan fu nevoit să-l certe pe ucenicul său în fața grupului, ceea ce îl făcu pe Anakin să se strâmbe.

Nu gândește ca un Jedi, gândi Obi-Wan cu părere de rău. *Își lasă emoțiile să interfereze cu misiunea noastră.* Obi-Wan se întrebă dacă nu cumva Consiliul Jedi făcuse o greșală când îi însărcinase pe el și pe Anakin să o protejeze pe Padme, dar nu fusese în întregime decizia Consiliului. Fusese ideea Cancelarului Palpatine.

În ultimele luni, numeroase lumi foste membre ale Republicii se aliaseră cu mișcarea Separatistă. Separatiștii erau conduși de un fost Jedi, carismaticul Conte Dooku. Acesta explicase că Senatul Galactic era corupt iremediabil și promisese un nou guvern unificat pentru întreaga galaxie. Deoarece mulți Senatori din lumile rămase în Republică bănuiau că vor fi în curând vulnerabili în fața Separatiștilor, aprobară crearea unei armate care să apere Republica. Motivul pentru care Padme

Amidala călătorise pe Coruscant era acela de a vota împotriva Legii privind crearea armatei, deoarece știa că formarea unei armate va duce aproape sigur la război civil.

R2-D2 rămăsese cu Padme încă de la Bătălia de pe Naboo, iar droidul astromec o însoțise pe Coruscant. După cum se dovediră a fi evenimentele, prezența lui R2-D2 în apartamentul lui Padme fusese foarte norocoasă, deoarece în timp ce Obi-Wan și Anakin argumentau în legătură cu ordinele lor și cu cea mai bună cale de a o proteja pe Padme, R2-D2 fusese cel care îi alertase că apartamentul fusese infiltrat.

Un asasin misterios eliberase o pereche de artropode mici și mortale în dormitorul lui Padme. Folosindu-și sabia, Anakin ucisese rapid creaturile, iar apoi atât el cât și Obi-Wan fugiră în noapte pentru a-l urmări pe asasin.

Jedii se despărțiseră, iar Anakin își scăpase sabia în timpul urmăririi ametoitoare și periculoase care îi purtă prin mai multe niveluri ale Orașului Galactic. Obi-Wan reușise să recupereze arma ucenicului său și îl ajunsese din urmă pe Anakin în fața unui club de jocuri de noroc numit *Outlander*.

— A intrat aici, Maestre, zise Anakin, arătând spre ușa mare, puternic luminată.

— Răbdare, spuse Obi-Wan. Folosește Forța, Anakin. Gândește.

— Îmi cer iertare, Maestre.

— A intrat acolo ca să se ascundă, nu ca să fugă.

— Da, Maestre.

Obi-Wan ridică sabia lui Anakin și spuse:

— Data viitoare încearcă să n-o mai pierzi.

— Îmi cer iertare, Maestre.

— Arma asta este viața ta.

Anakin luă arma și spuse:

— Da, Maestre.

În timp ce Anakin îl urma în club, Obi-Wan murmură:

— Oare de ce cred că tu vei fi cauza morții mele?

— Nu mai vorbi așa, Maestre. Ești persoana cea mai apropiată de un tată pentru mine. Te iubesc și nu vreau să-ți provoc durere.

Cuvintele lui Anakin nu îl făcură pe Obi-Wan să empatizeze. Fără să-și întrerupă pasul prin clubul aglomerat, spuse:

— Atunci de ce nu mă asculți?

— O să te ascult, rosti imediat Anakin. O să mă străduiesc. Promit!

Se opriră să cerceteze mulțimea. Clienții vorbeau și beau, jucau jocuri de noroc și holojocuri.

— Îl vezi? întrebă Obi-Wan.

— Cred că-i vorba despre o femelă.

— Atunci, fii de două ori mai atent, pufni Obi-Wan.

— Mai cred că-i o metamorfă.

Obi-Wan indică din bărbie spre mulțimea din fața lor.

— Du-te și găsește-o.

— Unde te duci, Maestre?

— Să-mi iau ceva de băut, răspunse Obi-Wan.

Lăsându-l pe Anakin, se apropie de bar și îi făcu semn barmanului. O clipă mai târziu, acesta așeză un pahar mic plin cu un lichid albastru luminescent în fața lui Obi-Wan, care spuse:

— Mulțumesc.

Un tânăr umanoid, un Balosar cu antene flexibile care se prelungeau din părul său coafat și murdar, se apropie de Obi-Wan și bâigui rapid:

— Cumperi niște *bețe-de-moarte*?

Pentru orice persoană respectabilă, Balosarul ar fi fost o pacoste. Pentru Obi-Wan, era doar o mică distragere a atenției, dar cu greu una binevenită. Obi-Wan nu voia să-l pună în pericol pe Balosar permițându-i să rămână alături de el și nici să-l încurajeze să-și vândă marfa în altă parte. Își păstră privirea în față, dar făcu un gest ușor cu mâna dreaptă în timp ce răspundea:

— Nu vrei să-mi vinzi *bețe-de-moarte*.

Balosarul nu fu conștient că Obi-Wan îi manipula mintea. Păru ușor confuz, apoi gânditor în timp ce răspundea:

— Nu vreau să-ți vând *bețe-de-moarte*.

— Vrei să te duci acasă și să-ți regândești viața.

— Vreau să mă duc acasă și să-mi regândesc viața.

Balosarul se îndepărtă de bar, lăsându-și în urmă băutura neterminată. În timp ce se îndepărta, ochii lui Obi-Wan trecură peste clienții din fața lui și își lăsă spatele descoperit. Făcuse asta în mod deliberat.

Las-o să creadă că nu o pot vedea venind.

În ciuda zgomotului, a mulțimii, a luminilor, a amestecului ciudat de mirosuri din aer și a oricărei alte distracții, Obi-Wan simți pericolul care se apropia de el din spate. Își scoase sabia și activă lama în timp ce se rotea, spintecând cu precizie brațul drept al asasinei înainte ca aceasta să aibă măcar șansa de a trage cu blasterul. Antebrațul ei, care încă ținea arma, căzu pe podea în timp ce ea striga și cădea pe spate pe masa de joc.

Anakin veni rapid lângă Obi-Wan și își îndreptă privirea spre clienții uimiți.

— Ușurel, spuse el. Sunt probleme oficiale! Vedeți-vă de băuturile voastre.

Asasinul purta o cască cu vizieră și un costum de culoare violet închis, cu o armură flexibilă. Părea a fi o femeie umană. Anakin deschise o ușă din spate care ducea spre o alee, iar Obi-Wan o trase prin ușă și o scoase afară. Anakin aruncă o privire în sus și în jos pe alee în timp ce Obi-Wan cobora ușor corpul femeii pe pământul dur.

— Știi pe cine încercai să omori? întrebă Obi-Wan.

Femeia gemu, apoi spuse:

— Senatoarea de Naboo.

— Cine te-a angajat?

— A fost o slujbă ca oarecare alta.

Anakin se aplecă și spuse pe un ton blând și liniștitor:

— Cine te-a angajat? Spune-ne. Dar când femeia nu răspunse imediat, fața lui Anakin se contorsionă de furie și mârâi: Spune-ne acum!

— A fost un vânător de recompense pe nume..., spuse ea.

Înainte să poată termina, un proiectil mic, asemănător unei săgeți, i se înfipse brusc în gât. Obi-Wan și Anakin își întoarseră capetele ca să privească în sus, în direcția traiectoriei proiectilului. Văzură o siluetă blindată, un bărbat purtând un pachet propulsor, lansându-se în sus de un acoperiș îndepărtat, înainte să dispară pe cerul nopții.

Vânătorul de recompense?

Obi-Wan își întoarse privirea spre femeia pe care o ținea în brațe și văzu că Anakin avusese dreptate: nu era umană. Era o metamorfă, o Clawdite care-și schimba forma. Fața ei reveni la starea de relaxare, dezvăluind trăsături oarecum noduroase, cu cicatrici mari.

— Wee shahnit... sleemo, oftă ea.

Ochii ei mari, cu pleoape grele, se închiseră și muri în brațele lui Obi-Wan.

Obi-Wan scoase proiectilul din gâtul ei și îl întinse pentru ca și Anakin să-l poată examina. Era o piesă urâtă, un vârf de ac cu aripioare de stabilizare pentru lovituri de la distanță și cu dinți de cramponat pentru a se ancora în țintă.

— Săgeată cu toxine, spuse Obi-Wan.

Se uită înapoi spre acoperișul îndepărtat care servise drept rampă de lansare pentru ucigașul Clawditei și gândi: *Ne-ar fi putut împușca și pe noi – dacă ar fi vrut.*

Obi-Wan se întoarse spre Anakin și spuse:

— Ultimele ei cuvinte... Le-ai înțeles?

— A vorbit în Huttă, spuse Anakin. A spus: *Vânător de recompense ticălos.*

Obi-Wan nu avea nicio idee despre identitatea vânătorului de recompense în armură, dar nu puse la îndoială faptul că omul era foarte, foarte periculos.

Nu fu surprins când Consiliul Jedi îl însărcinase să dea de urma vânătorului de recompense și să-i identifice angajatorii. Cu toate astea, decizia lor de a-l pune pe Anakin să o escorteze pe Senatoarea Amidala înapoi pe lumea ei natală, pentru propria ei siguranță, îi provocă o oarecare îngrijorare. Ar fi fost prima misiune a lui Anakin fără Maestrul său și, în ciuda tuturor abilităților sale, era, de asemenea, arogant, iar Obi-Wan nu credea că era pregătit.

Dar Consiliul fusese încrezător în decizia luată, iar Obi-Wan îi escortă personal pe Anakin, Padme și R2-D2 până la portul spațial de pe Coruscant și la cargobotul care îi aștepta și care îi ducea pe Naboo.

Obi-Wan își începu investigația încercând să identifice săgeata toxică pe care o scosese din gâtul Clawditei. După ce droizii de analiză din Arhivele Jedi nu reușiră să ofere nicio informație utilă despre săgeată, își dădu seama că trebuia să consulte un alt fel de expert. Obi-Wan păstrase legătura cu Dexter Jettster de-a lungul anilor și fu norocos că nu trebuise să meargă prea departe pentru a-l găsi pe Besaliskul care călătorise mult prin galaxie. Dexter era în prezent proprietarul și bucătarul-șef al *Restaurantului lui Dex* din CoCo Town, un cartier comercial de la nivelurile superioare ale Orașului Galactic Coruscant. Dexter îl întâmpină pe vechiul său prieten cu o îmbrățișare puternică. După ce se așezară într-un separeu de restaurant care dădea spre o stradă aglomerată, Obi-Wan puse săgeata pe masa din fața lui Dexter.

— Ia te uită! exclamă Dexter în timp ce lua săgeata. N-am mai văzut așa ceva de când eram miner pe Subterrel, dincolo de Inelul Exterior.

— Știi de unde provine?

— Frumusețea asta aparține clonatorilor. Este o *săgeată-sabie* de pe Kamino.

Obi-Wan fusese întotdeauna uimit de puterea de observație a lui Dexter, precum și de memoria sa ascuțită.

— Mă-ntreb de ce n-a apărut în arhivele serviciilor noastre de analiză, spuse el.

Trecându-și degetele groase de-a lungul aripioarelor stabilizatoare ale săgeții, Dexter spuse:

— Crestăturile astea mici și ciudate de pe muchii îi trădează originea. Droizii

voștri de analiză se focalizează doar asupra simbolurilor. Aș fi crezut că Jedii au mai mult respect pentru diferența dintre cunoaștere și... Dexter chicoti înainte să termine: ...înțelepciune.

Obi-Wan zâmbi și răspunse:

— Ei bine, dacă droizii ar putea gândi, noi n-am mai exista, nu-i așa? Luând înapoi săgeata de la Dexter, continuă: Kamino... nu-mi sună familiar. Face parte din Republică?

— Nu, e dincolo de Inelul Exterior. Cam la doisprezece parseci dincolo de Labirintul Rishi, spre sud. Ar trebui să fie ușor de găsit, chiar și pentru droizii voștri arhivari.

Dar Dexter se înșelase în privința faptului că Kamino era ușor de găsit. După ce Obi-Wan plecă de la restaurant, se întoarse la Arhivele Jedi și constată rapid că nu existau deloc înregistrări despre Kamino. Cu toate astea, când examinează hărțile holografice stelare pentru a găsi locația descrisă de Dexter, detectă o sursă de gravitație aparent invizibilă acolo unde ar fi trebuit să fie un sistem solar.

Dar sistemele solare nu dispar pur și simplu. Ce s-a întâmplat cu el?

Obi-Wan decise să se consulte cu Yoda. Îl găsi predând unei clase de tineri inițiați Jedi. Învățau cum să folosească Forța, testându-și abilitățile în curs de dezvoltare cu săbii împotriva unor telecomenzi plutitoare. După ce Obi-Wan îi explică lui Yoda dilema sa cu privire la sistemul solar și planeta lipsă, Yoda îl încurajă să afișeze harta stelară holografică pe un cititor de hărți pentru ca să o vadă întreaga clasă. Obi-Wan așeză mică bilă argintie pe cititorul de hărți, iar o vedere tridimensională a sute de stele umplu zona centrală a sălii. Indică apoi locația aproximativă a sistemului solar lipsă.

— Hmm. spuse Yoda. Interesant foarte. Conturul gravitațional rămâne. Steaua și planetele au dispărut. Cu fața spre elevii săi, întrebă: Așa ceva cum se poate? Hmm?

Unul dintre elevii lui Yoda, un băiețel, fu cel care răspunse.

— Maestre? Cineva le-a șters din memoria arhivei.

Obi-Wan zâmbi. Băiatul ajunsese la cea mai logică soluție, dar era una pe care Obi-Wan nici măcar nu o luase în considerare. Numai un Jedi ar fi putut șterge memoria. Cine ar fi făcut așa ceva? Și de ce?

Obi-Wan folosi o navă de luptă Delta-7 pentru a călători în sistemul solar *dispărut*, unde găsi planeta acvatică Kamino. Aterizase pe o platformă stropită de ploaie, în apropierea centrului administrativ al orașului Tipoca, un grup de structuri enorme, ca niște domuri, care erau înălțate pe piloni masivi deasupra mării în continuă furtună.

Kaminoanii erau amfibieni cu gât lung. Obi-Wan fu surprins când i se spuse că Primul Ministru al Kamino, Lama Su, se așteptase la sosirea unui Jedi. Fu condus la Lama Su, care îi dezvălui că, în urmă cu zece ani, Maestrul Jedi Sifo-Dyas îi însărcinase pe Kaminoani să producă, să antreneze și să echipeze o armată de clone pentru Republică. Potrivit lui Lama Su, Kaminoanii așteptau de atunci ca Jedii să preia comanda lui Sifo-Dyas.

Obi-Wan găsi acea informație derutantă. Își amintea că Sifo-Dyas fusese ucis cu aproape un deceniu în urmă și nu-și putea imagina de ce acesta – sau orice alt Jedi – ar fi făcut un astfel de aranjament cu Kaminoanii. Chiar dacă Sifo-Dyas ar fi anticipat amenințarea mișcării Separatiste, cu siguranță nu avea resursele necesare

pentru a finanța o armată de clone! Dar Obi-Wan simți și că era mai bine să joace în continuare jocul și se prefăcu că sosise într-adevăr pe Kamino pentru a inspecta clonele. În timp ce Lama Su îl ghida pe Obi-Wan într-un tur al vastei instalații de clonare pe mai multe niveluri, Obi-Wan văzu mii de clone. Toate păreau a fi bărbați identici, cu părul negru, în diferite stadii de creștere până la vârsta de 20 de ani. Lama Su îi explică faptul că accelerarea creșterii le permitea clonelor să se maturizeze mai repede, în timp ce modificările genetice le făceau mai puțin independente decât gazda originală, omul care servise drept model pentru clone.

— Cine a fost acesta? întrebă Obi-Wan.

— Un vânător de recompense pe nume Jango Fett, răspunse Lama Su.

Crezând că se apropia de omul care trăsesse săgeata pe Coruscant, Obi-Wan întrebă cu dezinvoltură:

— Unde este vânătorul acela de recompense?

— Locuiește aici dar este liber să plece și să vină după cum dorește.

Obi-Wan acceptă cu lejeritate oferta de a-l întâlni pe Jango Fett. Deși știa că era foarte probabil ca Fett să fie același vânător de recompense care se afla în spatele tentativelor de asasinat de pe Coruscant, nu credea că va avea nevoie de întăriri.

* * *

La câteva zile standard după prima sa întâlnire cu Jango Fett și la mulți ani-lumină distanță de Kamino, Obi-Wan se trezi suspendat în aer, prins într-un câmp de forță dintr-o fabrică de droizi de pe planeta Geonosis.

Acum ar fi un moment bun să vină niște întăriri! gândi el.

Pe Kamino, Obi-Wan îl întâlnise pe Jango Fett, precum și pe *fiul* acestuia, o clonă nemodificată de zece ani, pe nume Boba. Obi-Wan stabilise rapid că Fett era într-adevăr vânătorul de recompense în armură pe care îl văzuse pe Coruscant, dar nu putu să-l oprească să scape de pe planetă. Din fericire, fixase o baliză de urmărire pe nava lui Fett, un interceptor *Kuat Systems* din clasa *Firespray*, care îi permisesese să urmărească nava până pe Geonosis.

Fiind o planetă roșie, stâncoasă, înconjurată de asteroizi, Geonosis era locuită de Geonosienii semi-insectoizi. Obi-Wan se infiltră pe furiș într-un stup Geonosian impunător pentru a-l descoperi pe liderul Separatist, Contele Dooku, angajat într-o întâlnire secretă cu oficiali din diferite lumi.

Aflase că Federația Neimoidiană a Comerțului se afla în spatele tentativelor de asasinare a Padme Amidala și că breslele comerciale și *Alianța Corporativă* își angajaseră armatele în favoarea lui Dooku. De asemenea, aflase că Federația va primi în curând o mare armată de droizi de la o fabrică Geonosiană. Reușise chiar să efectueze o transmisie cu majoritatea acestor informații către Anakin, care – din motive necunoscute de Obi-Wan – părăsise Naboo și plecase pe Tatooine.

Dar apoi Obi-Wan fusese atacat și capturat de droizi.

Acum, suspendat într-un câmp de forță, cu legături energetice înfășurate în jurul încheieturilor și gleznelor, Obi-Wan se întrebă dacă Anakin reușise să redirecționeze transmisia către Consiliul Jedi. În timp ce atârna în aerul din camera stupului, tot ce putea face era să aștepte. Nu știa că, în câteva ore, Jedii vor sosi cu trupele de clone de pe Kamino, și va începe Războiul Clonelor.

INTERLUDIU

Ben Kenobi îi spusese lui Luke Skywalker că servise alături de tatăl lui Luke, Anakin, în timpul Războiului Clonelor, așa că atunci când Luke găsisese în sfârșit o însemnare despre Războiul Clonelor în jurnalul lui Ben, deveni atât de entuziasmat încât aproape că uită de cuptorul pe care îl instalase în coliba lui Ben. Folosea cuptorul pentru a crea piatra prețioasă pentru noua sa sabie și chiar nu putea să grăbească procesul, așa că citise din jurnalul lui Ben în timp ce aștepta să ajungă cuptorul la temperatura maximă.

Cunoștințele lui Luke despre Războiul Clonelor erau relativ limitate. Majoritatea *faptelor* proveneau din casete de date vechi, dar numai cele care fuseseră autorizate de Imperiu. Cu toate astea, știa că Cavalerii Jedi conduseseră în numele Republicii armate de clone împotriva Confederației Sistemelor Independente. În cele din urmă, Confederația pierduse, Jedii fuseseră acuzați că încercaseră să preia conducerea Republicii, iar apoi, liderul Republicii, Palpatine, fusese proclamat Împărat. Potrivit lui Ben, Darth Vader fusese cel care ajutase Imperiul să-i vâneze și să-i distrugă pe Jedi.

După ce verifică cuptorul, Luke își întoarse atenția asupra jurnalului și a însemnării pe care o găsisese și începu să citească din nou. Ben făcuse o însemnare care indica faptul că era veche de aproape douăzeci de ani.

Oficial, Războiul Clonelor a început odată cu Bătălia de pe Geonosis, deoarece Cavalerii Jedi au folosit acolo, pentru prima dată, trupele de clone care fuseseră însărcinate să lupte în numele Republicii împotriva droizilor Separatiști. Deși Separatiștii au fost înfrânți pe Geonosis, aceștia s-au regrupat rapid sub numele de Confederația Sistemelor Independente. Galaxia a intrat într-un război civil care a durat mai mult de trei ani teribili.

Eu și colegii mei Jedi am fost recrutați ca Generali pentru Marea Armată a Republicii. La fel ca și lumile Republicii, și Jedii au fost în curând divizați, deoarece unii au refuzat să lupte și au abandonat Ordinul Jedi.

Neoficial, Războiul Clonelor a început cu cel puțin zece ani înainte de Bătălia de pe Geonosis, când – mi-am dat seama în cele din urmă – Lorzii Sith au început să ia măsuri pentru a se asigura că Republica va avea într-o zi motive să aibă nevoie de o armată. Lorzii Sith au pus la cale fiecare aspect al Războiului Clonelor, controlând atât Republica, cât și Confederația și punându-le una împotriva celeilalte, totul în efortul de a anihila Republica și Ordinul Jedi și de a revendica cucerirea galactică.

Dacă vorbele mele sună ca niște deliruri ale unui pustnic paranoic și nebun, gândiți-vă la faptul că Lordul Sith Darth Vader îl servește pe Împărat, iar Jedii sunt aproape dispăruți.

Luke fu dezamăgit că adnotarea se încheia aici. În timp ce pune cartea deoparte și verifica din nou cuptorul, se întrebă de ce nu scrisese Ben mai mult despre Războiul Clonelor. Nu se gândi deloc că Ben și-ar fi dorit uneori să nu-și mai amintească de acel coșmar.

Capitolul 5

— Se apropie! strigă Cody, Comandantul clonă.

Generalul Jedi Obi-Wan Kenobi auzea deja crescendoul mortal al rachetelor care se apropiau. Divizia sa din Marea Armată a Republicii, tocmai câștigase teren într-un parc public din piața unui oraș. Se aflau pe Farquar III, o planetă care se aliase recent cu Confederația Sistemelor Independente.

Capul cu cască al lui Cody se întoarse pentru a vedea semnalul lui Obi-Wan: mâna dreaptă întinsă, două degete îndreptate spre cer, urmate de o tăietură rapidă în direcția din care erau trase rachetele. Cody își roti privirea în sus, spre soldații clone blindați care erau poziționați pe acoperișul larg al clădirii din spatele lui și al lui Kenobi. Ținându-și pușca blaster în mâna dreaptă, Cody făcu semn cu stânga unității antirachetă să-și îndrepte tunurile laser spre rachetele care se apropiau, apoi dirijă o a doua unitate să țintească și să tragă asupra atacatorilor lor.

Prima unitate calculă viteza și apropierea rachetelor în timp ce își ridica tunurile. Cea de-a doua unitate făcu același lucru în timp ce primea un semnal de la două nave de transport ale Republicii pentru a localiza poziția inamicului lor.

Rachetele care se apropiau – șapte în total – intrară în raza vizuală. Ambele unități antirachetă ale lui Kenobi traseră asupra țintelor lor. O clipă mai târziu avură loc cinci explozii simultane deasupra capului. Prima unitate ratase două rachete.

Obi-Wan se aruncă la adăpost în spatele statuii unui poet de care nu auzise niciodată și își puse mâinile înmănușate peste urechi. Una dintre rachetele inamice doborî a doua unitate antirachetă a lui Obi-Wan, în timp ce cealaltă lovi o clădire de apartamente adiacentă. Fragmente de rachete, de beton armat și de armură de clonă trecură prin fața poziției lui Obi-Wan. Descoperindu-și urechile și sărind în picioare, Jediul auzi o undă de explozii îndepărtate și speră că a doua unitate, acum decedată, își atinsese ținta. Întorcându-se spre Cody, strigă:

— Stare!

— Au marcat și au distrus! strigă Cody înapoi, dar înainte ca Obi-Wan să poată da următoarea comandă, o echipă de droizi de luptă ieși de pe o alee și se îndreptă spre parc.

Obi-Wan își activă sabia, iar droizii deschiseră focul, lansând o ploaie de fulgere de energie purpurie în piața orașului, unde aterizase unitatea lor cu mai puțin de trei minute în urmă. Obiectivul Republicii era să distrugă o fabrică de droizi finanțată de Federația Comerțului. Din păcate, Confederația anticipase cumva sosirea armatei Republicii. Și mai rău, în timpul coborârii lor pe Farquar III, Obi-Wan se despărțise atât de Anakin, cât și de Generalul Jedi T'Teknulp, care conducea întăririle lor.

Obi-Wan sări departe de statuie, se rostogoli pe o parcelă de moloz și reveni în picioare pentru a-și învârti sabia în direcția proiectilelor energetice lansate. Lama lui nu mai era decât o pată în timp ce lovea proiectilele înapoi în droizii care se apropiau, tăindu-i cu propria lor salvă. Dar o altă echipă de droizi era aproape, mărșăluind înainte dinspre aceeași alee.

Obi-Wan se întreabă, nu pentru prima dată, unde erau Anakin și T'Teknulp?!

— Domnule! strigă Cody din spate, zdruncinând atenția lui Obi-Wan înapoi la ultima trupă de droizi de luptă, chiar în momentul în care aceștia deschiseră focul.

Din nou, lama lui Obi-Wan mătură și lovi fulgerele de energie, trimițându-le înapoi spre droizi. Încă mai lovea fulgerele când șase droizi mari, asemănători unor roți, ieșiră de pe alee și se învârtiră spre poziția lui Obi-Wan. *Droideka!*

Săltând peste moloz și peste rămășițele droizilor de luptă căzuți, droideka se învârtiră pentru a se aranja în formație circulară pe sol, apoi se transformară rapid, activându-și scuturile deflectoare sferice în timp ce își desfășurau brațele cu tunuri blaster cu două țevi și își înfigeau ghearele celor trei picioare în stradă.

Droideka deschiseră focul în piață. Știind că nici sabia sa, nici proiectilele blaster nu vor penetra scuturile droizilor, Obi-Wan se îndreptă spre proiectilele care se apropiau, lovindu-le astfel încât acestea să explodeze în pământ în perimetrul droizilor. Trupele de clone urmară exemplul Generalului lor, îndreptându-și puștile blaster DC-15 spre zonele de teren din jurul și dintre droideka.

Trupele de clone menținură focul, lovind solul în timp ce fulgerele laser purpurii treceau pe lângă ele sau se loveau de armurile lor, iar pe acoperișul din spatele lor, unitatea antirachetă supraviețuitoare își reîncărca tunurile și aștepta ordinul Generalului lor. Obi-Wan spera să dezintegreze pământul de sub droizi și să-i trimită să se prăbușească sub nivelul străzii. Peste vuietul blasterelor, își îndreptă brațul spre echipa antirachetă și strigă *Foc!* Răspunzând cu o eficacitate perfectă, echipa antirachetă trase cu tunurile. Patru rachete căzură între droideka, detonând la impact, dar în loc să facă o gaură largă în pământ, explozia trimise pur și simplu ferrocetă în aer și îi îndepărtă pe droizii protejați unul de celălalt. Lansați de pe picioare, dar menținuți în siguranță în scuturile lor sferice, droizii ricoșară în zidurile clădirilor din jur ca niște mingi de jucărie care săreau, doar pentru a se rostogoli înapoi pe suprafața pârjolită și zdrobită a străzii și a-și relua cercul mortal.

Droideka începură iar să tragă.

Nu a mers bine!

Doi soldați clonă fură loviți și căzură de o parte și de alta a lui Obi-Wan. Întrebându-se ce se întâmplase cu Anakin și cu întăririle lor, Obi-Wan își smulse comunicatorul de la centură în timp ce se ascundea în spatele unui pilon lat de la poarta de intrare în parc. Folosi numele de cod stabilite pentru misiune în timp ce vorbea în comunicator:

— K-6 către T-8! K-6 către T-8!

— Aici T-8! răspunse o voce ciudat de jovială și de subțire, scârțâită, de pe comunicator. Era Generalul T'Teknulp, un Jedi Chadra-Fan, care părea întotdeauna fericit, indiferent de circumstanțe. *Salutări sălbatice!* continuă T'Teknulp: Ne vedem în mai puțin de cinci minute! T-8 terminat!

Obi-Wan își închise comunicatorul. *Salutări sălbatice* însemna că divizia lui T'Teknulp întâlnise forțe inamice pe orbita planetară, dar Obi-Wan nu-și putea face prea multe griji în privința asta. T'Teknulp avusese de-a face cu mai mult de câteva *saluturi sălbatice* în ultimele săptămâni și nu fusese rănit nici măcar o dată. Dacă T'Teknulp spunea că va fi la poziția lui Obi-Wan în mai puțin de cinci minute, așa cum indicase prin comunicator, atunci avea încredere că va ajunge în cinci minute. Ceea ce îl îngrijora pe Obi-Wan era faptul că se îndoia că propria sa divizie ar putea supraviețui chiar și pentru încă un minut. Apoi ridică privirea și îl văzu pe Anakin.

Anakin stătea în picioare în trapa deschisă a unei nave de luptă a Republicii

care venea jos și rapid dinspre sud. Fumul ieșea din stabilizatorul stâng al navei de luptă. *Nava lui a fost lovită!* O altă rachetă inamică apăru brusc pe cer, zburând rapid dinspre cartierul de afaceri al orașului. Obi-Wan făcu ochii mari când racheta lovi partea laterală a navei de luptă a lui Anakin.

— Anakin!

Nava de luptă explodă, dar Anakin deja sărise departe de ea. În timp ce nava de luptă spulberată cobora în spirală, Obi-Wan își ținu ochii pe ucenicul său, urmărind silueta lui Anakin în timp ce se rotea prin aer, își activa propria sabie și ateriza în picioare pe acoperișul unei clădiri care se învecina cu un teatru. Nava de luptă căzu într-o parte și se prăbuși pe o fântână cu apă, omorându-l instantaneu pe pilotul clonă. La o fracțiune de secundă după prăbușire, nava de luptă explodă din nou, iar puterea exploziei aproape că îl făcu pe Obi-Wan să cadă din picioare.

Droideka lovira încă doi soldați clonă. Obi-Wan tocmai își plănuia următoarea mișcare când îl văzu pe Anakin alergând și sărind de la punctul său de aterizare pe acoperișul teatrului vecin. O marchiză octogonală imensă, cu o lățime de opt metri, era fixată pe peretele exterior al teatrului, deasupra intrării principale, care dădea spre droideka. În timp ce Anakin sărea peste marginea acoperișului cu sabia întinsă, Obi-Wan – care se lupta din nou cu salvele lansate de droideka – își dădu seama că Anakin se îndrepta spre suporturile structurale ale marchizei.

Încă trei soldați clonă căzură la pământ.

Obi-Wan se mișcă repede. Fugind de pe poziția sa, alergă repede, țâșnind înainte și înapoi prin parc, atrăgând focul droizilor. Cu sabia întinsă, continuă să lovească proiectilele energetice în timp ce alerga, dar acum, singura lui intenție era să țină droizii ocupați și să le distragă atenția de la acțiunea lui Anakin din afara teatrului. Anakin aterizase pe pervazul unei ferestre. Își ținea sabia în mâna dreaptă, iar Obi-Wan se bucură de faptul că ucenicul său se adaptase atât de bine la proteza care îi înlocuise brațul pe care îl pierduse în lupta cu Contele Dooku pe Geonosis.

Echilibrându-se pe cornișă, Anakin își trecu lama prin două dintre ancorele groase de plastoid ale marchizei. Se auzi un sunet urât de crăpătură, în timp ce marchiza uriașă se înclină. Anakin sări repede spre o altă cornișă și repetă acțiunea lovind alte ancore. Marchiza începu să cadă pe strada de dedesubt.

Droideka încă trăgeau în Obi-Wan când totul se prăbuși peste ei. Deși scuturile deflectoare ale droizilor erau invulnerabile la armele energetice, nu puteau respinge forța zdrobitoare a marchizei grele. Cei șase droizi fură zdrobiți. În momentul impactului, trupele de clone încetară să mai tragă. Cu excepția zgomotului suierat al focurilor care ardeau printre resturile din piața orașului, zona era tăcută.

Anakin coborî pe o parte a teatrului și ateriză deasupra marchizei căzute chiar în momentul în care Obi-Wan ajunse lângă el. Amândoi își dezactivaseră săbiile.

Revenindu-i respirația, Obi-Wan spuse:

— Bravo, Padawan.

Anakin făcu un gest spre marchiza de sub ei și spuse:

— Aș spune că a fost o performanță *zdrobitoare*.

În ciuda tuturor distrugerilor și măcelului, Obi-Wan nu se putu abține să nu zâmbească. Dar flutură un deget în semn de reproș simulat și spuse:

— Puncte în minus pentru jocul de cuvinte.

Anakin scană zona și spuse:

— Unde e T'Teknulp? Era chiar în spatele navei mele de luptă.

— A avut un *salut sălbatic*, dar e pe drum. Văzându-l pe Comandantul Cody apropiindu-se, Obi-Wan spuse: Cody, informează-l pe Generalul T'Teknulp că nu mai trebuie să se grăbească din cauza noastră.

Cody își scoase casca. Până acum, Obi-Wan era atât de familiarizat cu Cody, încât nu mai ținu cont de faptul că trăsăturile clonei erau identice cu cele ale lui Jango Fett.

— Îmi pare rău, domnule, răspunse Cody. Tocmai am primit vești de la flotă. Generalul T'Teknulp și divizia sa nu au reușit să scape.

Obi-Wan rămase uimit. Își coborî privirea spre pământ, apoi privi spre Anakin, care era la fel de uimit de raportul lui Cody. Anakin clătină din cap și spuse:

— El... T'Teknulp... era chiar în spatele meu.

Ochii lui Cody trecură de la Anakin înapoi la Obi-Wan, apoi spuse:

— Ordine, domnule?

Obi-Wan se gândi la toți Jedii care muriseră deja de la Bătălia de pe Geonosis. Spera să nu mai dureze mult până când el și Anakin îi vor găsi pe Contele Dooku și pe Generalul Grievous, care păreau mereu cu trei pași înaintea Jedilor.

— Să ne mișcăm, răspunse Obi-Wan cu înrâncenare. Avem o fabrică de droizi de aruncat în aer.

În timpul Războiului Clonelor, Obi-Wan observase că Anakin devenea mai concentrat ca Jedi. Unul dintre motivele schimbării comportamentului lui Anakin fusese faptul că nu mai suferea de coșmaruri legate de moartea mamei sale. Cu toate acestea, motivul pentru acest lucru fusese unul tragic. Chiar înainte de Bătălia de pe Geonosis, coșmarurile lui Anakin îl determinară să nu respecte ordinele și să se ducă împreună cu Padme Amidala de pe Naboo pe Tatooine. Pe planeta de nisip, Anakin află că mama sa fusese eliberată de stăpânul ei Toydarian cu câțiva ani înainte și că se căsătorise cu un fermier de umiditate pe nume Cliegg Lars. Fermierul și familia sa îl informară pe Anakin că Shmi fusese răpită de violenții și nomazii bandiți Tuskeni.

Anakin nu reușise să-și salveze mama, dar îi recuperase cadavrul din tabăra Tuskenilor și o îngropase la ferma familiei Lars. Când părăsise Tatooine, îl luase pe C-3PO, droidul de protocol pe care îl construisese în copilărie.

Deși Obi-Wan nu-și cunoscuse niciodată cu adevărat propria familie, simpatiza cu pierderea lui Anakin. Și, pe măsură ce puterile lui Anakin deveneau mai mari, Obi-Wan începu să creadă că Padawanul său ar fi putut fi transformat în bine de acea tragedie.

INTERLUDIU

Citind jurnalul lui Ben Kenobi, Luke Skywalker găsi o altă însemnare care menționa Războiul Clonelor. Acesta îi menționa, de asemenea, pe Anakin Skywalker și pe Darth Vader. Ben scrisese acea însemnare după una mai scurtă despre Războiul Clonelor.

Cu două zile în urmă, într-una dintre plimbările mele, am dat peste coaja răsucită și ofilită a unei plante scunde din deșert care crescuse la umbra unei formațiuni stâncoase prăfuite. Ieri, am trecut din nou pe lângă aceeași plantă și am observat că avea mici petale albe, pătate cu gri închis. În această dimineață, am fost surprins să constat că întreaga plantă dispăruse. Chiar dacă știam că probabil o mâncase o creatură, am simțit un sentiment de pierdere care m-a surprins. Și m-am gândit la Asajj Ventress.

Am scris deja instrucțiuni pentru construirea unei săbii de lumină. Acum, mă simt obligat să scriu ceva și despre dușmanii care le folosesc.

Din câte îmi amintesc din cărțile de istorie, Ordinul Sith a folosit săbii timp de cel puțin patru mii de ani. Mult timp s-a crezut că au dispărut, până acum 16 ani, când eu și Maestrul meu ne-am duelat cu un Zabrak Iridonian care folosea o sabie cu două lame. Acel Sith l-a ucis pe Maestrul meu, iar eu l-am ucis în luptă.

Zece ani mai târziu, eu și ucenicul meu Anakin Skywalker ne-am duelat cu Contele Dooku în bătălia de pe Geonosis. Lider al mișcării Separatiste, Dooku era un fost Maestru Jedi care – ne-am dat seama prea târziu – trecuse de partea întunecată. Acest lucru a fost foarte nefericit, nu numai pentru că Dooku fusese un Jedi respectat, dar și pentru că era un Maestru spadasin. Dooku a scăpat în bătălia de pe Geonosis, dar nu înainte de a mă informa că un Lord Sith manipula Senatul Galactic. Trei ani devastatori mai târziu – după ce Anakin l-a învins pe Dooku pe orbita Coruscantului – aveam să aflu că spunea adevărul. Lordul Sith era Cancelarul Suprem Palpatine.

La scurt timp după Bătălia de pe Geonosis, Anakin și cu mine am avut prima noastră întâlnire cu Asajj Ventress. Era o umanoidă, fără păr și cu pielea palidă, care mânuia simultan două săbii. Aceste săbii puteau fi, de asemenea, unite la mână pentru a crea o armă cu două lame. Înainte de a ataca, mi-a spus că a ieșit din mizerie și suferință, doar pentru a descoperi că Jedii pe care îi venerase cândva nu erau decât niște proști slabi și rătăciți. A adăugat că era de acord cu Contele Dooku, că galaxia avea nevoie de o epurare împotriva Jedilor.

Asajj Ventress a scăpat în acea zi, dar nu înainte de a ucide un Jedi și de a-i mutila ucenicul. Era evident, după tehnica ei, că fusese antrenată de Dooku. Pe parcursul Războiului Clonelor, Anakin și cu mine ne-am confruntat cu Ventress pe alte lumi. Dar, în ciuda furiei și a înclinațiilor sale criminale, am simțit întotdeauna ceva în ea care o deosebea de Lorzii Sith: o teamă ascunsă. În principal, era teama de a fi singură. Și am simțit că exista ceva bun în ea, o parte care nu fusese coruptă de Dooku. În timp ce Lorzii Sith erau indiscutabil răi, Ventress era pur și simplu o sclavă a părții întunecate.

Nu era singura. Generalul Grievous – un alt discipol al lui Dooku în lupta cu sabia – era la comanda armatelor de droizi ale Confederației. Grievous era un cyborg

care ucisese mai mulți Jedi și le luase săbiile ca trofee. Era capabil să mânuiască patru săbii laser simultan. În general, era un tip foarte neplăcut. L-am învins pe Utapau.

Și apoi a început Epurarea. Am aflat curând că am fost printre puținii Jedi care au supraviețuit și că Palpatine își luase un nou ucenic: fostul meu elev, devenit Darth Vader. Și din cauza lui Darth Vader, Anakin a dispărut și el.

În cele din urmă, am aflat câteva detalii despre istoria lui Ventress. S-a născut pe Rattatak, o lume din Inelul Exterior, atât de îndepărtată încât era necunoscută Republicii. Era încă un copil când părinții ei au fost uciși de unul dintre numeroșii războinici locali. După ce un Jedi pe nume Ky Narec a rămas blocat pe Rattatak, a găsit-o pe Ventress orfană și și-a dat seama că era sensibilă la Forță. Narec a antrenat-o pe Ventress ca ucenică a sa și se pare că a antrenat-o relativ bine, deoarece împreună au învins mulți criminali. În mod tragic, un grup de războinici l-au ucis pe Narec și, în loc să onoreze căile Jedi, Ventress a căutat să se răzbune. Și încă o dată, a fost singură. Este de mirare că a dezvoltat o ură supremă față de Ordinul Jedi care l-a abandonat pe Maestrul ei?

Privind retrospectiv, Vader și Ventress aveau unele caracteristici similare. Amândoi știau de pierderea celor dragi și aveau motive să nu aibă încredere în Republică și în Ordinul Jedi. Dar când, în cele din urmă, l-am găsit pe Vader, nu am simțit nimic altceva decât răutate pură la el. Pentru că, spre deosebire de Ventress, Vader nu era o victimă a unor circumstanțe nefericite. Da, avusese luptele și defectele sale, dar nu era o ființă slabă care se temea de abandon. Era un om puternic, căruia i se oferiseră oportunități de a se perfecționa, dar el nu făcuse decât să tânjească după mai multă putere și și-a ales propria cale, trădându-i pe Jedi și devenind un Sith. A fost cel mai mare eșec al meu. Duelul meu cu Vader a fost îngrozitor în sălbăticia sa. În cele din urmă, a fost mai hotărât să mă omoare decât să se apere și a fost orb de furie când l-am doborât. L-am lăsat mutilat și în flăcări pe malul unui râu de lavă. Să-i fi aplicat o lovitură mortală ar fi fost un lucru milostiv, dar nu am avut milă pentru Vader.

Pentru că sunt un Jedi, nu un ucigaș cu sânge rece, tot ce am putut face a fost să-l las pe Vader să-și urmeze soarta. Dacă l-aș fi ucis atunci și acolo, cred că aș fi făcut un pas pe aceeași cale întunecată căreia i-a fost atât de imposibil să îi reziste. Dar, lăsându-l să moară, mă tem că am eșuat din nou, pentru că am aflat curând că Vader a supraviețuit cumva. La fel ca și răposatul General Grievous, acum este în mare parte o mașină, o construcție malefică de pistoane și angrenaje, plastoid și cabluri, rămășițele sale muritoare fiind alimentate de partea întunecată. Galaxia nu va cunoaște niciodată pacea până când Darth Vader și Împăratul nu-și vor da ultima suflare.

Îmi este greu să văd ce ne rezervă viitorul. Din fericire, am misiunea mea și studiile mele continue despre Forță care mă ajută să fiu atent la prezent, precum și la rigorile zilnice ale supraviețuirii pe Tatooine. Orice ar aduce ziua de mâine, trebuie să fiu pregătit pentru ea.

În momentul în care Luke ajunse la sfârșitul notării, își dădu seama că își ținuse respirația mai bine de un minut. Expirând încet, se întoarse la început, scanând textul pentru a vedea dacă nu cumva îi scăpase ceva. Nu auzise niciodată de Asajj Ventress, de Conte Dooku, de un Zabrak Iridonian sau de vreuna dintre bătăliile pe care le menționase Ben. Dar abia dacă procesase aceste dezvăluiri – Luke era frustrat că Ben nu scrisese mai mult despre Anakin și Vader.

Reciti cu voce tare cele două rânduri care îi atrăseseră atenția în mod special: ...Palpatine își luase un nou ucenic: *fostul meu elev, devenit Darth Vader. Și din cauza lui Darth Vader, Anakin a dispărut și el.*

Cuvintele sunau goale în gura lui. Deși Ben nu scrisese în atâtea cuvinte că Darth Vader îl omorâse pe Anakin, asta fusese ceea ce îi spusese că se întâmplase. Se întrebă cât de atent își alesese Ben cuvintele când scrisese că dispăruse Anakin.

Și apoi citi din nou despre cum Ben – sau mai degrabă Obi-Wan – îl lăsase pe Vader să moară.

Luke nu-și făcea iluzii că Darth Vader era un ucigaș. De asemenea, Vader îi torturase atât pe Prințesa Leia, cât și pe Han Solo în diferite ocazii. În Orașul Norilor, Vader îl mutilase pe Luke înainte să-l invite să se alăture părții întunecate și să-l ajute să îl răstoarne pe Împărat. Dar, în ciuda tuturor lucrurilor oribile pe care le făcuse Vader și în ciuda faptului că Ben nu avusese nicio milă pentru el, Luke fu surprins că simțea altceva decât oroare sau furie la gândul Lordului Întunecat Sith în armură.

Îmi pare rău pentru el.

În timp ce durerea fantomă îi afecta încheietura mâinii drepte, Luke se întrebă ce anume se întâmplase cu atâția ani în urmă, pe o lume neidentificată, pe malul râului de lavă.

Capitolul 6

— S-a terminat, Anakin! strigă Obi-Wan de pe panta superioară a malului râului de lavă de pe planeta vulcanică Mustafar. Eu sunt la înălțime!

Anakin se afla într-adevăr sub poziția lui Obi-Wan, în vârful a ceea ce mai rămăsese dintr-o platformă minieră plutitoare care aluneca deasupra lavei. Privindu-l pe Obi-Wan, Anakin mârâi:

— Îmi subestimezi puterea.

Obi-Wan scăpase de pe Utapau când propriile trupe de clone – care ascultară de *Ordinul Secret 66* al lui Palpatine – deschiseseră focul asupra lui. Părăsind Utapau în nava de luptă a Generalului Grievous, urmase un semnal codificat pentru a găsi un refugiu temporar pe *Tantive IV*, nava consulară deținută de Bail Organa, Senatorul de Alderaan, care era un aliat al Jedilor. *Tantive IV* îl găzduia și pe Yoda, care scăpase de un asasinat similar comis de clone pe planeta natală a Wookieelor, Kashyyk. Organa îi dusese pe Obi-Wan și Yoda înapoi pe Coruscant, unde găsiseră Templul Jedi în ruine, iar toți Jedi rezidenți – chiar și cei mai tineri inițiați – zăceau morți.

Și apoi văzuseră o înregistrare care arăta că Anakin era responsabil pentru măcel. De asemenea, descoperiseră că Palpatine era un Lord Sith și că îl înrolase pe Anakin în partea întunecată, iar pe noul său ucenic îl botezase *Darth Vader*.

Obi-Wan se dusese la Padme pentru a o avertiza în legătură cu Anakin, iar apoi se ascunsese în nava ei atunci când aceasta plecase în căutarea lui. Aterizaseră pe Mustafar, unde Anakin tocmai îi măcelărise pe liderii Confederației. Când Anakin îl văzu pe Obi-Wan, se înfurie pe Padme și îi acuză pe amândoi că ar fi conspirat pentru a-l ucide. Încercase să o stranguleze pe Padme, iar apoi începuse lupta cu Obi-Wan. Duelul lung și epuizant îi purtase departe de pista de aterizare unde aterizase nava lui Padme. Acum, bătălia se apropia de sfârșit.

Obi-Wan își dădu seama ce avea de gând să facă Anakin și, în ciuda a tot ce se întâmplase de curând, îl imploră:

— Nu încerca.

Apucând mai bine sabia, Anakin sări pe deasupra lui Obi-Wan. Sabia lui Obi-Wan se îndreptă spre atacatorul său, secționând rapid brațul stâng al lui Anakin deasupra cotului și ambele picioare de la genunchi. Anakin țipă și pierdu controlul asupra sabiei sale, în timp ce corpul său mutilat se prăbușea pe nisipul negru și arzător și cădea în jos pe pantă. Obi-Wan privi cu groază cum Anakin se opri la marginea râului de lavă și ridicase capul pentru a-l privi în față pe fostul său prieten și Maestru. Ochii lui Anakin erau plini de o furie inumană.

— Tu ai fost *Cel Ales*! strigă Obi-Wan.

Anakin mai avea proteza brațului drept și, în timp ce se străduia să se îndepărteze de lavă, ochii lui continuau să ardă de furie spre Obi-Wan.

— S-a spus că tu-i vei distruge pe Sithi, nu că te vei alătura lor! continuă Obi-Wan. Tu ar fi trebuit să aduci echilibru în Forță, nu să o lași în întuneric!

Neputând să se uite la fostul său ucenic, se întoarse cu spatele. Zări sabia căzută a lui Anakin și se aplecă să o ridice înainte să se întoarcă să se uite din nou

la Anakin.

— Te urăsc! răcni Anakin.

Obi-Wan rămase în tăcere, uimit în timp ce privea la Anakin.

— Ai fost fratele meu, Anakin, spuse Obi-Wan. Te-am iubit, dar nu te-am putut salva.

Hainele lui Anakin luară foc, iar el țipă când fu înghițit brusc de flăcări. Pentru o clipă, Obi-Wan ezită. *A plecat*, gândi Obi-Wan. *Anakin a dispărut*.

Obi-Wan se întoarce în cele din urmă, iar Anakin continuă să țipe.

În timp ce Obi-Wan se clătină înapoi la nava lui Padme, fu întâmpinat de doi droizi: R2-D2, care sosise pe Mustafar cu Anakin, și droidul de protocol C-3PO al lui Anakin, strălucitor și placat cu aur, care o însoțise pe Padme de pe Coruscant.

— Oh, Maestre Kenobi, spuse C-3PO când coborî pe rampa navei. O avem pe domnișoara Padme la bord.

În timp ce Obi-Wan își grăbea pasul, C-3PO continuă:

— Da. Vă rog, vă rog să vă grăbiți. Ar trebui să părăsim acest loc îngrozitor.

Obi-Wan era foarte îngrijorat pentru Padme, deoarece știa că era însărcinată. Știa, de asemenea, că Anakin era tatăl.

Părăsind Mustafar, Obi-Wan și droizii o duseră pe Padme la o bază de cercetare din sistemul de asteroizi Polis Massa, unde îi așteptau Obi-Wan și Bail Organa. Padme era inconștientă, iar Obi-Wan o duse direct la centrul medical al bazei.

Un droid medical le dădu vestea teribilă cu o voce plată. Padme era pe moarte. Își pierduse dorința de a trăi. Droidul adăugase că va trebui să o opereze rapid pentru a salva copiii – Padme avea gemeni.

Obi-Wan rămase în sala de operație pentru nașterea copiilor lui Padme. Ea își numise fiul Luke și fiica Leia. În timp ce Obi-Wan îl ținea pe Luke în brațe, Padme îi făcu un semn.

— Obi-Wan? El îi întâlnește privirea, iar ea spuse: Mai este... bine în el. Oftă, apoi continuă: Știu că mai... este...

Și apoi Padme Amidala muri.

Obi-Wan rămase acolo o clipă, ținându-i băiețelul în brațe, într-o tăcere uimită. Se simțise atât de complet neputincios în timp ce Padme își dădea ultima suflare, și nu doar pentru că nu putuse să o împiedice să moară. Chiar dacă credea că nu mai rămăsese nicio urmă de bunătate în Anakin, știa, de asemenea, că ar fi fost o bunătate din partea lui dacă ar fi asigurat-o cumva pe muribundă că îi împărtășea convingerea. Nu ar fi fost nevoie din partea lui decât de un zâmbet sau de o ușoară încuviințare din cap, iar ea ar fi putut muri în pace. Dar, în cele din urmă, fusese neputincios să reușească măcar asta.

Părăsind Polis Massa pe nava consulară a lui Bail Organa, *Tantive IV*, grupul transportă trupul lui Padme înapoi pe Naboo. În timp ce ajutoarele lui Organa se ocupau de nou-născuții lui Padme, Obi-Wan se întâlnește cu Yoda și Bail în sala de conferințe de pe *Tantive IV* pentru a discuta soarta lui Luke și a Liei.

Yoda stătea în capul unei mese lungi, cu Obi-Wan așezat în stânga sa și Bail în dreapta.

— Ascunși, în siguranță, copiii să fie ținuți trebuie, spuse Yoda.

Obi-Wan fu de acord.

— Trebuie să-i ducem undeva unde Sithul nu le va simți prezența.

— Hmm, murmură Yoda. Despărțiți ar trebui să fie.

— Eu și soția mea o vom lua pe fată, se oferi voluntar Bail. Regina și cu mine... am discutat mereu referitor la adoptarea unei fete. Va fi iubită la noi.

— Și cu băiatul cum rămâne? întrebă Obi-Wan.

— Pe Tatooine, spuse Yoda. La familia lui să-l trimitem.

Obi-Wan se gândi la asta, apoi spuse:

— Voi lua copilul și voi avea grijă de el.

Bail și Obi-Wan făcură un schimb de priviri, apoi se ridicară de la locurile lor.

— Până ce timpul va veni, noi vom dispărea, spuse Yoda.

Bail ieși din sala de conferințe. Obi-Wan era pe punctul de a pleca și el, când Yoda spuse:

— O clipă, Maestre Kenobi. Bătrânul Jedi îi făcu semn lui Obi-Wan să se întoarcă la locul său, apoi continuă: În solitudinea ta pe Tatooine, instruire pentru tine am.

Nefiind sigur că auzise bine, Obi-Wan întrebă:

— Instruire?

— Un vechi prieten, calea spre nemurire a învățat, spuse Yoda. Unul care s-a întors din lumea de dincolo a Forței. Vechiul tău Maestru.

Uimit, Obi-Wan icni:

— Qui-Gon?

— Cum să comunic cu el, eu te voi învăța.

R2-D2 fusese la ferma de umezeală a familiei Lars chiar înainte de bătălia de pe Geonosis și putu să-i furnizeze lui Obi-Wan coordonatele fermei. Nava de luptă pe care o luase Obi-Wan de la răposatul General Grievous rămăsese în cala de andocare al lui *Tantive IV*, iar Obi-Wan voia să o folosească pentru a-l duce pe Luke la un port spațial de pe Nar Shaddaa, o lună dintr-un sector spațial controlat de Hutti. În timp ce Obi-Wan îl ducea pe Luke în cabina de pilotaj a navei, R2-D2 emise un mesaj de adio către Jedi. Nu avea rost ca Obi-Wan să își ia rămas bun de la C-3PO, deoarece Bail Organa luase deja măsura de securitate de a șterge memoria vorbărețului droid de protocol.

* * *

Ținând la piept forma înfășurată a lui Luke Skywalker, Obi-Wan Kenobi stătea pe un scaun incomod de pe un crucișător stelar aglomerat, cu destinația Tatooine. Maestrul Jedi avea puțină experiență în a ține copii în brațe, dar făcu tot posibilul să pară confortabil cu copilul în brațe.

Bail Organa îi pusese la dispoziție lui Obi-Wan o rezervă de credite nedetectabile pentru a plăti călătoria spre planeta de nisip. Pentru a păstra și mai mult secretul, Obi-Wan și Luke călătoreau spre Tatooine pe o rută indirectă, pornind de pe Nar Shaddaa, cu o serie de mijloace de transport în comun. În timpul unei escale la o stație spațială, Obi-Wan văzu un grup de călători la un chioșc HoloNet, urmărind o emisiune despre evenimentele recente de pe Coruscant. Obi-Wan se cutremură când văzu o hologramă a Împăratului Palpatine îndemnând telespectatorii să raporteze pe oricine pe care îl suspectau că ar fi un Jedi sau că ar avea *puteri supranaturale*. Cuvintele lui Palpatine îl determinaseră pe un călător să remarce:

— Slavă Domnului că au fost opriți Jedii ăia teribili!

Obi-Wan rămăsese tăcut și își ținu capul plecat în timp ce îl purta pe Luke.

Crucișătorul cu destinația Tatooine întârziase, dar făcuse tot ce putuse pentru ca bebelușul să se simtă confortabil. Din nefericire, ultimul zbor se dovedise a fi un coșmar. Majoritatea celorlalți pasageri erau fie piloți de curse de atașe, fie entuziaști odioși de-ai lor. Și mai îngrijorător, Obi-Wan nu mai avea suplimentele alimentare pentru bebeluș și materialele sanitare pe care i le furnizaseră pe Polis Massa. În concluzie, începuse să se întrebe dacă evitarea unei rute directe nu fusese o greșeală.

Luke scoase un sunet răgușit. Obi-Wan mângâie spatele copilului și spuse pe un ton liniștitor:

— Ușurel, micuțule. Stai calm.

Unul dintre piloți, un Dug cu mâini agile și ochelari de protecție pe cap, își exersa brațele plimbându-se înainte și înapoi pe tetierele scaunelor din fața lui Obi-Wan. Fără să-și întrerupă pasul, Dugul se întoarse spre cineva așezat în fața lui și strigă:

— Hei, Bumpy! Încă te mai doare nasul de când l-ai lovit ultima dată la *Ben's Mesa*?!

Apoi, Dugul izbucni într-un râset șuierător. Ținându-și ochii pe Dug, Obi-Wan își mută brațul în jurul lui Luke într-o poziție protectoare și gândi:

Dacă clownul ăla cade peste noi, chiar va ști cum e să simți un pumn.

La câteva locuri mai în față, un Nuknog – probabil *Bumpy* – sări în sus și aruncă o băutură imbuteliată nedeschisă spre Dug. Dugul văzu sticla care se apropia și își smuci corpul într-o parte pentru a evita să fie lovit, permițând sticlei să treacă pe lângă corpul său și să cadă direct spre Luke.

În momentul în care Dugul își întoarse rapid botul pentru a vedea unde va lovi sticla, mâna dreaptă a lui Obi-Wan zbură în sus și departe de Luke pentru a prinde sticla în aer. Obi-Wan întinse sticla către Dug și spuse scurt:

— Cred că asta îți era destinată ție.

Dugul se uită la Obi-Wan pentru o clipă, înainte să murmure un *Mulțumesc* fără tragere de inimă. Luă sticla, o desfăcu cu dinții, apoi se întoarse și aruncă capacul înapoi spre presupusul său atacator. Întorcându-și atenția spre Obi-Wan, spuse:

— Te miști repede pentru un om.

Obi-Wan simți un fior pe șira spinării. *Oh, nu.*

Gura Dugului se răsuci înapoi, într-o înfățișare răutăcioasă.

— De fapt, continuă Dugul, singurii oameni de care am auzit vreodată că se pot mișca atât de repede sunt...

— Nu ești obosit? îl întrerupse Obi-Wan, cu privirea fixată în ochii Dugului.

Dugul clipi, iar pleoapele îi deveniră brusc grele. Se uită la sticla lui, apoi la Obi-Wan.

— Acum că ai adus vorba, spuse Dugul cu un căscat larg, chiar sunt obosit.

— Uită că m-ai văzut vreodată și trage un somn lung.

— N-am văzut pe nimeni, mormăi Dugul în timp ce ochii i se închideau.

Și apoi căzu pe spate, vărsând conținutul rămas în sticlă în timp ce forma lui adormită se prăbuși peste pasagerii așezați în fața lui Obi-Wan.

Obi-Wan se blestemă în tăcere. Nu ar fi putut lăsa sticla aruncată să-l lovească pe Luke, dar reflexele sale de Jedi aproape că îl trădaseră.

Doar o mișcare greșită, gândi el. E nevoie doar de o singură mișcare greșită.

Luke se agită la pieptul lui.

Trebuie să fii mai atent.

Obi-Wan își trase gluga mai jos peste față. Cu excepția câtorva cuvinte liniștitoare pentru Luke, nu mai vorbi cu nimeni altcineva tot restul zborului.

Datele furnizate de R2-D2 îi permisese lui Obi-Wan să găsească fără probleme ferma Lars. Obi-Wan se bucură și se simți ușurat că Beru și Owen erau de acord să-l crească pe Luke, dar misiunea lui nu se încheia aici, deoarece era de datoria lui să vegheze asupra băiatului. Se gândi că prezența lui permanentă îi va consola pe Owen și Beru. Află destul de curând că se înșelase.

Capitolul 7

Nu la mult timp după ce îl predă pe Luke lui Owen și Beru, Obi-Wan călărea o eopie spre est prin deșert. O achiziționase imediat după sosirea sa pe Tatooine, când avusese nevoie de o metodă de transport pentru a-l duce pe Luke la casa familiei Lars, iar animalul continuă să se dovedească util. În timp ce călărea eopia, își găsisese un adăpost, o mică cocioabă – cel puțin avea o ușă sigură – care fusese sculptată în peretele unui canion din apropiere înainte să fie abandonată de un călător necunoscut. Eopia îi permise, de asemenea, să verifice gospodăria Lars de două ori pe zi, la răsărit și la apus, ceea ce devenise rutina lui.

Ori de câte ori călărea, era mereu atent la împrejurimi și la pericole. Văzuse deja diverse semne ale bandiților Tusken și era destul de sigur că cel puțin un trib Tusken își dăduse seama de prezența sa.

Recent, în timp ce explora zona vastă din jurul gospodăriei Lars, dădu peste ceea ce părea a fi ruinele unei tabere într-un canion din Deșertul Jundland. Călătorise suficient de aproape de ruine pentru a vedea un grup de coaste de bantha înfipite în nisip, tot ce mai rămăsese din câteva colibe mici, de genul celor folosite de nomazii Tuskeni. Văzând ruinele, Obi-Wan fu cuprins brusc de un sentiment de singurătate și disperare, care sfârși o clipă mai târziu, când un urlet îndepărtat, înfiorător, răsună de pe o stâncă din apropiere. Bănuind că s-ar putea să se fi rătăcit într-o zonă care era cumva sacră pentru Tuskeni, trecu rapid pe lângă ruine.

Câteodată, în timp ce călărea, gândurile îi zăboveau la Padme pe patul de moarte. Vorbind despre Anakin, ultimele ei cuvinte fuseseră: *Mai este... bine în el.*

Și apoi se gândea la cum îl lăsase pe Anakin să moară pe Mustafar.

Încercă să-și reprime astfel de gânduri. Problema era că Obi-Wan își amintea de atâția ani buni petrecuți cu Anakin, și chiar îl iubise ca pe un frate. Îi era încă atât de greu să creadă că Anakin devenise rău. Și chiar și după toate lucrurile de neiertat pe care le făcuse sub numele de Darth Vader, Obi-Wan încă se trezea că îi era dor de prietenul său Anakin Skywalker.

Se gândi și la Qui-Gon Jinn. Yoda îi explicase lui Obi-Wan că Qui-Gon – conștiința lui – supraviețuise ca entitate spirituală și îi descrisese propriile sale discuții cu vocea neînsuflețită a lui Qui-Gon. Yoda îl instruisese, de asemenea, cum să comunice cu Qui-Gon, dar până acum, Obi-Wan nu primise încă vești de la spiritul Maestrului său.

Soarele aproape că apusese când se apropie de perimetrul gospodăriei Lars. Ca de obicei, luminile de securitate erau deja aprinse, iar câțiva droizi servitori KPR patrulau în zona din jurul complexului subteran. În serile precedente, Owen ieșise din domul de la intrare pentru a verifica droizii înainte să se întoarcă sub pământ pentru noapte. Obi-Wan ajunsese să interpreteze acțiunea lui Owen ca pe un semnal că totul era în regulă și că era timpul ca el să se întoarcă în cocioaba lui. Dar în această noapte, Obi-Wan îl găsi pe Owen stând la câțiva metri distanță de cupola de intrare, purtând o pușcă blaster și așteptându-l.

Owen ținea pușca blaster în așa fel încât să fie îndreptată spre pământ. Obi-Wan nu fu surprins să vadă arma, deoarece Owen o purta întotdeauna când ieșea

afară la căderea nopții. Dar chiar și fără puterile Jedi, Obi-Wan putu vedea că bărbatul părea agitat.

— Bună, Owen, spuse Obi-Wan în timp ce oprea eopia. S-a întâmplat ceva?

Owen aprobă din cap o dată. Obi-Wan începu să coboare, dar Owen ridică o mână și spuse:

— Nu te deranja. Ceea ce am de spus nu va dura mult.

Obi-Wan își ținu ochii pe Owen în timp ce-și muta greutatea înapoi pe eopie.

— Nu sunt sigur cum să spun asta, continuă Owen, așa că o voi spune pur și simplu. Felul în care vii la mine acasă... mă deranjează.

Obi-Wan suspină.

— Îmi pare rău, Owen. Dar, așa cum ți-am spus, trebuie să mă asigur că băiatul este...

— Așteaptă, îl întrerupse Owen. Eu și soția mea suntem cei care îl creștem pe Luke, nu? Așa am convenit?

Obi-Wan aprobă din cap în timp ce se întreba încotro se îndrepta conversația.

— Ei bine, spuse Owen, nu am fost de acord ca tu să ne verifici zilnic, darămite de două ori pe zi. Nu vreau să fiu lipsit de respect, dar am ținut Tuskenii departe de proprietatea mea ani de zile, și... ei bine, cred că faptul că vii aici atât de des este o idee proastă!

Păstrându-și vocea calmă, Obi-Wan spuse:

— Owen, te asigur că nu pun la îndoială capacitatea ta de a te descurca cu Tuskenii. Dar, așa cum am discutat deja, nu de Tuskeni îmi fac griji.

— Oh, da, spuse Owen. Este vorba de Imperiu. Dar atunci lasă-mă să te întreb ceva. Owen înghițit în sec înainte să continue. Dacă ești atât de îngrijorat de bunăstarea copilului, de ce nu încerci să stai departe de noi? Nu te-ai gândit niciodată ce s-ar întâmpla cu Luke dacă Imperiul te-ar urmări și te-ar găsi lângă curtea mea?

Cuvintele lui Owen îl lăsară pe Obi-Wan momentan uimit. Apoi clătină din cap și spuse:

— Iartă-mă, Owen. Ai perfectă dreptate. Voi fi mai atent. Mai discret.

— E un început, spuse Owen. Din nou, nu vreau să fiu lipsit de respect, dar... eu și soția mea nu-l putem crește pe Luke în mod obișnuit dacă știm că ești mereu la pândă. Înțelegi?

— Da, spuse Obi-Wan. Se așteaptă – poate chiar speră – ca Owen să mai spună ceva, dar când nu o făcu, Obi-Wan spuse: Noapte bună, Owen.

Owen mai dădu încă o dată din cap, apoi se întoarse și se îndreptă spre domul de intrare. Obi-Wan își întoarse eopia și ghidă creatura înapoi prin deșert.

Obi-Wan continuă să-l monitorizeze pe Luke, dar de la distanțe mai mari și fără o rutină evidentă. Nu avea niciun motiv să rămână în cocioaba de lângă casa familiei Lars, așa că, la fel ca și trecătorul care locuise acolo înainte, Obi-Wan plecă.

În cele din urmă găsi o structură abandonată ceva mai spațioasă în Deșertul Jundland, o colibă mică, cu acoperiș în formă de cupolă, care se afla pe o faleză la marginea sud-vestică a Mării Dunelor. La fel ca multe alte clădiri de pe Tatooine, era făcută din synstone, un amestec de rocă locală zdrobită și dizolvanți care putea fi turnat în aproape orice formă. Coliba se afla la aproximativ 136 de kilometri de gospodăria lui Lars – mai departe decât ar fi preferat Obi-Wan, dar probabil tot prea aproape pentru a-l mulțumi pe Owen Lars. Din câte putea vedea Obi-Wan, nimeni nu

locuise în colibă de foarte mult timp. Lângă ea se afla un vaporizator de umiditate vechi. Obi-Wan verifică dacă vaporizatorul funcționa. Nu funcționa.

Pentru a confirma dacă baraca era într-adevăr abandonată, Obi-Wan călători la biroul de proprietăți din Bestine, capitala lui Tatooine. În birou, pe peretele de lângă biroul de informații, se afla o hartă holografică a lui Tatooine. Ochiul lui Obi-Wan căzura din întâmplare pe un munte lat, cu vârf plat, pe care harta îl identifica drept *Ben's Mesa*.

Îmi sună cunoscut, gândi Obi-Wan. Apoi își aminti de Dugul care fusese în același zbor care îl adusese pe planeta de nisip.

Un funcționar droid antic, cu fața ovală, se clătină în spatele biroului de informații, îl privi pe Obi-Wan prin fotoreceptorii pătați și spuse:

— Vă pot ajuta, domnule...

— Ben, răspunse Obi-Wan fără menajamente. Sunt interesat de o proprietate. Coordonatele locației sunt Alpha-1733-Mu-9033.

Funcționarul droid își îndreptă fotoreceptoarele către un monitor al băncii de date și introduse coordonatele. O clipă mai târziu, răspunse:

— Nu există nicio cerere de revendicare sau de ipotecă pentru proprietatea de la Alpha-1733-Mu-9033, domnule Ben.

Nefiind sigur că a înțeles, Obi-Wan spuse:

— Cu alte cuvinte, locul este disponibil?

— Nimeni nu locuiește acolo, răspunse droidul sec. Nimeni nu vrea să locuiască în Deșertul Jundland. Dar apoi capul droidului scoase un clic în timp ce evalua situația și adăugă: Doriți să depuneți o cerere, domnule?

Obi-Wan se gândi să depună o cerere sub un nume fals, dar apoi se hotărî să nu o facă, știind că avea mai multe șanse să-și mențină prezența secretă pe Tatooine dacă rămânea în afara oricăror registre oficiale.

— Nu, mulțumesc, spuse Obi-Wan în timp ce se îndrepta spre ieșire. Cred că proprietatea ar trebui să rămână așa cum este.

— Cum doriți, domnule, spuse droidul, fără să-i pese în vreun fel sau altul.

Următoarea oprire a lui Obi-Wan fu un magazin de feronerie, unde își folosi majoritatea creditelor rămase pentru a cumpăra toate uneltele și proviziile pe care și le putea permite și pe care le putea transporta eopia sa.

Cu excepția cocioabei în care trăise în primele săptămâni pe Tatooine, Obi-Wan nu locuise niciodată singur într-un loc pentru o perioadă mare de timp. La fel ca majoritatea Jedilor, își petrecuse o mare parte din viață la Templul Jedi de pe Coruscant. Acum, trăind într-o zonă a lumii în care chiar și cele mai elementare provizii erau greu de obținut, nu era deloc pregătit pentru munca necesară pentru a restaura coliba abandonată. Dar, în timp ce îl monitoriza pe Luke în lunile care urmau, se apucă, de asemenea, să facă coliba cât mai locuibilă posibil. Habar nu avea cât timp ar putea rămâne pe Tatooine, dar nu ar fi fost un Jedi prea util dacă acoperișul de deasupra capului s-ar fi prăbușit. Era o cantitate surprinzătoare de viață sălbatică în Deșertul Jundland. Urmărind diverse creaturi, inclusiv propria lui eopie, Obi-Wan învăța de unde să culeagă fructe și legume. Urmărind șobolanii womp și alte omnivore, determină și ce animale erau comestibile. Reflexele sale de Jedi îi permisă să prindă rozătoarele cu două picioare, care alergau rapid și se numeau *scorriers*, la fel de ușor cum majoritatea oamenilor puteau scoate un *gorg amfibiu* dintr-o băltoacă de rădăcini. Dar dacă ar fi trebuit să aleagă, prefera gustul

gorgilor.

Cu toate realizările lui Obi-Wan, existau unele lucruri pe care pur și simplu nu le putea face singur. Avea nevoie de unelte și materiale speciale pentru a repara și curăța vaporizatorul de umiditate de lângă colibă, soba din zona de locuit și cisterna de apă din pivniță. Fu norocos că un clan de comercianți Jawa care trecea prin zonă îl observase într-o zi și își parcase masivul vehicul de nisip lângă coliba lui. Evident, creaturile cu mantie maro știau de omul ciudat care se mutase în Deșertul Jundland și erau impresionate de faptul că supraviețuise atât de mult timp. Jawa fură bucuroși să împartă cu Obi-Wan uneltele lor și câteva provizii de rezervă, mai ales după ce acesta se oferă să împartă cu ei și ceva de mâncare.

Obi-Wan își câștigă și mai mult favorurile acestui clan după ce observă că trei tineri Jawa prinseseră drag de eopie, încurajându-i să o ia ca pe un cadou din partea lui. Conducătorul Jawa răspunse chicotind și gesticulând spre vehiculul lor pentru a-i transmite că ar fi fericit să îl plimbe pe Obi-Wan spre orașe sau așezări, ceea ce era exact ceea ce spera Jediul să facă. La urma urmei, Obi-Wan nu mai avea nevoie zilnic de eopie, iar mașinile de nisip călătoreau mai repede.

— Mulțumesc, prietene, îi răspunse Obi-Wan șefului Jawa. S-ar putea să accept oferta ta. Te rog, spune-mi Ben.

Nu la mult timp după ce se împrietenise cu Jawa, Obi-Wan călători cu ei până la Anchorhead, o așezare bătută de vânt la aproximativ douăzeci de kilometri est de ferma familiei Lars. Anchorhead era o comunitate mică și un punct de comerț, cu aproximativ o duzină de magazine și două cantine mici. Una dintre clădirile mai mari era *Stația Tosche*, care furniza energie pentru majoritatea fermelor de umiditate din zonă. Obi-Wan le spusese micilor Jawa că era în căutarea fie a unor piese, fie a unui înlocuitor pentru vaporizatorul de umiditate al colibeii sale, deoarece încă nu reușise să îl facă să funcționeze cum trebuie, dar avea un alt motiv pentru a face acea călătorie. Folosind Forța, anticipase că Luke se îndrepta spre Anchorhead cu mătușa și unchiul său.

Obi-Wan se afla într-una dintre cantine, *Călătorul Obosit*, și bea un pahar de apă în timp ce îi privea pe Owen, Beru și Luke. Se aflau la magazinul de provizii de peste drum de cantină. Beru îl purta pe Luke într-o eșarfă pe care o avea pe piept. Obi-Wan avusese grijă să se poziționeze astfel încât familia Lars să nu-l vadă. Se bucură să vadă că toți păreau sănătoși și fericiți.

Cantina avea un vechi receptor care transmitea intermitent afișaje HoloNet cu știri recente din întreaga galaxie. Obi-Wan se uita la Luke când i se păru că o aude pe reportera HoloNet spunând cuvântul *Jedi*.

Obi-Wan se uită la afișajul HoloNet al cantinei, dar o explozie bruscă de statică întrerupse transmisia. Se întoarse spre omul așezat la două mese distanță și spuse:

— Ce spunea?

— O bandă de Jedi a fost ucisă pe Kashyyyk, răspunse bărbatul.

Oh, nu, gândi Obi-Wan.

Emisiunea fu reluată. Imperiul susținea că pe Kashyyyk se plănuia o rebeliune. Forțele Imperiale nu numai că îi uciseseră pe Jedii neidentificați, ci și mii de Wookiee. Alte sute de mii de Wookiee fuseseră întemnițați.

Mintea lui Obi-Wan se zvârcoli când se gândi la Jedii uciși.

La ce se gândeau? Ar fi trebuit să se ascundă, nu să atragă atenția asupra lor! Nu puteau să prevadă ce se va întâmpla cu Wookiee?

Afișajul HoloNet scârțâi și pâlpoi din nou, apoi afișă imaginea unei figuri întunecate, cineva îmbrăcat în armură neagră din cap până în picioare. Deși transmisia audio era confuză, imaginile transmiteau că acea ființă în armură jucase un rol important în vânarea și executarea Jedilor.

Apoi, Obi-Wan auzi reportera spunând numele *Darth Vader*.

Câteva minute și încă un pahar de apă mai târziu, Obi-Wan își luă rucsacul și ieși șovăind din cantină. Deși nu uitase că venise la Anchorhead pentru a-l verifica pe Luke, mintea lui nu mai era concentrată pe faptul că trebuia să nu fie văzut de Owen Lars. Gândurile lui erau la Vader. Nu-i venea să creadă. Cumva, Anakin supraviețuise duelului de pe Mustafar și își reluase numele Sith de Darth Vader. Obi-Wan își ascunsese sabia sub haină și, în timp ce mergea pe strada principală din Anchorhead, degetele mâinii drepte îi tot înfășurau arma în mod protector.

L-am împins pe Anakin și mai adânc în partea întunecată abandonându-l pe Mustafar? Aș putea să-l înfrunt din nou pe Anakin? Dacă da, l-aș putea ucide?

Peste drum, o văzu pe Beru, care îl purta pe Luke în brațe, în timp ce mergea alături de Owen, trecând de la un magazin la altul. Din fericire, mai erau câteva zeci de oameni care se plimbau pe acolo, iar Owen și Beru încă nu erau conștienți de prezența lui Obi-Wan. Dar când ochii lui Obi-Wan se fixară pe familia Lars, Jediul se simțit mai neliniștit ca niciodată.

Ar trebui să-i avertizez despre Vader? Să-l iau pe Luke de lângă ei? Să-l ascund pe o lume și mai îndepărtată?

Obi-Wan fusese antrenat să fie neînfricat. Dar când se gândi la siguranța lui Luke, fu aproape copleșit de anxietatea care îl cuprinsese. Și apoi, de nicăieri, auzi o voce neînsuflețită – care nu îi suna în urechi, ci direct în gândurile lui – care îl făcu să se oprească din drum.

Obi-Wan.

Recunoscând imediat vocea, Obi-Wan se opri în loc.

— Qui-Gon! Maestre!

Obi-Wan fu brusc, acut conștient că oricine de pe stradă ar putea crede că vorbea singur. Nu voia să fie catalogat drept nebun, așa că se deplasă rapid pe o alee dintre două magazine. Deși avea multe întrebări pentru Qui-Gon, transmisia HoloNet îl determină să întrebe mai întâi:

— Maestre, este Darth Vader Anakin?

Da, răspunse vocea lui Qui-Gon. Deși Anakin pe care îl știam noi doi este întemnițat de partea întunecată.

Stând pe alee, Obi-Wan se încruntă.

— Am greșit că l-am lăsat pe Mustafar. Ar fi trebuit să mă asigur că era mort.

Forța va determina viitorul lui Anakin. Obi-Wan, lui Luke nu trebuie să i se spună că Vader este tatăl său, până la momentul potrivit.

— Ar trebui să iau măsuri suplimentare pentru a-l ascunde pe Luke?

Nucleul lui Anakin care locuiește în Vader înțelege că Tatooine este sursa a aproape tot ceea ce îi provoacă durere. Vader nu va pune niciodată piciorul pe Tatooine, fie și numai de teama trezirii lui Anakin.

Cu adevărat ușurat să audă asta, Obi-Wan spuse:

— Atunci obligația mea rămâne neschimbată. Dar, din ceea ce mi-a spus Yoda, știu că mai am multe de învățat, Maestre.

Întotdeauna ai fost așa, Obi-Wan, spuse Qui-Gon, cuvintele sale stingându-se

pe neașteptate.

Dar Obi-Wan știa că vor vorbi din nou.

Deși nu-i mai era teamă, Obi-Wan rămase să-i vegheze pe Luke, Beru și Owen încă o vreme, până când veni vremea să se întoarcă la casele lor.

Data următoare când Obi-Wan vizită Anchorhead pentru a se aproviziona, găsi un obiect neobișnuit de formă dreptunghiulară într-un magazin de vechituri. Se părea că negustorul nu cunoștea funcția obiectului și îl folosea ca raft pentru a expune o mică selecție de cuple electrice uzate. Dar Obi-Wan – acum cunoscut pe plan local sub numele de Ben – își aminti că manevrase obiecte similare în colecția Arhivelor Jedi și recunoscă *raftul* ca fiind o carte veche, legată în piele.

Obi-Wan dădu la o parte cuplajele electrice și deschise cartea. În mod incredibil, doar câteva pagini erau ușor decolorate și toate erau albe. Nu se gândise niciodată să scrie un jurnal înainte, dar deodată își dădu seama că un jurnal ar fi o modalitate bună de a păstra informații despre Jedi.

Informații de care Luke ar putea avea nevoie într-o zi.

Ținând cartea sus pentru ca vânzătorul să o vadă, Obi-Wan spuse:

— Știți dacă asta va arde cum trebuie?

Negustorul ridică din umeri.

— Nu știu la ce e bună, Ben, spuse el. Dar este a ta pentru un credit.

Ben nu se târgui cu el.

Capitolul 8

Ben Kenobi se afla pe Tatooine de aproape doi ani când află despre o creștere neobișnuită a atrocităților comise de către Tuskeni. Potrivit unor rapoarte fragmentate, Tuskenii atacaseră trei ferme de umiditate și lăsaseră șapte coloniști morți într-o singură zi. Dar ceea ce îl deranjă chiar mai mult decât crimele fu tulburarea neliniștitoare din Fortă care veni odată cu ele. Era ca și cum o prezență întunecată ar fi atins lumea deșertului, creând o urmă aproape tangibilă de rău în aer.

Să fi fost Sithul? Ben nu știa. Tot ce putea face era să fie mai atent la Luke.

Părăsindu-și casa din Deșertul Jundland, găsi o bantha care se îndepărtase de turmă. Pentru că îmblânzirea unor astfel de animale era o sarcină simplă pentru un Maestru Jedi, Ben călărea în curând bantha, îndreptându-se spre sud-vest.

Intenționase să călătorească direct spre ferma familiei Lars, dar se afla la doar câțiva kilometri de drum când se apropie de ruinele taberei Tusken – aceeași pe care o descoperise la scurt timp după sosirea sa pe Tatooine, pe spatele eopiei – și se opri.

Ruinele taberei emanau întotdeauna o senzație de groază ori de câte ori Ben trecea prin apropierea ei, și niciodată nu dorise să le inspecteze mai îndeaproape. În acea zi anume, sentimentul era mai rău, practic dezgustător, și totuși Ben simțea că locul îl chema cumva. Încercă să o îndemne pe bantha să înainteze, dar aceasta făcu doar doi pași precauți înainte să se oprească, apoi pufni în nisip și refuză să se miște.

Pentru că Tuskenii folosiseră coastele bantha ca suporturi pentru colibele lor, Ben nu-și putea învinovăți animalul pentru că voia să păstreze distanța față de ruine. Descălecă, părăsind bantha în timp ce se apropia de ruine. Printre rămășițele unei colibe, observă o coastă de bantha cu stropi întunecați pe ea, genul de stropi pe care numai sângele îi putea face. Apoi văzu două fâșii de piele crudă care atârnavă de coastele arcuite. Observând înălțimea și poziția fâșiilor de piele crudă, Ben știu imediat că fuseseră folosite pentru a fixa brațele întinse ale unui om captiv.

Și apoi își dădu seama. Aici murise mama lui Anakin.

Ben nu doar simți asta, ci o știu cu certitudine. Pentru o clipă, rezistă impulsului de a-și smulge ochii de pe fâșiile de piele crudă, deoarece se temea că, dacă își va întoarce privirea, ruinele ar putea dispărea împreună cu cunoștințele care veneau odată cu ele. Când, în sfârșit, își smulse privirea de pe petele de sânge, văzu numeroasele oase care răsăreau prin nisipul din jurul și din toate ruinele, oase mult prea mici pentru a proveni de la o bantha. Shmi Skywalker nu murise singură.

Ben nu trebui să ghicească cine îi măcelărise pe Tuskeni.

Acum știi, spuse vocea necorporală a lui Qui-Gon Jinn.

Ben era încă atât de uimit încât nici măcar nu tresări când îl auzi pe Qui-Gon, cărui voce părea să vină de deasupra și din spatele lui Ben.

— De ce nu mi-ai spus despre asta? spuse Ben.

Nu erai pregătit, spuse Qui-Gon. *Încă nu ești pregătit.*

— Nu sunt pregătit? repetă Ben. Înghiți în sec înainte să continue: Maestre, dacă vrei să spui că nu sunt pregătit să înțeleg ce s-a întâmplat aici, atunci cred că

te înșeli. Anakin a ucis un întreg trib de Tuskeni din răzbunare, iar apoi a ținut asta secret față de toată lumea. Se pare că știai asta și totuși continui să susții că el este *Cel Ales*. Ce mai e de știut?

Că Anakin nu a ținut secretul față de toată lumea, răspunse Qui-Gon.

Ben suspină.

— Bineînțeles că da. I-ar fi spus lui Padme. Și lui Palpatine. Și bănuiesc că dacă nu i-a spus de fapt lui Owen Lars, atunci și-a dat seama singur. Dacă Owen are impresia că Jedii sunt înclinați să ucidă în numele răzbunării, asta ar explica cu siguranță de ce este atât de precaut cu mine.

Ben își întoarse privirea spre benzile de piele.

Și de ce ți-a ascuns Anakin secretul lui?

Ben era pe punctul să răspundă *Pentru că se temea că va fi alungat din rândul Jedilor*, dar în schimb clătină din cap și spuse:

— Nu contează cui i-a spus Anakin. Ceea ce contează este că a fost un Jedi și că a devenit un măcelar.

Nu ar trebui să judeci când nu reușești să înțelegi.

— Ce să înțeleg, Maestre? întrebă Ben, exasperat.

Așa cum am spus, încă nu ești pregătit.

Ben suspină.

— Ei bine, când voi fi gata, sper că mă vei anunța.

Se întoarse și începu să meargă spre bantha care îl aștepta.

Deocamdată, Obi-Wan, să știi asta, spuse Qui-Gon cu gravitate, vocea lui părănd că se deplasează alături de Ben. *Anakin și-a dezvăluit secretul doar unuia dintre ei.*

— Maestre, te rog, spuse Ben fără să-și întrerupă pasul. Dacă ăsta e un alt joc de ghicit, nu cred că...

A'Sharad Hett.

Ben se opri din drum. De la sosirea sa pe Tatooine, se gândise la Jediul Tusken în diverse ocazii. Presupusese că Hett se număra printre numeroasele victime ale epurării Jedi.

— Nu cred că l-ai întâlnit vreodată pe A'Sharad Hett, Maestre, spuse el.

Nu, răspunse Qui-Gon, *nu l-am întâlnit niciodată. Dar l-am cunoscut pe tatăl său. Forța era puternică în familia Hett.*

Privind înapoi la ruine, Ben spuse:

— Tuskenii pe care i-a ucis Anakin... erau din tribul lui Hett? Vrei să-mi spui că A'Sharad Hett este în viață, că este implicat în recente crime de pe Tatooine?

Nu pot spune, răspunse Qui-Gon vag.

Tocmai atunci, un vânt fierbinte se întoarse peste ruine și îl cuprinse pe Ben. Era pe punctul de a întreba dacă Qui-Gon nu putea sau nu voia să dezvăluie anumite detalii, dar apoi Maestrul său spuse: *Fie ca Forța să fie cu tine, Obi-Wan.*

La o clipă după ce cuvintele lui Qui-Gon se stinseră odată cu vântul, Ben se întoarse din nou cu fața de la ruine. Se urcă pe spatele banthei și plecă. Călări bantha toată noaptea. Când ajunse la perimetrul exterior al gospodăriei Lars, eliberă bantha și continuă pe jos. În timp ce trecea pe lângă unul dintre vaporizatoarele de umiditate ale lui Owen, văzu un droid KPR ieșind din spatele vaporizatorului.

Ben ignoră droidul. *Lasă-l pe Owen să știe că vin,* gândi el. Bănuia că, cel puțin, Owen ar prefera să-l vadă pe el decât pe Tuskeni. Se opri la o jumătate de

kilometru de intrarea în domul casei subterane a familiei Lars și ridică un cort jos, de culoarea nisipului. Își ținu corpul camuflat aproape de pământ, urmărind orizontul și ascultând orice ridicătură de praf sau mișcare care ar fi putut indica sosirea Tuskenilor.

Trecură două zile și două nopți. În cea de-a treia dimineață, Ben văzu în sfârșit pe cineva apropiindu-se. Era Owen Lars, care se îndrepta direct spre el dinspre cupola de intrare. Ca de obicei, purta o pușcă blaster.

Ridicându-se din nisip, Ben își plecă capul și spuse:

— Bună ziua, domnule Lars.

Owen își sprijini pușca blaster de picior, cu țeava îndreptată spre pământ.

— Bănuiesc că ai auzit despre recentele atacuri?

Obi-Wan fu ușor luat pe nepregătite – se așteptase ca Owen să-l certe imediat pentru încălcarea proprietății. Făcând un gest spre cortul său, Ben spuse:

— De aceea sunt aici. Iartă-mă, Owen, știu că nu mă vrei pe pământul tău. Am încercat să fiu discret.

— Da, ei bine, și eu am stat de pază. Și ca să știi, te-am văzut sosind acum trei zile.

Ben era mulțumit că Owen îi monitorizase pe droizii KPR, dar avea senzația că Owen nu avea niciun chef să-l audă spunând asta. Observă că ochii lui Owen erau oarecum încețoșați, probabil din cauza lipsei de somn. Ben rămase tăcut, așteptând ca Owen să continue. Acesta aruncă o privire înapoi spre propria casă, apoi își întoarse privirea spre Ben.

— În mod normal, ți-aș spune să dispari. Dar tocmai am primit vești de la un prieten din Bestine. Oamenii Nisipurilor au atacat o altă fermă. Owen își întoarse din nou privirea. Doar un singur supraviețuitor, continuă el. O fetiță. Dar nu a rezistat prea mult.

Ben suspină.

— Îmi pare rău, Owen.

— Nu am terminat! mârâi Owen, ochii lui acum arzând spre Ben.

Marginea buzei superioare a lui Owen tremura nervos.

Nu e doar furios, își dădu Ben seama. Este îngrozit.

Owen își linse buzele înainte să continue.

— Fetița... a spus că a văzut unul dintre Oamenii Nisipurilor, poate șeful lor. A spus că... a folosit două săbii de lumină.

În ultimele trei zile de la ultimul schimb de replici cu spiritul lui Qui-Gon Jinn, Ben avusese destul timp să se gândească la posibilitatea ca A'Sharad Hett să fie implicat în recentele crime. Cu toate astea, auzind descrierea lui Owen despre lider îl făcu să se simtă brusc amețit.

Ignorând disconfortul lui Ben, Owen spuse printre dinții încleștați:

— Presupun că nu ai auzit de nicio sabie dispărută pe planetă, domnule Jedi?

— Revino-ți, Owen, spuse el, păstrându-și vocea calmă. Știi că nu am avut nimic de-a face cu atacurile.

— Poate că nu! spuse Owen cu amărăciune. Dar am o oarecare idee despre ce sunt capabili să facă Jedii!

— Vorbești despre Anakin, spuse Ben. Despre ce a făcut după ce a aflat că mama lui a fost luată de Tuskeni.

Nu era o întrebare. Owen tresări, apoi se încruntă spre pământ.

— Shmi Skywalker a fost o femeie bună, spuse el. Am încercat să o salvăm, dar tatăl meu... Cuvintele i se blocau în gât și lăsa propoziția neterminată. Înclinându-și bărbia în direcția domului de intrare, continuă: Când Anakin a adus trupul lui Shmi acasă, nu voi uita niciodată privirea de pe fața lui. Dacă uciderea mea ar fi adus-o pe mama lui înapoi la viață, știu că m-ar fi omorât atunci și acolo. Am putut vedea asta în ochii lui.

Ben făcu o grimasă.

— Anakin nu mi-a spus niciodată ce s-a întâmplat cu adevărat, Owen. Te rog să ai încredere că ceea ce a făcut în acea zi nu a fost calea Jedi.

— Ei bine, nu sunt atât de sigur că asta e o ușurare, spuse Owen. Oricât de mult nu mi-a plăcut felul în care s-a uitat la mine, îmi place și mai puțin ideea de Tuskeni cu săbii de lumină. Nu există nicio persoană pe Tatooine care să nu fie fericită dacă toți Tuskenii ar fi morți.

Ben nu oferă niciun răspuns. Știa că moartea Tuskenilor nu i-ar fi adus nicio fericire, dar nu credea că exista vreun motiv pentru a-i explica acest lucru lui Owen.

Owen își întoarse privirea spre Ben și spuse:

— Uite, nu am vrut să spun nimic rău împotriva Jedilor. M-am gândit doar că ar trebui să știi despre acest Om al Nisipurilor de acolo, pentru că ești poate singurul care îl poate opri.

Owen își întoarse din nou privirea.

Nu vrea să-mi ceară ajutorul. E prea mândru și încăpățânat, gândi Ben.

— Dacă nu te deranjează, spuse Ben, aș vrea să stau în apropierea fermei tale pentru o vreme. Pentru orice eventualitate.

— Bine, spuse Owen categoric. Făcu un gest către cel mai apropiat vaporizator de umiditate și spuse: Dacă ai nevoie de apă, servește-te.

Apoi se întoarse și se îndreptă spre intrarea casei sale.

* * *

Bandiții Tuskeni sosiră în dimineața următoare, la ivirea zorilor. În loc să se apropie dinspre est, ceea ce i-ar fi făcut mai greu de văzut pe fondul soarelui orbitor care răsărea, veniră cu banthele lor dinspre vest. Ben i-ar fi observat dacă ar fi venit din orice direcție prin deșert, dar se întrebă pentru scurt timp de ce aleseseră să se apropie așa cum o făcuseră. Apoi respinse gândul. Pur și simplu, nu se putea prezice ce vor face Tuskenii.

Ben se apropiase mai mult de ferma de umiditate în timpul nopții. Pe măsură ce Tuskenii călare pe banthe se apropiară, văzură forma lui camuflată profilându-se în răsăritul soarelui. O briză suflă dinspre deșert, iar hainele lui Ben se lipiră de corpul său, dezvăluind sabia de lumină de la centură.

Cei mai mulți dintre Tuskeni purtau gaderffii, arme lungi asemănătoare unor băte pe care unii coloniști le numeau *bastoane gaffi*. Tuskenul de pe bantha din frunte se opri la mică distanță. Vorbi în limba sa nativă, guturală, pentru a se adresa membrilor tribului său, apoi coborî de pe bantha sa și se îndreptă încet spre Ben. Atașate la centura Tuskenului erau două săbii de lumină. În momentul în care Ben văzu armele, identitatea Tuskenului îi fu confirmată. Era A'Sharad Hett.

Ben nu știa dacă Hett știa că Anakin Skywalker devenise Darth Vader. Dar dacă Hett știa – așa cum pretindea spiritul lui Qui-Gon – că Anakin era responsabil

pentru uciderea Tuskenilor care i-au torturat mama, Ben își putea doar imagina ce ar putea face Hett dacă descoperirea existența fiului lui Anakin Skywalker. Ben bănuia că Hett nu știa nimic despre Luke, fie și numai pentru că Luke era încă în viață. Dacă singurul scop al lui Hett pe Tatooine ar fi fost să-l ucidă pe Luke, acesta ar fi fost probabil deja mort. Acum, în timp ce Hett se apropia, Ben își alungă din minte toate gândurile despre Anakin și Luke.

Hett se opri în fața lui Ben, stând atât de aproape încât Ben trebui să fie atent să nu inhaleze prea adânc, căci duhoarea hainelor și a învelișurilor murdare ale lui Hett era aproape copleșitoare. Privind în lentilele roșii ale ochelarilor Tuskenului, Ben spuse:

— Maestre Hett.

— Forța să fie cu tine, Maestre Kenobi, răspunse Hett, cu o voce remarcabil de calmă. Așadar, și tu ai supraviețuit *Ordinului 66*. Am crezut că sunt singurul. Ce te aduce pe Tatooine, ca să nu mai vorbim de aceste pustietăți?

— Tu, Maestre Hett, spuse Ben fără ezitare. Păstrându-și ochii fixați pe ochelarii lui Hett, continuă: Tu îi conduci pe acești Tuskeni ca și Lordul lor Războinic. Nu e ceva ce ar trebui să facă un Jedi.

— Nu-mi ține o predică, Obi-Wan, răspunse Hett, încă vorbind calm și fără nicio urmă de amenințare. Amândoi am fost Generali în Războiul Clonelor, Lorzi Războinici pentru o Republică care s-a întors împotriva noastră. Hett își mișcă ușor picioarele, se întoarse să privească dincolo de Ben și își lăsă privirea să parcurgă ferma de umiditate. Tuskenii au fost vânați și uciși atât de coloniști, cât și de fermieri. Jedii îi apără pe cei care au nevoie de ajutor. Uneori aperi viața luând viața agresorului.

— Greșelile din trecut nu le justifică pe cele din prezent, spuse Ben, fără să-și lase ochii să se abată de la Hett. Pericolul constă în a deveni ceea ce lupți. Aceasta a fost capcana în care au căzut Jedii. Este capcana în care te duci acum. Trebuie să te oprești. Trebuie să vezi asta, A'Sharad Hett.

— Nu văd, răspunse Hett cu tristețe. Am fost crescut până la maturitate printre Tuskeni de tatăl meu, Sharad Hett, cel mai mare Jedi al epocii sale. El m-a învățat să gândesc și să acționez ca un Tusken. Rămase cu fața spre fermă, dar făcu un gest către Tuskenii călare și ridică vocea când spuse: Aceștia sunt semenii mei! Vor înceta coloniștii să mai ucidă Tuskeni?

Ben nu răspunse. Credea că Tuskenii ar putea ucide fiecare colonist de pe Tatooine și foamea lor de violență ar fi fost în continuare nesatisfăcută.

Luând tăcerea lui Ben ca pe un răspuns negativ, Hett spuse:

— Atunci sângele cere sânge! Coloniștii vor fi forțați să abandoneze pământul... sau vor fi îngropați în el!

— Nu pot permite așa ceva, spuse Ben în timp ce-și scotea sabia. Ai fost un mare Jedi, Hett, și fiul unui mare Jedi, dar te-ai lăsat pradă răzbunării. Totul se oprește aici.

Apoi își aprinse sabia.

— Vei avea parte de o înmormântare Jedi, Maestre Kenobi, spuse Hett. Asta îți promit.

Măinile lui Hett coborâră la centură și cele două săbii săriră practic în mâinile sale înmănușate. Aprinse ambele arme deodată, dezlănțuind razele lor identice de energie verde. Lovi rapid cu sabia din mâna dreaptă, dar Ben o blocă. Săbiile sfârșiră

puternic când se ciocniră. Fu un noroc pentru Ben că își continuase exercițiile Jedi pe Tatooine, că nu lăsase reflexele să i se domolească. Nu se gândi la cât timp trecuse de când își folosisese ultima dată sabia în luptă. Nu se gândi nici la faptul că era mai în vârstă decât Hett cu cel puțin un deceniu, sau la abilitățile considerabile ale lui Hett cu propriile arme, și că Tuskenul era mult mai experimentat în lupta în deșert. Ben știa că orice astfel de gânduri nu ar fi făcut probabil decât să fie ucis. Oricât de pregătit ar fi fost Ben pentru multe lucruri, nu era pregătit să moară. Nu încă. Nu astăzi.

Hett își aduse cealaltă sabie într-un unghi ascuțit, forțându-l pe Ben să dea înapoi. Ben își apucă propria armă cu ambele mâini în timp ce se îndrepta spre picioarele lui Hett, dar Hett blocă lovitura. Mai urmă un alt sfârșit puternic în timp ce lamele se mișcau una peste alta.

Ben icni când Hett lansă o lovitură puternică la mijlocul corpului. Lovitura îl făcu pe Ben să cadă din picioare și, în timp ce cădea înapoi prin aer, Hett aruncă una dintre săbiile sale spre corpul lui Ben. Ben își ținu strâns propria sabie în timp ce își răsucea corpul în aer pentru a evita să fie lovit de lama învârtită a armei lui Hett. În momentul în care sabia lui Hett trecu pe lângă capul lui Ben, Hett folosi Forța pentru a o recupera, trăgând-o înapoi în mâna stângă care o aștepta.

În timp ce Hett prindea sabia, Ben se rostogoli de la pământ și lovi din nou. Hett blocă lovitura cu sabia dreaptă, apoi își aruncă brațul stâng în față pentru a lovi cu mânerul celeilalte săbii în maxilarul lui Ben. Acesta ignoră lovitura dureroasă la cap și, din reflex, își ridică sabia în sus, forțându-l pe Hett să blocheze lovitura cu sabia dreaptă și lăsându-și propria secțiune mediană expusă pentru scurt timp. Înainte ca Hett să poată lovi cu cealaltă sabie, Ben îl lovi puternic cu piciorul în stomac. Hett mârâi, dar nu se prăbuși. Atacă din nou, ridicând nisipul în timp ce se îndrepta pentru a ucide. Niciunul dintre Tuskenii călare nu tresări în timp ce priveau duelul și nici nu se mobilizară pentru șeful lor. Pur și simplu priviră tăcuți, așteptând rezultatul.

Ben bloca fiecare lovitură, dar nu o făcea cu ușurință. Hett era mult mai experimentat în lupta pe nisip și în căldura deșertului. Ben știa că adversarul său nu se va preda niciodată, cu atât mai puțin să se retragă. Oricât de mult spera să evite să-l ucidă pe Hett, știa, de asemenea, că nu puteau continua să lupte la nesfârșit. Dar, în cele din urmă, știu că nu lupta pentru propria viață. Lupta pentru cea a lui Luke.

Ridicându-și rapid mâna stângă, Ben folosi Forța pentru a-l împinge pe Hett înapoi prin aer în timp ce sabia lui Ben mătură și trecu prin brațul drept al lui Hett. Acesta țipă în timp ce brațul îi căzu de pe corp. În timp ce Hett se împleticea înapoi, Ben folosi Forța pentru a smulge cealaltă sabie a lui Hett din strânsoarea mâinii stângi a acestuia. Ambele săbii ale lui Hett se dezactivară când trecură pe lângă Ben și aterizară în nisipul din spatele lui.

Hett se prăbuși în genunchi. Membrii tribului său priviră cum Ben făcu un pas înainte, se aplecă pentru a apuca partea de sus a măștii lui Hett și apoi i-o smulse de pe cap. Jediul căzu își legăna ciotul rănit al brațului drept în timp ce-și ridica privirea pentru a o întâlni pe cea a lui Ben. Fața demascată a lui Hett era cea a unui om, dar acoperită de tatuaje negre. Ben nu avea nicio idee dacă specia sau tatuajele lui Hett erau o excepție sau normale pentru Tuskeni. Ben întinse masca în fața lui, apoi o lăsă să cadă pe nisip în fața siluetei îngenunchiate a lui Hett.

Fără să scoată un sunet, Tuskenii călare își întoarseră încet banthele și începură să se îndepărteze de ferma de umiditate. Hett nu îi privi plecând, ci continuă să se holbeze la nisipul din fața lui. Ben, care încă avea sabia activată, rămase în picioare lângă Hett, așteptând următoarea mișcare a acestuia.

— Am terminat, spuse Hett, ferindu-și în continuare privirea. M-ai făcut de rușine în fața poporului meu. Cu o singură mână, nu mai pot mânui un gaderffii. Acum sunt un proscris printre Tuskeni. Spuse toate acestea fără nicio urmă de emoție, apoi adăugă: Sunt un om mort. Termină. Omoară-mă.

— Nu, spuse Ben în timp ce își dezactiva sabia. Dar nu mai poți rămâne pe Tatooine. Trebuie să pleci și să-ți dai cuvântul, pe onoarea tatălui tău, că nu te vei mai întoarce niciodată.

Fruntea lui Hett se încruntă.

— Jură, spuse Ben.

Hett se strâmbă, refuzând să se uite la Ben, dar în cele din urmă murmură:

— Jur...

Atașându-și sabia la centură, Ben spuse:

— Tuskenii au fost odată poporul tău, dar și Jedii. Ai uitat căile noastre. Poate că, prin meditație, îți vei aminti de ele și de tine însuși.

Hett nu oferă niciun răspuns.

— Sper că o vei face, spuse Ben. Fie ca Forța să fie cu tine, A'Sharad Hett.

Apoi Ben se întoarse și începu să meargă spre cupola de intrare a fermei de umiditate. Era la jumătatea drumului spre dom când se uită înapoi spre locul unde îl lăsase pe fostul Jedi, dar Hett plecase deja.

Owen Lars, care își purta încă pușca blaster, îl aștepta pe Ben în ușa domului. Ben se întrebă dacă Owen văzuse ceva din lupta crâncenă care tocmai avusese loc pe proprietatea sa. Spera că nu, și nu era sigur ce să spună. Voia doar să-l asigure pe Owen că Tuskenii plecaseră. Înainte să poată vorbi, Owen spuse:

— S-a terminat acum, nu-i așa?

— Da, spuse Ben.

Cuvântul aproape că îi scârțâi în gât și își dădu brusc seama cât de însetat era.

— Ei bine, atunci, spuse Owen. Ar fi bine să pleci.

Apoi se întoarse și închise ușa în urma lui.

Ben își șterse praful de pe haine. După ce își adună echipamentul de tabără, începu lunga plimbare înapoi acasă.

Nu îl mai văzu niciodată pe A'Sharad Hett.

Capitolul 9

Luke este în pericol.

Această conștientizare îi veni brusc și neașteptat lui Ben Kenobi. Tocmai ieșise din casă și purta o trusă de scule compactă pentru a face o verificare de întreținere a vaporizatorului său de umiditate, când senzația îl lovi, ca o tulburare clară în Forță.

Ben încremeni pe loc, oprindu-se chiar lângă vaporizator. Mâna i se strânse automat pe mânerul trusei de scule. Trăia pe Tatooine de treisprezece ani și, deși mai simțise perturbări în Forță înainte, nu mai simțise niciodată una ca aceasta.

Oare Luke o generează? Ben nu era sigur. Luke avea treisprezece ani acum. Din câte știa Ben, băiatul încă nu știa nimic despre Forță, dar era posibil ca Luke să se comporte fără să vrea ca un transmițător.

Cu mâna liberă, Ben se întinse să își tragă gluga înapoi, expunându-și capul la căldura toridă. Un vânt cald și constant se ridicase în rafale de pe fundul deșertului, purtând cu el praful și sunetul distinct al unei șenilate Jawa care se apropia și care încă nu apăruse la vedere. Ben știa că trebuia să rămână calm. Respirând adânc, închise ochii. Își relaxă mintea, făcând abstracție de zgomotul motorului vehiculului și deschizându-se către Forță. Aproape imediat, avu o viziune a culorilor care curgeau, o vâlvătaie informă de cafeniu și maro și...

Furtună de nisip!

... verde... un dewback, care alerga repede, lăsându-i în urmă pe Luke și pe un alt băiat. Ben nu îl putu distinge pe celălalt băiat, dar simți că era unul dintre prietenii lui Luke... și nu era Biggs Darklighter.

Un accident, își dădu Ben seama. Prinși într-o furtună de nisip... dewbackul i-a aruncat...

Băieții erau înconjurați de ziduri înalte.

...între-un canion. Unde?

Cu ochii încă închiși, Ben simți cum picioarele se mișcă sub el, întorcându-l până când se opri, cu fața spre sud-est. Ignoră căldura soarelui care îi dogorea ceafa. Câteva secunde mai târziu, cu ochii închiși, vizualiză o formațiune stâncoasă distinctă, zimțată, care se înălța peste canalele sinuoase ale albiei unui râu uscat.

Creasta Ja-Mero.

Ben suspină în timp ce deschidea ochii pentru a privi în largul Deșertului Jundland. Un nor încețoșat era suspendat deasupra *Crestei Ja-Mero*, la puțin peste șaptezeci de kilometri distanță. Pentru că se știa că oamenii se rătăceau prin canioanele întortocheate chiar și pe vreme senină și pentru că întunericul urma să cadă în câteva ore, știa că Luke și prietenul său ar putea avea nevoie de ajutor mai devreme sau mai târziu.

Dintre toate momentele în care ar trebui să ai un speeder de teren!

Ben calculă rapid câte ore i-ar fi luat să ajungă la Ja-Mero Ridge dacă ar fi călătorit pe jos și își verifică centura utilitară pentru a se asigura că avea la el rații suficiente. În timp ce se îndrepta spre fața casei sale și așeza trusa de scule pe jos, lângă ușa de la intrare, îi trecu prin minte că ar putea încerca să-l contacteze pe Owen Lars, dar apoi respinse imediat ideea. Gospodăria Lars se afla la încă șaptezeci

de kilometri dincolo de *Ja-Mero*, iar Owen ar fi insistat pur și simplu că nu avea nevoie de ajutorul lui Ben. Nebunul încăpățânat ar fi plecat probabil în căutarea lui Luke și s-ar fi pierdut sau ar fi fost ucis.

Ben știa că atât Owen, cât și Beru ar fi fost foarte îngrijorați dacă ar fi avut idee despre situația lui Luke, dar nu putea face nimic în privința asta acum. Luke era în pericol și nu mai era timp de pierdut. Dacă avea vreo șansă de a-i găsi pe băieți până la căderea nopții, trebuia să o facă singur.

Ben începu să se îndepărteze de casa lui.

— Șaptezeci de kilometri, murmură el în timp ce-și ștergea praful de pe barbă. Nu cred că îmi va fi ușor să găsesc un taxi.

Tocmai atunci apăru la vedere șenilata Jawa. Vehiculul mamut se deplasa spre vest prin Xelric Draw, îndreptându-se spre Mos Espa.

— Ah, spuse Ben cu un zâmbet ironic. Taxiul meu!

Șenilata se deplasa rapid, iar Ben își închipui că Jawa erau nerăbdători să ajungă la destinație. Întinzându-se cu Forța, îl vizualiză pe șeful Jawa la bordul vehiculului, apoi proiectă un gând: *Ar trebui să opriți pentru a verifica motoarele.*

Ca și cum ar fi fost un răspuns, vehiculul se opri în apropierea bazei falezei de sub casa lui Ben, iar apoi mai mulți Jawa coborâră în grabă din el. Ben coborî cu greu pe faleză pentru a se întâlni cu Jawa, care îi spuseră că opriseră pentru a verifica motoarele. Ben nu fu surprins că nu găsiră nimic în neregulă.

Apoi se sfătui cu șeful Jawa. Câteva minute mai târziu, șenilata se îndepărta de faleză, cu Ben la bord. Atunci când vehiculul se întoarse pentru a se îndrepta spre Deșertul Jundland, majoritatea Jawa au fost nedumeriți de schimbarea de curs, dar șeful Jawa insistă că ar fi plăcerea lor să-l ducă pe Ben până la *Creasta Ja-Mero*.

Vântul bătea cu putere când vehiculul se opri la mică distanță de gura unui canion îngust. Ben coborî, trăgându-și gluga peste cap pentru a nu-și expune față nisipului usturător. În timp ce vehiculul se întorcea și pleca, Ben merse înainte, îndreptându-se spre canion. Oricât de mult aștepta ziua în care l-ar putea întâlni pe Luke, nu avea nicio idee dacă aceasta va fi acea zi. Trebuia să admită posibilitatea ca Luke și prietenul său să fi găsit o cale de ieșire din canion fără ajutor și nu vedea niciun motiv pentru a-i dezvălui prezența sa lui Luke, decât dacă era absolut necesar. Continuă să meargă și pe măsură ce se aventura mai adânc în canion, aerul devenea mai rece. Rafalele furtunii de nisip făceau dificilă vederea mai mult de câțiva metri în orice direcție. Odată cu apusul soarelui, estimă că întunericul total va fi în mai puțin de treizeci de minute. Se întrebă cât de bine era pregătit Luke să supraviețuiască departe de casa Lars. *Dacă este la fel de impulsiv ca tatăl său, va crede că este pregătit pentru orice, chiar dacă nu este*, medită el.

Câteva pietre de pe podeaua canionului fuseseră deranjate de curând, probabil fiind ridicate de un animal mare. Poate de dewbackul pe care îl vizualizase Ben mai devreme. Urmă calea animalului dispărut până când întâlni o bifurcație în canion. Ceva în aer îi spuse să o ia pe cea din stânga, care îl conduse până la o curbă care îl duse la o altă bifurcație. *E ca un labirint aici jos*, gândi Ben în timp ce o lua pe bifurcația din dreapta, care era puțin mai largă decât cealaltă. Mijind ochii, privi drept în sus și dincolo de pereții impunători ai canionului, dincolo de rafalele de nisip, unde o fărâmbă de cer violet afișa o imagine slabă a câtorva stele. Nu avea nevoie să se folosească de stele pentru a se orienta, dar Luke ar fi putut să o facă, deoarece ar fi fost ușor pentru oricine să își piardă orice simț al direcției pe fundul

canionului. Coborând privirea, își continuă drumul în întuneric. Prin vânt, auzea din când în când sunete ale unor creaturi din interiorul canionului. Niciuna dintre ele nu părea amenințătoare, dar Ben trebui să se concentreze pentru a filtra zgomotele în timp ce îi căuta pe băieți.

O șopărlă mică și nevăzută, ascunsă într-una dintre numeroasele crăpături din peretele din dreapta lui Ben, scoase un sunet neliniștit. O clipă mai târziu, Ben auzi un bâzâit care se apropia cu repeziciune și se feri rapid când mai multe *sketto* au zburat prin aer. Reptilele zburătoare cu patru aripi trecură pe lângă el, întorcându-se pe drumul pe care venise el până când dispărură după o curbă. Ben știa că *sketto* stăteau de obicei pe loc în timpul furtunilor de nisip și se întreba ce anume le speriasă. Apoi auzi un răget sfâșietor de sânge. Puternic ca un tunet, părea să vină chiar de după următoarea cotitură a canionului. Ben îl recunoscu imediat.

Dragon kjayt! Ochii i se făcură mari de alarmă, dar pornise deja, alergând cât de repede putea în jurul curbei. Dar când ieși la o altă bifurcație, unde se intersectau două râpe, se opri brusc. Nu era nici urmă de fiară.

Își dădu seama că fusese un ecou, simțind în același timp că Luke era încă în viață... speriat, dar încă în viață. Ben aproape că se blestemă pentru că nu distinsese urletul ca fiind un ecou înainte să intre în acțiune ca un amator dornic de suspans.

Rămase încremenit la intersecția naturală a canionului, așteptând să urmeze un alt sunet și sperând că nu vor fi țipete de om. O clipă mai târziu, se auzi un zgomot puternic, ceva asemănător cu un berbec care se lovea de un perete al canionului. Prăbușirea reverberă în jos din râpa din stânga lui Ben. Alergă în râpă, trecând peste și pe lângă pietrele zimțate. În timp ce alerga, nările i se umflară ușor când simți mirosul urât de carne înjunghiată, iar apoi aproape că dădu direct peste sursă. Era cadavrul unui dewback.

Ben nu se opri să examineze dewbackul măcelărit care practic umplea cărarea din fața lui. Se cățăără peste cadavrul acestuia și continuă să alerge. Auzea un sunet bubuit constant, dar trecură câteva pași până când își dădu seama, cu o oarecare supărare, că sunetul venea de la propria lui inimă, care bătea neobișnuit de repede.

Îmbătrânesc, gândi el cu părere de rău.

Se concentră asupra bătăilor inimii, încetinindu-le și stabilizându-le în timp ce alerga mai departe. Pasajul dintre ziduri îl duse pe Ben în vârful unei cornișe care dădea spre o zonă mai largă, dar încă închisă. Privind în întuneric, văzu un dragon krayt – un krayt de canion, sălbatic de foame și de furie – repezindu-se drept spre gura unei crăpături. Iar în interiorul crăpăturii se aflau două siluete ghemuite.

— Luke! strigă Ben, fără să se gândească sau să-i pese că își dezvăluia prezența sau că știa identitatea lui Luke.

Capul masiv cu coarne al dragonului se izbi de peretele exterior al crăpăturii, iar pietrele explodară la impact. Din interiorul crăpăturii, prietenul lui Luke strigă:

— Suntem morți!

Nu chiar, gândi Ben cu o imensă ușurare, dar atunci kraytul se dădu înapoi și se pregăti să atace din nou. Folosind Forța, Ben atinse mintea primitivă a dragonului. Bestia monstruoasă se opri brusc și urlă, arătându-și dinții lungi și îngălbeniți. Apoi își scutură capul ca și cum ar fi încercat să se scuture de ceva și pufni puternic înainte să se îndepărteze de crevasă. Oricât de mult ar fi încercat și oricât de înfometat ar fi fost kraytul, nu putu scăpa de gândul care îi intrase brusc în creier: era obosit. Foarte, foarte obosit. Voia să doarmă.

În timp ce rafalele de nisip continuau să bubuie prin zonă, kraytul își coborî corpul pe podeaua canionului, închise ochii și începu să sforăie puternic și lung.

Ben coborî ușor de pe cornișă și trecu pe lângă kraytul adormit pentru a se apropia de crăpătură. Când se apropie de poziția celor doi băieți care se ascundeau, îl auzi pe prietenul lui Luke gemând:

— Nu vom găsi niciodată drumul spre casă! Ne vor găsi oasele într-o zi... doar niște oase vechi...

Ben își dresă gâtul, iar ambii băieți tresăriră în interiorul crăpăturii în timp ce își întorceau capetele pentru a-l privi. Amândoi aveau ochelari de nisip atârnați în jurul gâtului și erau îmbrăcați la fel de bine în tunici albe și jambiere decolorate, tipice pentru majoritatea fermierilor de umiditate. Când ochii lui Luke îi întâlniră pe ai lui, lui Ben îi veni brusc în minte că Luke avea aceeași vârstă pe care o avusese și el când făcuse prima sa călătorie pe Ilum.

Ben decise că aceea era, până la urmă, ziua în care avea să facă în sfârșit cunoștință cu Luke.

— Sunt Ben Kenobi, spuse el. Nu avem prea mult timp la dispoziție dacă vreau să vă duc acasă, băieți.

Luke tresări:

— Știi... știi drumul spre ferma familiei Lars?

Știind că era mai bine ca Luke să știe cât mai puțin despre scopul său pe Tatooine, Ben păru gânditor și spuse:

— Lars? Să fie cumva Owen și Beru Lars?

Luke aprobă din cap.

— A trecut foarte mult timp de când nu i-am mai văzut, spuse Ben, dar da, cred că știi drumul.

Le făcu semn băieților să-și pună ochelarii de protecție și să-l urmeze. Ieșind din crăpătura îngustă, merșeră după Ben în timp ce acesta îi conducea în jurul kraytului adormit. Deși băieții nu aveau nicio idee încotro se îndreptau, avură încredere în Ben și ținură pasul cu el prin serpentinele canionului. Vântul începu să se domolească la ieșirea din canion, iar cerul nopții era în mare parte senin deasupra zonei în care se despărțise Ben de șenilata Jawa. Tânărul prieten al lui Luke fu aparent uimit de schimbarea bruscă a vremii, căci bâigui:

— Ce s-a întâmplat?

— Suntem în ochiul furtunii, spuse Ben, cu ochii pe norii care păreau să se agite la orizont.

— Dacă păstrăm un ritm rapid, spuse Luke, putem călători cu el suficient de mult timp pentru a găsi un adăpost sigur.

Prietenul lui Luke clătină din cap, apoi se lăsă în genunchi. Ben se ghemui pentru a-l examina pe băiat și a confirma că era doar epuizat. Ridicându-și privirea spre Luke, Ben spuse:

— Îl pot căra pe prietenul tău dacă poți ține pasul, tinere.

— Luke, spuse Luke. Luke Skywalker.

Ben se uită la el întrebător, întrebându-se dacă băiatul îl auzise când îi strigase numele în canion. Dacă Luke auzise, nu menționează acest lucru, dar în schimb făcu un gest către celălalt băiat și spuse:

— Prietenul meu este Windy Starkiller. Cu siguranță am fost norocoși că acel krayt a adormit atunci când a făcut-o.

— Da, spuse Ben în timp ce îl ridica pe Windy pe spate. Norocoși.

Deși știa că norocul nu avea nimic de-a face cu kraytul adormit, nu văzu niciun rost să-i spună lui Luke mai mult decât trebuia să știe. *Nu este pregătit pentru adevăr*, gândi Ben. În timp ce pleca cu Windy în spate, cu Luke lângă el și cu stelele deasupra capului, gândurile îi zburau la dewback, care cu siguranță nu fusese norocos în acea zi.

Poate că Luke nu va fi niciodată pregătit.

Ben se uită la Luke și văzu că îi tremura buza inferioară.

— S-a întâmplat ceva, tinere Luke?

— Mă gândeam doar la dewbackul nostru, răspunse Luke. Îi aparținea lui Windy, dar amândoi am avut grijă de el. Îl chema Huey.

Lui Ben i se păru interesant că el și Luke se gândiseră la dewback în același timp, dar rămase tăcut în timp ce mergea alături de băiat, așteptându-l să continue.

— E vina mea că a murit, spuse Luke. Windy și cu mine eram plictisiți, iar unii dintre copiii mai mari ne numeau *micuți*, așa că... ne-am hotărât să-l călărim pe Huey prin Deșerturi.

Ben aprobă ușor din cap pentru a arăta că asculta.

— L-am omorât pentru că am vrut să demonstrez că nu sunt un *micuț*, spuse Luke, lovind cu piciorul în nisip. A fost o prostie să venim singuri aici, iar Huey a plătit pentru asta.

Ajustându-l pe Windy pe spate, Ben răspunse:

— Tinere prieten, ai învățat o lecție valoroasă despre responsabilitate. Păstrează mereu această amintire. Evenimentele din viața noastră au consecințe care se răsfrâng asupra vieților altora.

Luke îi aruncă lui Ben o privire lungă, iar Ben își dădu seama, după expresia oarecum nedumerită a băiatului, că era posibil ca vorbele lui să-l fi coplesit.

— Toate viețile sunt legate între ele, adăugă Ben.

Luke păru să se gândească la asta pentru o clipă, apoi aprobă din cap în semn că este de acord. *Cel puțin ascultă*, gândi Ben.

În timp ce simțea cum începea să îl doară spatele din cauza efortului de a-l căra pe Windy, vântul începu să se întărească din nou. Ben își îndreptă bărbia spre un munte impunător, care semăna cu silueta unui trunchi de copac uriaș pe fondul norilor întunecați de furtună.

— Știu un loc sigur în față, spuse Ben. Ne vom adăposti acolo.

În timp ce vântul se tânguia în afara bătrânei cocioabe a lui Ben, Luke și Windy rămaseră înăuntru cu Ben. Ben securizase ușa de camuflaj a cocioabei, iar băieții erau fericiți să împartă rațiile pe care le oferea. După ce înghiți o tabletă nutritivă, Luke întrebă politicos:

— De cât timp locuiți pe Tatooine, domnule Kenobi?

Ben își mângâie barba în timp ce răspundea:

— Mai mult decât unii, presupun, dar nu la fel de mult ca alții.

— Oh, spuse Luke, aparent fără să observe că Ben nu-i răspunsese nici măcar puțin la întrebare. Dornic să afle mai multe, Luke continuă: Aveți familie aici?

Ben clătină din cap.

— Sunt doar eu însumi.

— Huh, spuse Luke. Eu locuiesc cu mătușa și unchiul meu. Beru și Owen Lars. Ai spus că îi cunoști?

Știind că Luke ar putea relata conversația lor lui Owen, Ben spuse cu prudență:

— Îmi amintesc unde locuiesc, dar regret că nu am apucat să-i cunosc cu adevărat. Nu bine, în orice caz.

Ochii lui Luke se luminau când răspunse:

— Sunt sigur că se vor bucura să vă vadă, mai ales după ce Windy și cu mine le vom povesti cum ne-ați ajutat.

Ar fi plăcut, gândi Ben, dar se îndoia că Owen ar fi fost vreodată pe deplin fericit să-l vadă.

— Și părinții mei vor dori să vă mulțumească, interveni Windy.

Ben doar zâmbi în schimb.

— Dacă nu vă deranjează că întreb, continuă Luke, ce făceați în seara asta în Deșertul Jundland?

— Acolo locuiesc, spuse Ben.

Luke rămase cu gura căscată.

— Locuiți în Deșert? El și Windy schimbă priviri uimite, apoi Luke își întoarse privirea spre Ben și adăugă: De unul singur?

Ben ridică din umeri, apoi spuse:

— Ei bine, un om trebuie să trăiască undeva.

— Nu vă simțiți niciodată singur?

— Nu, deloc. Atâta timp cât am soarele dimineața și lunile seara, sunt rezonabil de mulțumit.

— Locuiți într-o casă, sau într-un loc ca...? întrebă Windy, mișcându-și mâinile și făcând un gest spre interiorul cocioabei.

— De fapt, tinere Windy, locuiesc într-o casă, chicoti Ben.

— Poate am putea să vă vizităm cândva, domnule Kenobi? spuse Luke.

— Mi-ar face mare plăcere, spuse Ben. Dar, te rog, spune-mi Ben.

— Sigur... Ben.

— Dar înainte ca vreunul dintre noi să facă alte planuri de călătorie, spuse Ben, hai să încercăm să ne odihnim puțin. Putem vorbi mai mult dimineață.

* * *

Părinții îngrijorați ai lui Windy se aflau deja la ferma Lars, alături de Owen și Beru, când Ben sosi cu cei doi băieți. Owen își strângea în brațe pușca blaster. Windy alergă direct la mama lui, care îl luă în brațe.

— Acesta este domnul Kenobi! oftă Windy. Ne-a salvat de un dragon krayt!

Mama lui Windy se uită la Ben și spuse:

— Mulțumesc, domnule Kenobi!

Tatăl lui Windy își bătuse fiul pe spate în timp ce îi zâmbea recunoscător lui Ben. Acesta îi întoarse zâmbetul cu sfială, apoi se uită la Owen, care îl privea încruntat.

Luke ajunsese lângă Beru și exclamă:

— Domnul Kenobi ne-a spus povești despre cum se trăiește pe Marea Dunelor. A fost grozav! Poate să mai rămână o vreme?

Fără ezitare, Owen răspunse ferm:

— Domnul Kenobi trebuie să plece acum.

Urmă un moment de tăcere stânjenitoare. Apoi, Beru, în mod clar indignată, își

privi soțul și spuse:

— Owen Lars!

Ignorându-și soția, Owen făcu un pas înainte și îl apucă pe Ben de partea superioară a brațului.

— Vreau să pleci de pe proprietatea mea, spuse Owen, și să nu te mai întorci!

Îi dădu lui Ben o împingere. Acesta se împiedică înapoi, dar își recăpătă instantaneu echilibrul. Îndepărtându-și privirea de la Owen, îl privi pe Luke.

Ben sperase să vorbească mai mult cu băiatul, care părea foarte uimit de comportamentul lui Owen. Acum, tot ce reuși Ben fu un zâmbet ușor și trist pentru Luke înainte să se întoarcă și să plece.

Înapoi acasă, în Deșertul Jundland.

Capitolul 10

Într-o zi, în timpul celui de-al nouăsprezecelea an al lui Ben Kenobi pe Tatooine, simți un impuls copleșitor să se plimbe prin canioanele din Deșertul Jundland. Oricât de mult îi plăcea să se plimbe pentru a face exerciții fizice, nu-și putea explica de ce se simțea atât de îndemnat în acea zi anume, dar decise să-și urmeze instinctele.

Se afla la doar câțiva kilometri de casa lui când simți un pericol în canionul din față. Mai exact, simți că Luke era în pericol.

Ce caută băiatul aici? Ben știa că Luke deținea un speeder și că își câștigase o reputație locală de pilot talentat, dar știa, de asemenea, că Owen îl pedepsise recent pe Luke după o cursă nesăbuită prin Canionul Cerșetorilor. Înainte ca Ben să se mai gândească la motivul pentru care Luke era atât de departe de casă, simți un miros în aer. Tuskeni! Nu putea confunda mirosul lor.

Își trase mantia peste cap și își accelera pasul. În timp ce trecea de o curbă în canion, văzu trei Tuskeni cotrobăind într-un speeder care era parcat lângă niște bolovani mari. Îl recunoscuse drept vehiculul lui Luke, apoi îl văzu pe băiat zăcând nemișcat pe pământ lângă Tuskeni. Se părea că aceștia îl lăsaseră inconștient.

Fără să-și întrerupă pasul pe podeaua pietruită a canionului, Ben făcu cea mai bună imitație a strigătului de vânătoare al unui dragon krayt. Urletul lung și ascuțit răsună puternic pe pereții canionului, determinându-i pe Tuskeni să-și ia armele și să fugă, lăsându-l pe Luke și speederul în urmă. Ben se deplasa rapid lângă corpul inconștient al lui Luke, se aplecă și îi verifică pulsul. În timp ce confirma că Luke era în regulă, auzi un geamăt electronic în dreapta sa, urmat de un bip scurt. Ben făcu o pauză, apoi își trase gluga și se întoarse în dreapta sa pentru a vedea un droid astromec cu dom albastru care se ascundea în umbră, sub o cornișă stâncoasă.

Doamne, gândi Ben. Arată exact ca R2-D2. Îi zâmbi droidului și spuse:

— Salut! Dând din degete într-un gest de chemare, îl încurajă: Apropie-te, micuțul meu prieten. N-ai de ce să-ți fie frică.

Droidul emise o serie de semnale sonore de îngrijorare.

— Nu te îngrijora, spuse Ben în timp ce făcea un gest către Luke, își va reveni.

Luke se răsuci, apoi își deschise încet ochii amețiți ca să se uite la Ben. Acesta îl ajută să se ridice în șezut.

— Stai liniștit, fiule, spuse Ben, ai avut o zi grea. Ești al naibii de norocos că mai ai capul pe trunchi.

Luke își frecă ceafa și apoi se concentrează asupra salvatorului său.

— Ben? spuse el. Ben Kenobi? Sunt bucuros să vă întâlnesc!

Droidul astromec plecă de sub pervaz și se apropie de Luke și Ben.

— Deșertul Jundland nu se traversează fără o pregătire minuțioasă, spuse Ben în timp ce îl trăgea pe Luke în picioare. Spune-mi, tinere, ce te aduce în această inimă a necunoscutului?

— Roboțelul acesta! spuse Luke, arătând spre astromec, care dădu un semnal sonor ca răspuns. Luke continuă: Un timp am crezut că a luat-o razna, când susținea că își caută un stăpân mai vechi. Acum, nu mai cred așa. N-am mai întâlnit

atâta devotament la un robot – greșit programat sau nu...

Ben îi zâmbi din nou astromecului, care mai emise un semnal sonor. Ben își întoarse privirea către Luke, care spuse:

— Pretinde că este proprietatea unei persoane cu numele Obi-Wan Kenobi. Este o rudă de-a ta? Știi despre cine vorbește?

Zâmbetul lui Ben se topi. Își ținuu ochii ațintiți asupra lui Luke și încercă să-și păstreze calmul, dar cuvintele băiatului îl lăsaseră practic uimit. Revenindu-i răsuflarea, Ben se lăsă pe spate pentru a se sprijini de un bolovan.

— Obi-Wan Kenobi, zise el. Obi-Wan? Privirea lui alunecă spre pământ. Țsta e un nume pe care nu l-am mai auzit de mult timp. De un car de vreme. Foarte ciudat.

— Cred că unchiul meu îl cunoaște, zise Luke. Unchiul spunea că a murit.

— Nu, n-a murit, spuse Ben, dându-și ochii peste cap cu un ușor amuzament. Nu încă.

— Îl cunoști?

— Păi, bineînțeles că da. Eu sunt!

Astromecul ciripi în timp ce își rotea cupola pentru a-l studia mai atent pe Ben. Aruncând o privire către Luke, Ben spuse:

— Nu mai port numele de Obi-Wan cam de pe vremea când te-ai născut tu.

— Ei bine, acest robot vă aparține cu adevărat, așa cum pretinde.

— Nu-mi amintesc să fi deținut vreodată un droid, spuse Ben, privind mai atent astromecul albastru.

Oricât de improbabil părea, își dădu seama că droidul era R2-D2. Își amintea că omologului lui R2-D2, C-3PO, se presupunea că i se ștersese memoria, dar nu știa dacă R2-D2 suferise același tratament și, prin urmare, nu era sigur dacă droidul îl recunoștea măcar după atâția ani. *Cu siguranță am îmbătrânit mai evident decât R2.*

Ben își păstră meditațiile pentru sine, dar murmură:

— Foarte interesant...

Un răcnet inuman răsună prin canion. Ben privi în sus, spre stâncile proeminente, și spuse:

— Cred că ar fi mai bine să folosim speederul tău. Oamenii Nisipurilor se sperie ușor, dar se întorc curând – cu întăriri.

Ben începu să se îndrepte spre speeder și Luke îl urmă, dar apoi R2-D2 scoase un bip patetic, făcându-l pe Luke să exclame:

— C-3PO!

Ce! Ben rămase uimit. *C-3PO este și el aici?*

Îl găsiră pe droidul de protocol întins pe niște stânci din apropiere. Firele atârnav din priza deschisă la umărul stâng al lui C-3PO, iar brațul stâng zăcea pe pământ la mică distanță. Ben și Luke ridicară droidul în poziție șezut.

Cu o voce amețită, C-3PO întrebă:

— Unde mă aflu? Cred că am făcut un pas greșit...

C-3PO își întoarse capul dintr-o parte în alta, dar când fotoreceptorii săi îl văzură pe Ben, nu îl recunoscă pe bărbatul cu părul alb.

— Ei bine, poți să te ridici? spuse Luke. Trebuie să te scoatem de aici înainte să se întoarcă Oamenii Nisipurilor.

— Nu cred c-am să reușesc, spuse C-3PO. Duceți-vă, stăpâne Luke. Nu are sens să vă riscați viața pentru mine. Sunt terminat.

— Nu, nu-i adevărat, spuse Luke cu simpatie. Ce fel de vorbe sunt astea?

Amintindu-și de Tuskeni, Ben spuse:

— Repede, fiule. Iar s-au pus în mișcare.

Ben și Luke îl ajutară pe C-3PO să se ridice în picioare, îi luară brațul stâng și se întoarseră la speeder. După ce încărcară droizii în vehicul, plecară în viteză, îndreptându-se spre ieșirea din canion și spre siguranța casei lui Ben.

Pe drumul de întoarcere spre casa lui Ben, Luke îi explică faptul că unchiul său cumpăraseră cei doi droizi de la Jawa. După ce ajunseră la casă, intrară înăuntru și Ben îl lăsă pe Luke să folosească trusa de scule pentru a-l repara pe C-3PO.

Luke și C-3PO erau așezați pe canapea, lângă o masă rotundă joasă, vizavi de Ben, care stătea pe un scaun și privea cum Luke repara și reatașa rapid firele și fixa brațul droidului la locul lui. R2-D2 stătea lângă un cufăr de depozitare de pe podea și se uita pe deasupra mesei rotunde pentru a urmări lucrările de reparații.

Băiatul se pricepe la reparații la fel de bine ca și tatăl său, gândi Ben.

În acel moment, R2-D2 emise un semnal sonor care părea a fi o aprobare la adresa abilităților tehnice ale lui Luke, iar Ben gândi:

Dacă îți amintești ceva despre Anakin, probabil că te gândești la același lucru.

— Spune-mi, Luke, zise Ben. Știi despre serviciul tatălui tău în Războiul Clonelor?

— Nu, tatăl meu nu a luptat în războaie, spuse Luke în timp ce reconecta un alt fir. A fost navigator pe un cargobot de mirodennii.

— Asta ți-a spus unchiul tău, spuse Ben. Lui nu-i plăceau idealurile tatălui tău. Credea că ar fi trebuit să rămână aici și să nu se implice.

Luke se întoarse cu fața la Ben.

— Ai luptat în Războiul Clonelor?

— Da. Am fost cândva Cavaler Jedi, la fel ca tatăl tău, spuse Ben, lăsându-se pe spate în scaunul său.

Luke își întoarse privirea.

— Mi-aș fi dorit să-l fi cunoscut.

— A fost cel mai bun pilot din galaxie și un războinic viclean. Ben făcu o pauză și îi zâmbi lui Luke. Am înțeles că și tu ai devenit un pilot destul de bun.

Luke ridică din umeri la acest lucru, dar zâmbi cu sfială.

Ben zâmbi în timp ce își întorcea privirea. Amintindu-și de Anakin, adăugă:

— Și a fost un bun prieten. Ceea ce îmi amintește... Ben se ridică de pe scaun și trecu pe lângă R2-D2 pentru a ridica capacul cufărului de depozitare. Am ceva aici pentru tine. În timp ce scotea obiectul strălucitor pe care îl luase cu el de pe Mustafar, spuse: Tatăl tău a vrut să ai asta când ajungeai destul de mare, dar unchiul tău nu a permis acest lucru. Se temea că ai putea să-l urmezi pe bătrânul Obi-Wan într-o cruciadă idealistă prostească, așa cum a făcut tatăl tău.

Încă așezat pe pat, C-3PO se întoarse spre Luke și spuse:

— Domnule, dacă nu aveți nevoie de mine, cred că mă voi decupla pentru puțin timp.

— Sigur, dă-i drumul, spuse Luke.

C-3PO rămase așezat în timp ce se deconecta. Fotoreceptorii săi se opriră și capul său se prăbuși în față. Luke se ridică de pe canapea și se apropie de Ben pentru a vedea obiectul pe care îl luase din cufăr.

— Ce este? întrebă Luke.

— Sabia tatălui tău, spuse Ben, înmânându-i-o lui Luke. Aceasta este arma

unui Cavaler Jedi. Nu este la fel de stângace sau întâmplătoare ca un blaster.

Degetele lui Luke găsiră placa de activare, iar lama sabiei prinse viață. Păru fascinat în timp ce testa arma, ascultându-i zumzetul în timp ce mișca lama înainte și înapoi prin aer.

— O armă elegantă pentru o epocă mai civilizată, comentă Ben în timp ce se întorcea la scaunul său. Timp de mai bine de o mie de generații, Cavalerii Jedi au reprezentat forța cea mai puternică și cea mai respectată din galaxie. Au fost păzitorii și garanții păcii și dreptății în Vechea Republică. Înainte de vremurile întunecate, înainte de Imperiu.

Luke dezactivă sabia și o luă cu el în timp ce se așeza din nou pe marginea patului. Cu fața spre Ben, întrebă:

— Cum a murit tatăl meu?

Ben își îndepărtă privirea de la Luke. Alegându-și cu grijă cuvintele, își întoarse privirea spre Luke și spuse grav:

— A fost trădat și ucis de un Jedi foarte tânăr, pe nume Darth Vader. Un băiat pe care l-am pregătit chiar eu. Unul dintre cei mai sclipitori discipoli ai mei... unul dintre cele mai mari eșecuri ale mele. A devenit rău și a ajutat Imperiul să vâneze și să distrugă Cavalerii Jedi. L-a trădat și l-a ucis pe tatăl tău.

Luke păru uimit.

— Acum, Jedii sunt aproape dispăruți, continuă Ben. Vader a fost sedus de partea întunecată a Forței.

— Forța? spuse Luke.

— Forța este cea care îi dă puterea unui Jedi, zise Ben. Este un câmp de energie creat de toate ființele vii. Ne înconjoară și ne penetrează. Leagă galaxia împreună.

R2-D2 scoase un bip puternic, atrăgând atenția asupra sa.

Ridicându-se din nou, Ben se apropie de R2-D2 și spuse:

— Acum hai să vedem dacă putem afla cine ești și de unde vii, micuțul meu prieten

În timp ce Ben atinge cupola lui R2-D2, Luke spuse:

— Am văzut o parte din mesaj. Și...

— Da, cred c-am reușit, îl întrerupse Ben, căci proiectorul de holograme al lui R2-D2 se aprinse, făcând să apară pe masa rotundă a lui Ben o hologramă pâlpâitoare a unei femei tinere, îmbrăcată în alb.

Ben se întoarse la locul său.

Generale Obi-Wan Kenobi, spuse holograma femeii, ai slujit Vechea Republică în Războiul Clonelor. Acum, în acest moment de maximă disperare, tatăl meu te imploră să ne ajuți din nou. Ar vrea să te întâlnești cu el pe Alderaan. Trebuie să te duci la el. Regret că nu-ți pot adresa personal rugămintea tatălui meu. Misiunea mea de a mă întâlni cu tine a dat greș. Ca urmare, m-am văzut silită să recurg la această metodă secundară de comunicare. Informațiile vitale supraviețuirii Alianței au fost stocate în memoria lui R2-D2.

Ben se uită la R2-D2, apoi se întoarse la hologramă.

Tatăl meu va ști cum să le recupereze, continuă holograma femeii. Te rog din suflet să ai grijă ca robotul să ajungă în bună stare pe Alderaan. Trebuie să mă ajuți, Obi-Wan Kenobi. Ești ultima mea speranță. Voi fi arestată de agenții Imperiali. Nu vor afla nimic de la mine. Tot ceea ce-i intersează se află stocat în celulele de memorie ale

acestui robot. Nu ne înșela așteptările, Obi-Wan Kenobi. Nu mă decepționa.

Holograma femeii aruncă o privire peste umărul drept, apoi se aplecă ca și cum ar fi ajustat ceva. Urmărind mișcarea hologramei, Ben bănuie că trebuia să se fi întors ca răspuns la cineva sau ceva din spatele ei, înainte să se aplece pentru a opri manual holorecorderul lui R2-D2. Holograma se stinse.

Ben se lăsă pe spate în scaun și se trase de barbă, gândind intens. Impulsul de a merge spre canion, reîntâlnirea cu droizii și cu Luke, iar acum acest mesaj. Obi-Wan nu credea în lucruri precum coincidențele. Trebuia să fie voința Forței.

— Cine este? întrebă Luke.

În ceea ce privește subiectul hologramei, Ben știa că era mai bine să păstreze detaliile la minimum. Își păstră expresia impasibilă în timp ce spuse:

— Este Prințesa Leia Organa din Casa Regală de pe Alderaan, Senator Imperial și, fără știrea Imperiului, lider al Alianței Rebelilor. A devenit o tânără remarcabilă. Întorcându-se spre Luke, spuse: Și tu trebuie să înveți căile Forței, Luke... dacă e să vii cu mine pe Alderaan.

— Alderaan? spuse Luke cu neîncredere. Ridicându-se de lângă Ben, adăugă: Nu merg la Alderaan! Nici măcar nu știu unde e. Se îndreptă spre ușă, trecându-și nervos sabia dintr-o mână în alta. Trebuie să mă întorc acasă. E târziu. Se pare c-am încurcat-o.

— Am nevoie de ajutorul tău, Luke, spuse Ben. Dând din cap spre masa pe care fusese afișată holograma, adăugă: Ea are nevoie de ajutorul tău. Sunt prea bătrân pentru astfel de lucruri.

— Dar... nu mă pot implica în așa ceva! protestă Luke. Am treabă de făcut! Avem de recoltat... deși unchiul Owen a avut întotdeauna posibilitatea să angajeze mână de lucru suplimentară, sau cel puțin așa cred. N-am cum să v-ajut. Nu acum. Și, în plus, toate astea sunt atât de departe de-aici... și pur și simplu nu mă privesc.

— Vorbești ca unchiul tău.

Luke suspină.

— Ah! Unchiul meu...? spuse el în timp ce strângea sabia în mâna dreaptă. Ridicând mâna stângă deasupra capului bombat al lui R2-D2, spuse: Cum am să-i explic toate astea?

Își coborî mâna pe capul droidului cu o ușoară lovitură.

— Învăță despre Forță, Luke.

Luke se îndreptă din nou neliniștit spre ușă, apoi se opri și se întoarse spre Ben.

— Cred că v-aș putea duce până la periferia lui Anchorhead, consimți nervos Luke. De acolo puteți lua ceva spre Mos-Eisley, sau oriunde vreți să ajungeți.

Ben își întoarse privirea de la Luke și spuse:

— Trebuie să faci ceea ce crezi că este corect, desigur.

— Ce cred eu că este corect? spuse Luke, exasperat. Ben, aș vrea să te ajut, să o ajut pe ea, dar este corect să fug de unchiul Owen și mătușa Beru? Ei sunt toată familia pe care o am și n-am de gând să las să li se întâmple nimic! Dacă nu e corect, atunci poate că prefer să mă înșel!

Ben aprobă din cap.

— Da... bineînțeles. Uneori chiar și cele mai bune intenții pot fi contradictorii. Poate că răspunsul tău se află în Forță, în interiorul tău. Ridicându-se de pe scaun, Ben spuse cu vioiciune: Foarte bine, voi accepta amabila ta ofertă. Trebuie să mă

îndrept spre Alderaan cât de repede pot.

Ben se întrebă dacă Luke se va răzgândi în privința părăsirii lui Tatooine până când vor ajunge la Anchorhead, dar nu putea simți nimic din viitor. *Evenimentele se mișcă prea repede*, gândi Ben. *Iar astăzi, voința Forței este prea puternică pentru a rezista.*

În timp ce Luke îl reactiva pe C-3PO, Ben își fixă discret propria sabie la centură înainte să-și îmbrace haina grea. Dintr-o dată, Ben își dădu seama că s-ar putea să nu se mai întoarcă niciodată la casa lui din deșert și că mai avea un singur lucru de făcut înainte să plece. Întorcându-se către Luke, spuse:

— Cred că aş putea avea un inel de centură în plus pentru sabia tatălui tău. Îmi dai sabia pentru o clipă ca să mă asigur că inelul se potrivește?

— Oh, sigur, spuse Luke, înmânându-i sabia lui Ben. Voi încărca droizii pe speeder și ne întâlnim afară.

În timp ce Luke și droizii ieșeau pe ușă, Ben coborî cu sabia în pivnița sa. Ținu arma cu grijă ca să nu păteze amprente pe care le lăsase Luke pe ea. Mutându-se rapid la masa lui de lucru, folosi un mic dispozitiv de scanare pentru a înregistra amprenta degetului mare drept al lui Luke de pe sabia, apoi transferă amprenta pe închizătoarea jurnalului său. După ce plasă jurnalul în interiorul cutiei din lemn, transferă aceeași amprentă pe închizătoarea cutiei. Puse unealta de scanare deoparte și se gândi că asta era tot. Amintindu-și ce-i spusese lui Luke, luă un inel de rezervă care știa că se va potrivi cu sabia. În mai puțin de două minute, era din nou la etaj și ieșea pe ușa din față.

Drozii și Luke îl așteptau pe Ben la speeder. În timp ce urca în scaunul din față, lângă Luke, spuse: *Poftim* și îi returnă sabia împreună cu inelul suplimentar.

— Mulțumesc! spuse Luke în timp ce lua sabia și inelul.

Apoi porni speederul și se îndepărtară cu viteză de casa lui Ben, îndreptându-se spre sud-est. Ben nu se mai uită înapoi.

— Chiar aş vrea să pot face mai mult pentru tine, Ben, spuse Luke în timp ce conducea speederul de-a lungul marginii Deșertului Jundland. Dar cu cât mai repede îi duc pe droizii ăștia de pe creasta sudică să lucreze la vaporizatoare, cu atât mai puțin voi fi jupuit de unchiul Owen.

— Luke, mă tem că droizii vor trebui să vină cu mine.

— Ce? exclamă Luke în timp ce îi arunca lui Ben o privire rapidă. Dar l-au costat pe unchiul meu aproape...

— Cu siguranță nu crezi că pot să-i las în urmă? îl întrerupse Ben. Ai auzit mesajul acela. Această chestiune este prea vitală pentru a risca să-l pierdem pe R2-D2 și, de dragul securității, C-3PO trebuie să vină și el.

— Dar ce-i voi spune unchiului Owen?

— Voi lăsa asta pe seama conștiinței tale, fiule. Dar iată încă un lucru de luat în considerare. Aproape cu siguranță vor fi agenți Imperiali care îi caută pe acești doi droizi, oameni de cea mai violentă și nemiloasă speță. A-i duce înapoi la ferma ta nu ar face decât să-i expună pe unchiul și mătușa ta la un pericol îngrozitor.

— Oh, spuse Luke. Oh, da. O să... mă voi gândi la ceva, cred.

— Bine, spuse Ben. Știu că așa vei face.

Tocmai atunci, văzu o pată întunecată care se ridica pe stâncile de la marginea Deșertului. Îl împunse pe Luke cu cotul în timp ce arăta spre stânci și spuse:

— Fum!

— Ce? Luke urmări privirea lui Ben. Unde? Nu văd niciun... da! Acolo este! Ai ochi buni pentru...ăăă, adică...

— ...un bătrân? spuse Ben cu un zâmbet. Puterea de observație ține de minte, Luke, nu de ochi. Poate că ar trebui să aruncăm o privire și să vedem ce este.

Luke se îndreptă spre foc și în curând ajunseră lângă ceea ce mai rămăsese dintr-o șenilată Jawa. Fumul ieșea din focurile care încă mai ardeau în interiorul și în jurul vehiculului voluminos și ruginit. Zeci de Jawa zăceau morți, cu corpurile lor mici împrăștiate pe nisip. La instrucțiunile lui Ben, Luke opri speederul pentru a putea examina epava. Carcasa vehiculului era plină de răni provocate de focuri de armă blaster și se părea că întregul clan Jawa fusese distrus.

— Se pare că e mâna Oamenilor Nisipurilor, observă Luke. Ridicând de pe jos o armă de Tusken, spuse: Uite, sunt *bastoane gaffi*, urme de bantha. Dar n-am auzit niciodată ca tâlharii să atace un transportor atât de mare.

— Nu au fost ei, spuse Ben. Dar au dorit ca noi – sau oricine altcineva care s-ar nimeri să treacă pe-aici – să creadă astfel. Făcând un gest spre urmele de bantha, continuă: Cei ce-au trecut pe-aici călăreau doi câte doi. Oamenii Nisipurilor nu călăresc decât unul după altul, într-un singur șir, pentru a induce în eroare, în privința puterii lor, pe orice urmăritori.

Luke studie cadavrele mici care zăceau la picioarele lui.

— Aceștia sunt Jawa care ni i-au vândut pe R2-D2 și pe C-3PO mie și unchiului Owen.

Ben arată spre urmele arse în corpul vehiculului.

— Urmărește precizia cu care s-a tras. Oamenii Nisipurilor nu sunt atât de calculați. De fapt, nimeni de pe Tatooine nu trage și nu distruge cu atâta eficiență. Numai trupele Imperiale ar fi pregătit un atac asupra unui transportor cu o minuțiozitate atât de rece.

— Dar de ce ar vrea trupele Imperiale să măcelărească Jawa?

Ben nu răspunse, în timp ce privirea lui Luke călători spre R2-D2 și C-3PO, care stăteau lângă speederul oprit. Făcând un pas spre Ben, Luke spuse:

— Dar, dacă au luat urma roboților până au ajuns la Jawa, înseamnă că de la ei au aflat mai întâi cui au fost vânduți. Asta i-ar conduce la...

Luke o luă la fugă spre speeder.

— Luke! Așteaptă... Luke! strigă Ben. E prea periculos!

Ignorându-l pe Ben, Luke sări în speeder, apăsă butonul de pornire și se îndepărtă cu viteză de șenilata în flăcări. Când nu mai văzu speederul, Ben se întoarse cu fața la cei doi droizi.

— Unde se duce stăpânul Luke, domnule? spuse C-3PO.

— Asta nu vă pot spune, răspunse Ben. Este legat de foarte multe lucruri care trebuie să fie determinate acum de către Forță.

C-3PO păru nervos în timp ce se mișca de pe un picior pe altul. R2-D2 emise un șuierat scăzut, scâncind.

Ben privi spre Jawa uciși.

— Bietele creaturi, spuse el. Viețile lor au fost destul de grele și de sărace fără să li se pună capăt cu atâta brutalitate. Întorcându-și privirea spre droizi, spuse: Vom aduna combustibilul și vom pregăti un rug funerar.

Soarele începea să apună și să arunce umbre lungi prin deșert când Luke se întoarse în cele din urmă la șenilata distrusă. Ben îl privi pe Luke coborând din

speeder și trecând pe lângă droizi. După expresia lui, își dădu seama imediat că Owen și Beru erau morți. Gândurile lui Ben zburară la Anakin. El abia împlinise douăzeci de ani când își pierduse mama pe Tatooine, iar acum fiul său de nouăsprezece ani își pierduse proprii părinți surogat pe aceeași planetă blestemată. Amintindu-și cum fusese transformat Anakin de pierderea sa și întrebându-se dacă Luke ar putea urma calea tatălui său, Ben își reprimă un fior.

Cu ochii în jos, Luke veni pentru a sta în fața lui Ben.

— Nu ai fi putut face nimic, Luke, dacă ai fi fost acolo, spuse Ben. Ai fi fost ucis și tu, iar droizii ar fi fost acum în mâinile Imperiului.

Luke își ridică privirea spre Ben.

— Vreau să merg cu tine... spre Alderaan. Acum nu mă mai ține nimic aici. Vreau să învăț să fiu un Jedi, la fel ca și tata.

Ben răspunse cu o încuviințare din cap. Simțea sinceritatea lui Luke și spera să-l învețe cât mai multe. Dar apoi se gândi din nou la Anakin... și la Darth Vader. Oricât de mult spera ca Luke să devină un Jedi, era, de asemenea, hotărât să facă tot ce-i stătea în putință pentru a se asigura că Luke nu va deveni un Jedi ca tatăl său.

După ce ultimul Jawa fu așezat pe rug, cei doi încărcară droizii în speeder și plecară, îndreptându-se spre est. Privind cerul care se întuneca, Luke spuse:

— Mă tem că nu vom ajunge la Mos Eisley înainte de lăsarea întunericului.

În ciuda urgenței misiunii lor pe Alderaan, Ben știa că atât el cât și Luke aveau nevoie de odihnă. Ziua fusese extrem de obositoare, atât din punct de vedere mental, cât și fizic. Și pentru că forțele Imperiale se adăugaseră acum pe lista pericolelor de pe Tatooine, știa, de asemenea, că era și mai puțin înțelept să călătorească după apusul soarelui.

— Putem ajunge în Bestine destul de curând, spuse Ben. Vom găsi acolo un adăpost pentru noapte.

Capitolul 11

Plecând din Bestine în dimineața următoare devreme, Ben, Luke și droizii se îndreptară spre Mos Eisley. Pe drum, Luke își opri speederul pe o faleză înaltă și stâncoasă care dădea spre un canion larg. Droizii îi urmară pe Luke și pe Ben până la marginea falezei și priviră o serie largă și dezordonată de piste și platforme de aterizare, docuri asemănătoare unor cratere și structuri semidom care se întindeau pe podeaua canionului.

— Portul spațial Mos Eisley, spuse Ben. Nu există nicăieri pe Tatooine o adunătură mai nefericită de ticăloși și decăzuți. Aruncând o privire către Luke, adăugă: Imperiul se află în alertă, în căutarea noastră, așa că trebuie să fim foarte prudenți. Dar printre populația pestriță din Mos Eisley, am putea trece neobservați.

Urcară droizii în spatele speederului, apoi își reluară călătoria. Familiarizat cu traseul spre *Cantina lui Chalmun*, în partea îndepărtată a orașului, Ben îl dirijă pe Luke pe străzile prăfuite și aglomerate ale portului spațial Mos Eisley. Traficul era format nu numai din speedere și motociclete swoop, ci și din patrupede mari, inclusiv dewbacki și ronto cu gâtul lung. Deși Ben nu fu surprins să vadă marea varietate de forme de viață și de transportoare care treceau pe lângă ei, își dădu seama cu un oarecare amuzament că Luke încerca din răspuțeri să nu se holbeze.

Apropiindu-se de o intersecție aglomerată, Luke încetini speederul pentru a permite trecerea unor pietoni. Dintr-o dată, cinci soldați din trupele de șoc în armură albă apărură din umbra clădirilor de pe margine. Toți purtau puști blaster. Un soldat – un lider de escadron cu o apărătoare portocalie pe umărul drept – îi făcu semn lui Luke să oprească. Luke intrase direct într-un punct de control Imperial.

Ben observă că Imperialii se uitau la C-3PO și R2-D2, care se aflau la vedere în partea din spate a speederului. Se uită la Luke, care părea extrem de neliniștit în timp ce se agăța de volanul speederului. Ben îi oferă un zâmbet liniștitor băiatului, apoi își ridică privirea spre șef, care se afla acum pe partea lui Luke de speeder.

Cu fața spre Luke, șeful de escadron întrebă:

— De cât timp aveți acești droizi?

— Cred că de trei sau patru ani, spuse Luke.

Ținându-și ochii pe șeful de escadron, Ben zâmbi și spuse:

— Sunt de vânzare, dacă-i doriți.

În spatele lui Luke, C-3PO tremură.

— Să-ți văd carnetul de identitate, spuse șeful de escadron.

Pe un ton calm și controlat, Ben spuse:

— Nu trebuie să-ți arate carnetul de identitate.

Șeful de escadron se întoarse către colegii săi din trupele de șoc și spuse:

— Nu trebuie să-mi arăți carnetul de identitate.

— Aceștia nu sunt roboții pe care-i căutați, spuse Ben.

— Aceștia nu sunt roboții pe care-i căutăm, repetă liderul de echipă.

Luke se uită la Ben, care îi dădu ușor din cap, cu un aer cunoscător, apoi își întoarse privirea către șef și adăugă:

— Este liber să-și vadă de treburile lui.

Şeful de escadron se uită din nou la Luke şi spuse:

— Eşti liber să-ţi vezi de treburile tale.

— Dă-i drumul, spuse Ben.

— Dă-i drumul, repetă şeful de escadron, făcând un gest cu mâna pentru ca Luke să continue. Mişcaţi-vă.

Luke conduse speederul departe de punctul de control. Ben îl dirijă de-a lungul unei străzi în curbă, iar apoi parcară în faţa *Cantinei lui Chalmun*. În momentul în care speederul se opri, un Jawa veni şi îşi trecu mâinile mici peste capota vehiculului.

— Nu-i pot suporta pe aceşti Jawa, mormăi C-3PO. Sunt dezgustători.

Ben şi Luke coborâră din speeder.

— Haideţi, haideţi, spuse Luke în timp ce îl îndepărta pe Jawa.

În timp ce C-3PO îl ajuta pe R2-D2 să coboare din spatele speederului, Luke se întoarse spre Ben.

— Nu înţeleg totuşi, cum am scăpat de Imperiali. Credeam că s-a zis cu noi.

— Forţa poate avea o influenţă puternică asupra celor slabi la minte.

Luke aruncă o privire spre exteriorul dărăpănat al cantinei.

— Chiar crezi că putem găsi aici un pilot capabil să ne transporte la Alderaan?

— Majoritatea piloţilor de cargoboturi, pricepuţi şi independenţi, frecventează acest local, deşi mulţi şi-ar putea permite unul mai bun, spuse Ben. Să fii totuşi cu ochii în patru. Locul poate fi periculos.

— Sunt pregătit pentru orice, spuse Luke.

Ben îi conduse pe Luke şi pe droizi în cantină. La fel ca multe clădiri din Mos Eisley, cantina era în esenţă o gaură în pământ cu un acoperiş în formă de cupolă. Interiorul său era întunecat, iar aerul era plin de fum gros şi de muzică. Dincolo de holul de intrare, o uşă boltită ducea la un scurt rând de trepte pline de noroi care coborau într-o încăpere aglomerată. Un bărbat neîngrijit, de vârstă mijlocie, cu trăsături împietrite, stătea în spatele barului în formă de U care domina centrul încăperii, iar pereţii aveau separeuri mici care ofereau posibilitatea unei conversaţii private. Cei mai mulţi dintre clienţi erau extratereştri, la fel ca şi muzicienii Bith care cântau pe estrada din dreapta barului.

În timp ce Luke era în holul de la intrare, cu droizii în spatele lui, Ben coborâse şi se îndreptase spre bar, unde găsi un pilot care avea deja o băutură în mână.

— Scuză-mă, prietene, spuse Ben, mă întrebam dacă aş putea să vorbesc cu tine.

Pilotul îl privi pe Ben cu suspiciune şi răspunse:

— Ei bine?

Examinând designul costumului de presiune al pilotului, Ben continuă:

— Eşti un traficant de mirodenii Corellian, nu-i aşa?

— Şi ce-i cu asta?

— Caut să închiriez o navă rapidă, spuse Ben, şi cei care se pricep mi-au spus că navele Corelliene sunt printre cele mai bune.

— Ai auzit bine, răspunse pilotul. Cu excepţia faptului că Corelienii nu sunt *printre*, ci suntem cei mai buni.

— Ah, splendid, spuse Ben, radiind. Şi ştii cumva o navă care este disponibilă pentru închiriere?

Umerii omului părură că se lasă în interiorul costumului său.

— Dacă ai fi venit aici ieri, ai fi putut să o ai pe a mea, dar acum m-am angajat la un charter. Plec în seara asta.

Ben făcu o grimasă.

— Păcat, spuse el. Poate ne poți recomanda pe altcineva?

— Ei bine, nu sunt prea mulți Corellieni în port în acest moment, iar oricine altcineva ar fi doar la mâna a doua. Scărpinându-și bărbia în timp ce se gândea, pilotul spuse: Să vedem,... A, da, mai este și *Șoimul*.

— *Șoimul*?

— *Șoimul Mileniului*. Căpitanul este Han Solo.

— Și acest Han Solo ar fi disponibil în prezent pentru o slujbă?

— Ha! răsă pilotul, aproape vărsându-și băutura. Aș fi surprins dacă nu ar fi. Han nu se descurcă prea bine în ultima vreme. A fost pe aici cu puțin timp în urmă. De fapt, copilotul său, Chewbacca... Pilotul aruncă o privire în stânga sa și continuă: Este chiar aici.

Ben îi urmări privirea și văzu un extraterestru uriaș, acoperit cu blană, care se mutase lângă bar. Chewbacca era un Wookiee de sex masculin, înalt de aproximativ 2,25 metri. O bandulieră cu muniție era înfășurată în jurul trunchiului zburliat al Wookieeului, iar pe un braț era atârnat un arc cu laser. Ben zâmbi și gândi: *Nu am mai văzut un Wookiee de mult timp.*

Chewbacca îi făcu semn din cap lui Ben. Pilotul se îndepărtă de bar pentru ca Ben să poată vorbi direct cu Wookieeul. Chiar atunci, Luke și C-3PO începură să coboare treptele din hol. Un semnal se auzi în spatele lor, iar Ben îl auzi pe barman strigând:

— Hei. Aștia n-au ce căuta aici!

— Ce? răspunse Luke.

— Droizii tăi, spuse barmanul. Trebuie să aștepte afară. Nu-i servim. Nu ținem băutură decât pentru ființe organice, nu artificiale.

Ben privi cum Luke îl expedie pe C-3PO, care se întoarse să iasă din bar cu R2-D2. Asigurându-se că nu se întâmplase nimic rău, Ben își întoarse atenția asupra Wookieeului, în timp ce Luke veni să stea lângă el la bar.

În fața lui Chewbacca, Ben spuse:

— *Șoimul Mileniului* – acesta este numele navei tale? Mi s-a spus că este rapidă.

Chewbacca răspunse cu o serie de lătrături și mugete joase. Din fericire, Ben înțelegea suficient de mult din limba Wookiee pentru a răspunde:

— Nu, asta va fi mai mult decât satisfăcător. Nu caut nimic elaborat, Chewbacca, doar un zbor rapid spre Alderaan...

Înainte ca Ben să poată termina, umărul drept al lui Luke se lovi de el. Se întoarse pentru a-l vedea pe Luke față în față cu un Aqualish arțăgos, un extraterestru umanoid cu colți și ochi negri bulbucați. Aqualishul scuipea combativ:

— Negola dewaghi wooldugger?!?

Luke își întoarse privirea de la Aqualish, încercând să îl ignore. Ben privi cum Aqualishul făcu un pas înapoi, lăsând loc unui alt bătauș să se apropie.

Oh, probleme, gândi Ben.

Însoțitorul Aqualishului era un om cu un aspect îngrozitor. Ochiul drept îi era orbit și carnea din jurul lui era cicatrizată rău. Nasul lui arăta de parcă ar fi avut o întâlnire nefericită cu un tocător de carne. Bătu cu putere în umărul stâng al lui Luke. Băiatul se uită la bărbatul desfigurat, care făcu un gest către Aqualish înainte

să se aplece aproape de Luke și să mârâie:

— Nu-i placi.

— Îmi pare rău, mormăi Luke.

— Nici mie nu-mi placi, zise bărbatul. Ai grijă cum vorbești cu noi. Toți suntem căutați pentru crime. Sunt condamnat la moarte în douăsprezece sisteme diferite.

— Atunci o să fiu atent, mormăi Luke.

Bărbatul îl apucă pe Luke de braț și răcni:

— Ești un om mort.

E de ajuns, gândi Ben. Îndepărtându-se de Chewbacca, se mută în spatele lui Luke pentru a se confrunta cu bărbatul desfigurat. Vorbind calm, Ben spuse:

— Nu merită să vă bateți capul cu ăsta mic. Hai, dați-mi voie să vă fac la toți cinste.

Bărbatul desfigurat se mișcă cu o viteză și o forță alarmante, aruncându-l pe Luke departe de bar. În timp ce Luke se izbea de o masă din apropiere, bărbatul și Aqualishul puseră mâna pe pistoalele lor blaster.

— Fără blastere! Fără blastere! strigă barmanul prea târziu, când se aruncă în spatele barului și trupa se opri din cântat.

Mâna lui Ben sări la centură și își scoase sabia. Lama se aprinse și trecu pe lângă criminalii cu blastere. Bărbatul desfigurat căzu cu spatele de bar, cu o tăietură adâncă pe piept. Aqualishul țipă și brațul drept – tăiat de la cot – căzu pe podea, ținând în continuare blasterul. Toată lumea din cantină rămase tăcută. Întreaga luptă se termină în mai puțin de cinci secunde. Singurul sunet care se auzea era zumzetul sabiei lui Ben. El rămase pe loc, ținând sabia pe lângă corpul său în timp ce se uita la cei doi adversari învinși. Apoi aruncă o privire prin cameră. Dacă mai căuta și altcineva o luptă, privirea din ochii lui Ben fu suficientă pentru a-i descuraja. Ben își dezactivă sabia. Aproape imediat, formația începu să cânte din nou, iar clienții se întoarseră la băuturile și conversațiile lor.

Era din nou o afacere, ca de obicei în cantina Mos Eisley.

Chewbacca îl urmă pe Ben până la Luke, care rămăsese întins pe podea. În timp ce Ben se întindea să îl ajute pe Luke să se ridice, tânărul spuse:

— Sunt bine.

Ben îi făcu semn din cap Wookieeului și îi spuse lui Luke:

— Este ofițer secund pe o navă care ar putea fi potrivită scopurilor noastre.

Chewbacca se îndepărtă pentru a se consulta pentru scurt timp cu Căpitanul său, apoi îi ghidă pe Ben și Luke în jurul barului până la un separeu care avea o masă circulară cu o lumină cilindrică în centru. Separeul era lipit de peretele opus formației, astfel încât să poată conversa fără să strige. Cabina oferea, de asemenea, o vedere clară asupra holului de intrare. Chewbacca se așeză cu spatele la perete pentru a putea privi intrarea. Ben și Luke stăteau cu spatele la bar și cu fața la Chewbacca. În curând li se alătură un bărbat înalt, slab, cu părul negru. Purta o cămașă albă cu vestă neagră, pantaloni și cizme. Când bărbatul trecu pe lângă masă, Ben observă că avea un pistol blaster într-un toc cu tragere rapidă, pe coapsa dreaptă. Bărbatul se așeză lângă Chewbacca, arătă spre el și spuse:

— Sunt Han Solo, Căpitanul *Șoimului Mileniului*. Chewie îmi spune că ești în căutarea unui mijloc de deplasare spre Alderaan.

— Așa e, fiule, spuse Ben. Dacă este o navă rapidă.

— Navă rapidă? spuse Han, părând jignit. Vrei să spui că n-ați auzit până

acum de *Șoimul Mileniului*?

— Ar fi trebuit? întrebă Ben.

— Este nava care a făcut cursa Kessel în mai puțin de 12 parseci!

Ben nu fu impresionat de o dezinformare atât de evidentă și îi aruncă lui Han o privire care spunea același lucru.

— Am depășit nave galactice Imperiale și crucișătoare Corelliene, continuă Han. Cred că e destul de rapidă pentru tine, bătrâne. Ce transportăm?

— Numai pasageri, spuse Ben. Eu, băiatul și doi roboți. Nu răspund la alte întrebări.

Han zâmbi larg.

— Aveți probleme pe-aici?

— Hai să spunem că am vrea să evităm încurcăturile cu Imperiul, spuse Ben.

Îngustându-și privirea spre Ben, Han spuse:

— În ziua de azi asta poate fi un șiretlic. O să te coste-n plus. Ochii lui se îndreptară spre Luke. Cu totul, cam zece mii. În avans.

— Zece mii? tresări Luke. Aproape că ne-am putea cumpăra nava noastră cu banii ăștia!

Han își ridică sprâncenele.

— Poate că da, poate că nu. În orice caz, ați putea s-o pilotați?

— Te cred că da, zise Luke supărat. Nu sunt un pilot atât de neîndemânatic. Se uită la Ben și începu să se ridice. Nu trebuie să stăm aici și să ascultăm...

Ben îi atinse brațul lui Luke, îndemnându-l să rămână așezat. Apoi își întoarse privirea spre Solo și spus:

— Îți putem da două mii acum, plus alte cincisprezece când ajungem pe Alderaan.

Han făcu rapid calculele.

— Șaptesprezece, da?

Ben aprobă din cap.

Han se gândi câteva secunde la ofertă, păstrându-și ochii de oțel fixați pe Ben.

— Bine. Risc, spuse Han. V-ați găsit nava. Dar ca să evitați neplăceri cu Imperialii, ar fi bine s-o ștergeți de-aici; altfel nici *Șoimul Mileniului* nu vă va mai fi de vreun folos. Vom pleca de îndată ce sunteți gata. Docul nouăzeci și patru.

— Nouăzeci și patru, repetă Ben.

Han se uită pe lângă Ben spre bar și spuse:

— Se pare că cineva începe să se intereseze de munca ta.

Ben se uită la Luke, care se întoarse să se uite la barman. Bătrânul îl auzi pe barman murmurând ceva, apoi vocea digitalizată a soldatului răspunse:

— În regulă, vom verifica.

În fața lui Ben, Han spuse:

— Sugerez ușa din spate. Chiar acolo, înclină el ușor capul în direcția ușii.

Până când ajunseră trupele la masa lui Han și Chewbacca, Ben și Luke dispăruseră. În afara cantinei, Ben își ridică gluga pentru a-și acoperi capul în timp ce se îndreptau repede spre locul unde parcaseră speederul. C-3PO și R2-D2 stăteau lângă vehicul, așteptându-i. Ben se gândi la onorariul lui Han, apoi îi spuse lui Luke:

— Va trebui să-ți vinzi speederul.

— Foarte bine, spuse Luke în timp ce se apropiau de droizi. Nu cred că o să mai am nevoie de el.

INTERLUDIU

— Spune-mi ceva, R2, spuse Luke în timp ce lucra la componentele pentru noua sa sabie. Te-ai gândit vreodată că vom ajunge din nou pe Tatooine?

Droidul astromec se afla de cealaltă parte a zonei de locuit din interiorul colibeii lui Ben și răspunse la întrebarea lui Luke cu un bip tăios. Apoi R2-D2 deschise o fantă sub capul său bombat și ejectă cu zgomot niște nisip care își găsisese loc în corpul său cilindric.

— Da, așa mă simt și eu, răspunse Luke.

Deși viața lui se schimbase radical în ultimii trei ani și deși avea un motiv pentru a se întoarce pe Tatooine, acum simțea totuși un fel de eșec, ca și cum toate realizările sale îl duceau înapoi de unde plecase. În ziua în care părăsise Tatooine la bordul *Șoimului Mileniului* împreună cu Ben, crezuse sincer că nu va mai pune niciodată piciorul pe planeta de nisip.

De fapt, după ce se urcase la bordul *Șoimului* împreună cu Ben și droizii, nu fusese sigur dacă va mai pune vreodată piciorul pe vreo planetă. Mai întâi, o echipă de soldați încercase să oprească *Șoimul* să părăsească docul din Mos Eisley, iar apoi, în timp ce *Șoimul* se îndepărta în fugă de Tatooine, atrase focul unei blocade de Distrugătoare Imperiale. Din fericire, Han Solo reuși să se sustragă și să scape de blocadă, lansând *Șoimul* incredibil de rezistent în hiperspațiu.

Dar după ce nava ieșise din hiperspațiu, grupul lui Luke descoperi imediat că destinația lor, Alderaan, nu mai exista. Încă se gândeau la ce ar fi putut cauza distrugerea unei întregi planete când Solo începu să urmărească o navă de vânatoare Imperială care trecuse pe lângă ei și care îi conduse direct spre o stație de luptă de mărimea unei luni. Luke fusese cu adevărat speriat când văzuse pentru prima dată *Steaua Morții*. Iar când *Șoimul* fusese capturat de raza tractoare a *Stelei Morții*, crezuse că erau pierduți cu toții. Dar Ben își păstrase calmul în timp ce improviza rapid un plan de infiltrare în stația de luptă. Îl instruiseră pe Han să arunce câteva dintre capsulele de salvare ale *Șoimului* și să facă o însemnare în jurnalul de bord, afirmând că echipajul abandonase nava imediat după decolare. Apoi, îi instruiseră pe Luke, Han, Chewbacca și droizii să se ascundă în compartimentele de contrabandă ale navei, protejate de senzori, pe care Han le folosiseră anterior pentru mirodenii.

După ce raza tractoare depuse *Șoimul* într-un hangar al *Stelei Morții*, Han și Chewbacca atacaseră un echipaj de scanare și doi soldați. Luke și Han se deghizară apoi în armura soldaților căzuți, ceea ce permiseseră grupului să se strecoare într-o cameră de control din apropiere. Odată intrat înăuntru, R2-D2 accesă o priză de calculator pentru a obține date despre cum să oprească alimentarea cu energie a razei tractoare și să permită *Șoimului* să scape.

Ben insistase să meargă singur la cuplajul de energie al razei tractoare.

Până în ziua de azi, Luke se întrebaseră dacă Ben avusese vreodată idee că nu va părăsi *Steaua Morții* la bordul *Șoimului Mileniului*.

Capitolul 12

În interiorul camerei de control care dădea spre Docul 327, hangarul în care se afla *Șoimul* captiv, Ben studie rapid schemele pentru terminalul generatorului de energie pe care le afișase R2-D2 pe un ecran de vizualizare. Terminalul era situat în sectorul șase al emisferei nordice a stației de luptă sferice. Memorând instantaneu locația, Ben se întoarse către Luke și Han și spuse:

— Nu cred că puteți să mă ajutați cu ceva, băieți. Trebuie să merg singur.

— Mie-mi convine, răspunse Han în timp ce Ben se îndrepta spre ușă. Și-așa am făcut mai mult decât a trebuit pentru cât am fost plătit.

Ben tocmai ajunsese la ușă când fu oprit de Luke, care spuse:

— Vreau să merg cu tine.

— Nu fi nerăbdător, Luke, spuse Ben. Rămâi aici, ai grijă de roboți și așteaptă-mi semnalul.

Arătând spre Han, Luke spuse:

— Dar el poate...

— Ei trebuie predați forțelor Rebele, altfel mult mai multe planete vor împărtăși soarta Alderaanului, îl întrerupse Ben. Destinul tău se află pe o cale diferită de al meu. Apăsă un buton, iar ușa alunecă rapid în tavan. Întorcându-se spre Luke, adăugă: Forța va fi cu tine... Întotdeauna!

Ben părăsi biroul de comandă și se deplasă pe coridor. O clipă mai târziu, auzi ușa alunecând în urma lui. Deși era reticent să îl lase pe Luke singur cu impetuosul Han Solo, credea că băiatul va rămâne în siguranță dacă va sta acolo unde se afla, cel puțin până când va fi dezactivată raza tractoare. De asemenea, credea că era mai bine să pună o oarecare distanță între el și Luke, pentru că știa ceva ce băiatul nu știa. La scurt timp după ce ajunseseră în hangarul stației de luptă, în timp ce încă se ascundeau în compartimentul de contrabandă al *Șoimului*, Ben simțise o prezență foarte specială. *Darth Vader*. Ben știa că, dacă el îl simțise pe Vader, era foarte probabil ca și Lordul Întunecat să-l fi simțit pe el. Ben nu se temea să se confrunte din nou cu Vader, dar nici nu voia să se gândească la ce s-ar fi întâmplat cu Luke dacă nu reușea să oprească raza tractoare.

Avu grijă să nu fie detectat în timp ce se deplasa prin labirintul de coridoare și tuburi de ascensoare al stației de luptă. Trecând pe furiș de la un lift lateral la un coridor lung și gol, se folosi de umbre până când ajunse în cele din urmă la destinație: un pod îngust care traversa un puț larg și adânc care îl ducea la terminalul de alimentare al razelor tractoare, o structură cilindrică care se afla în vârful unui turn generator înalt de treizeci și cinci de kilometri.

O platformă îngustă se înfășura în jurul terminalului. Ben păși cu grijă pe ea și se deplasa în jurul terminalului de putere până când putu ajunge la comenzile generatorului. Apăsă o manetă, apoi continuă să se deplaseze în jurul terminalului până când găsi comenzile pentru decuplarea puterii fasciculului tractor.

Auzi pași care se apropiau. Ben își deplasă corpul în jurul terminalului pentru a se ascunde de un detașament de soldați în timp ce traversau podul care se întindea peste puț. Doi soldați rămaseră în urmă în timp ce ceilalți meraseră înainte.

După ce Ben reajustă comenzile generatorului și confirmă că raza tractoare era dezactivată, folosi Forța pentru a-i face pe cei doi soldați rămași să creadă că auziseră o explozie înăbușită. În timp ce aceștia erau distrași, Ben păși înapoi pe pod, apoi se îndepărtă rapid de terminal. Fugi pe un alt coridor și începu să se întoarcă spre camera de control pentru a se alătura aliaților săi.

Ajunse în cele din urmă în zona ecuatorială a stației de luptă, apoi la același nivel cu Docul 327. Se deplasa pe un coridor când auzi mai mulți soldați apropiindu-se și se ascunse într-o nișă întunecată. În timp ce trupele treceau pe lângă poziția lui, un soldat comentă:

— Credem că s-au despărțit. S-ar putea să fie la nivelurile cinci și șase acum, domnule.

S-au despărțit? Ben nu era sigur, dar bănuia că soldatul se referea la Luke și la ceilalți. Tot ce putea să facă era să spere că Luke era bine.

După ce soldații plecară, Ben ieși din nișă și își scoase sabia de la centură. Nu activă lama, dar o ținu pregătită. Avea sentimentul că își va folosi arma mai devreme sau mai târziu, și avea sentimentul că o va folosi împotriva lui Vader.

Încă de când simțise pentru prima dată prezența lui Vader pe stația de luptă, devenise din ce în ce mai sigur că Vader știa că se afla la bord. Acceptase chiar și posibilitatea ca Vader să-l fi lăsat să dezactiveze raza tractoare, totul în încercarea de a-l atrage într-o capcană. Ben nu se temea de orice i-ar fi pregătit Vader, dar tot trebuia să facă tot ce-i stătea în putință pentru a se asigura că Luke va scăpa teafăr. Dacă nu reușea acest lucru, atunci toți anii petrecuți pe Tatooine ar fi fost în zadar și totul ar fi fost pierdut.

Înaintă pe coridor, dar cu mai puțină prudență. Deocamdată știa că era destinat să se întâlnească cu Vader și că aceasta va fi ultima lor aventură. Ben încă își ținea sabia în mână când ajunse la un tunel de acces care ducea înapoi la Docul 327. În timp ce intra în tunel, zări o siluetă înaltă și întunecată la celălalt capăt al tunelului. Chiar dacă Ben nu ar fi văzut niciodată întruchiparea cibernetică a lui Darth Vader prin intermediul transmisiunilor HoloNet de pe Tatooine, tot ar fi simțit puterea fostului său ucenic, ascunsă acum în armura neagră. Vader activase deja lama roșie a sabiei sale. Pentru o clipă, rămase nemișcat ca o statuie. Apoi înaintă, pelerina neagră fâlfâind în urma lui, în timp ce aluneca practic pe podeaua tunelului spre Obi-Wan Kenobi. Obi-Wan își activă sabia și păși încet înainte. Se mai luptase cu el înainte și nici atunci nu-i fusese frică. Pe măsură ce Vader se apropia, Obi-Wan gândi cu amuzament morbid: *E mai înalt decât îmi amintesc.*

— Am așteptat mult, Obi-Wan Kenobi, spuse Vader în timp ce se apropia și mai mult. În sfârșit, ne-am întâlnit. Cercul s-a închis.

Obi-Wan își înclină sabia pentru a lua o poziție ofensivă.

— Când te-am părăsit, continuă Vader, nu eram decât învățăcelul; acum sunt Maestrul.

— Doar un Maestru al răului, Darth, spuse Obi-Wan.

Folosi titlul de Lord Sith al lui Vader în mod batjocoritor, ca și cum s-ar fi adresat unui copil cu nume nefericit. Spera ca insulta să-l prindă pe Vader cu garda jos și o urmă cu un atac brusc, dar Vader îl blocă cu ușurință cu propria armă. Se auzi un pocnet electric puternic în momentul în care lamele intrară în contact.

Obi-Wan lovi iar și iar, dar Vader pară fiecare lovitură.

— Puterile tale sunt slabe, spuse Vader.

Deși Obi-Wan nu-și putea imagina decât ceea ce mai rămăsese din trăsăturile lui Vader în spatele măștii negre, bănuia cumva că Vader zâmbea.

— Aceasta este o luptă pe care n-o poți câștiga, Darth, spuse Obi-Wan. Dacă sabia mea își găsește ținta, vei înceta să exiști. Dar dacă tu mă vei doborî, eu voi deveni și mai puternic. Ia seama la vorbele mele.

— Nu ar fi trebuit să te întorci.

Săbiile lor se ciocniră iar și iar. Și în timp ce lupta lor continua, se apropiară de ușa principală care ducea direct la hangarul *Șoimului Mileniului*. Obi-Wan riscă să arunce o privire prin ușa deschisă a hangarului și văzu patru soldați care păzeau *Șoimul*. Simți, de asemenea, că Luke era prin apropiere. Sperând să provoace o distragere a atenției care să-i permită lui Luke să urce la bordul *Șoimului*, îl atacă pe Vader mai energic. Zgomotul ciocnirii săbiilor răsună în hangar, atrăgând atenția soldaților. Cu ajutorul vederii sale periferice, Obi-Wan îi văzu cum își părăsesc posturile de lângă *Șoim* și aleargă spre el și Vader. Își continuă atacul asupra lui Vader și, câteva schimburi mai târziu, simți mișcarea lui Luke și știa că planul său funcționase. Riscă să mai arunce o privire în hangar și văzu mai multe siluete care se întreceau spre rampa de aterizare a *Șoimului*: droizii, Chewbacca, Han Solo, Luke și Leia! Obi-Wan nu știuse că Prințesa Leia se afla pe stația de luptă, dar o recunoscuse pe fata în rochie albă din holograma pe care o afișase R2-D2. Nu credea el în noroc sau în coincidențe și, văzându-l pe Luke reunindu-se fără să vrea cu sora sa geamănă, știa că nu o rază tractoare îl adusese la stația de luptă, ci voința Forței.

Privirea lui fugară înregistră și faptul că Luke se opri în spatele prietenilor săi. Se afla la mică distanță de rampă și se uita fix la el, cu ochii mijiți.

Obi-Wan își dădu seama că nu exista decât o singură cale prin care Luke, Leia și ceilalți puteau scăpa cu viață din stația de luptă. Zâmbi în timp ce își întorcea privirea de la Luke, apoi închise ochii și își ridică sabia în fața lui.

Darth Vader nu ezită să lovească.

INTERLUDIU

Luke Skywalker își aminti de ultimul moment în care îl văzuse pe Ben în viață, luptându-se cu Darth Vader pe *Steaua Morții*. Ben îi aruncase o privire din partea cealaltă a hangarului, apoi închise ochii în timp ce se întorsese să îl înfrunte pe Vader. Sabia lui Vader tăie direct prin hainele lui Ben, iar corpul lui Ben dispăru...

Și apoi mi-a spus să fug!

Luke nu știa dacă va înțelege vreodată pe deplin Forța, dar era ușurat să știe că aceasta îl ținuse cumva pe Ben în viață. Vocea lui Ben – spiritul său – îl ajutase pe Luke când acesta pilotase X-interceptorul în misiunea de distrugere a *Stelei Morții*. Fără ajutorul lui Ben, Luke se îndoia că ar fi reușit vreodată să realizeze acel lucru.

Nu terminase încă de citit jurnalul lui Ben și se întreba dacă va găsi în el ceva despre spiritele Jedi. Oare toți Jedii devin spirite ca Ben? Sau era ceva ce Ben învățase să facă singur? Luke nu avea nicio idee.

Și, din nou, se trezi dorindu-și ca Ben să fie acolo pentru a-i răspunde la întrebări.

Capitolul 13

Mulțumită învățăturilor lui Qui-Gon Jinn, Obi-Wan Kenobi era una cu Forța.

De unde fusese cândva doar o picătură de apă izolată într-o mare uriașă, acum era marea însăși. Era o mare care nu avea suprafață sau fund, care curgea peste tot și prin toate. Forța transcendea timpul și spațiul. Civilizațiile se ridicau și cădeau, stelele se formau și mureau, dar Forța nu se sfârșea niciodată.

Ca entitate spirituală, Obi-Wan nu era împiedicat de legile fizicii. Putea să călătorească prin galaxie, de la o lume la alta, doar gândindu-se la călătorie. Nu numai că putea comunica cu cei vii, dar putea manifesta o iluzie a fostului său sine fizic. Putea chiar să comunice cu alte spirite, dacă doreau și ele.

După distrugerea *Stelei Morții*, Obi-Wan își limitează comunicarea cu Luke. Asta nu pentru că puterile lui ar fi fost diminuate în vreun fel de o comunicare ulterioară, ci pentru că știa că existau foarte multe lucruri pe care Luke le putea învăța doar de la cei vii – nu doar de la prietenii săi, ci și de la dușmanii săi. Mai exact, erau lucruri pe care Luke trebuia să le învețe singur și, uneori, pe cont propriu. Ben era un spirit călăuzitor, nu unul *băgăreț*. Dar spiritul lui rămase mereu vigilent. După ce Luke devenise catatonic din greșală în timp ce încerca să folosească Forța pentru a medita, Obi-Wan intrase în visele lui Luke și îl îndrumase să își învingă frica înăscută de Darth Vader. Iar atunci când Luke și Leia – încă neștiind că sunt frate și soră – îl înfruntară pe Vader pe Mimban, Obi-Wan intervenise din nou, consolidând abilitățile lui Luke pentru a-l ajuta să îl învingă pe Lordul Întunecat.

Vader ar fi trebuit să moară pe Mimban, gândi Obi-Wan cu părere de rău. *La fel cum ar fi trebuit să moară pe Mustafar, pe Yavin și în mai multe locuri decât pot numi.* Și totuși Darth Vader trăise. Oricât de puternic era Obi-Wan ca spirit, nu avea nicio influență asupra Lorzilor Sith. De fapt, a fi oriunde în apropierea lor era o experiență epuizantă pentru orice entitate. Și mai erau și alte pericole de luat în considerare. Yoda îi spusese că vechii Lorzi Sith dezvoltaseră cel puțin o dată o armă numită *Bomba Gândurilor* pentru a-i distruge pe Jedi și a le captura sufletele. Obi-Wan nu știa dacă Palpatine sau Vader posedau sau erau capabili să creeze o astfel de *Bombă* sau dacă arma putea consuma un spirit deja existent, dar știa că, dacă se lăsa atras într-o capcană întinsă de Sith, nu-i va fi de prea mare folos lui Luke.

La trei ani după Bătălia de pe Yavin, când Alianța Rebelă se mutase pe planeta de gheață Hoth, Ben se manifestase sub forma unei viziuni. Luke scăpase singur din ghearele unei wampa însetate de sânge, dar era rănit și pierdut, departe de baza Rebelă. Epuizat de lupta pentru supraviețuire și de vânturile sub zero grade care îl sfâșiau din toate direcțiile, Luke se prăbușise pe pământul dur și acoperit de zăpadă.

— Luke... Luke, vorbe Obi-Wan.

Încet, Luke își ridică capul ca și cum ar fi fost o greutate uriașă. Obi-Wan apărură ca o formă strălucitoare, spectrală, la mică distanță în fața lui, putând vedea în expresia confuză a lui Luke că se întreba dacă nu cumva avea halucinații.

— Ben? spuse Luke cu voce tare.

— Trebuie să mergi în sistemul Dagobah, spuse Ben.

— Sistemul Dagobah? repetă Luke, încă confuz.

— Vei învăța de la Yoda, continuă Obi-Wan, Maestrul Jedi, cel care mi-a fost și mie profesor.

— Ben... Ben, gemu Luke.

Obi-Wan știa că Luke era în stare de șoc. Dar știa, de asemenea, că ajutorul va sosi în câteva secunde, sub forma lui Han Solo călare pe un tauntaun. Han Solo ar fi crezut că ajunsese în poziția lui Luke din pură întâmplare, dar Obi-Wan fusese cel care îndreptase animalul lui Han la nord de peștera de gheață a wampeii.

Obi-Wan se dematerializă cu doar o clipă înainte ca Han să ajungă la Luke.

Spiritul lui Obi-Wan monitoriză recuperarea lui Luke în bazinul cu bacta din baza Rebelă și în timpul teribilei bătălii de la Hoth. Când Rebelii fură forțați să evacueze, urmări progresul lui Luke. Nu interveni atunci când Luke se prăbuși cu X-interceptorul în mlaștina de pe Dagobah – nu voia ca Luke să plece înainte ca antrenamentul său să fie complet.

Fu martorul secret al momentului în care Luke îl întâlnește, fără să știe, pe Yoda, care fusese reticent să se prezinte până când fu convins de dorința lui Luke de a studia căile Jedi. Obi-Wan chiar privi cu amuzament cum Yoda se oferise să-l ducă pe Luke să-l întâlnească pe *Maestrul Jedi* pe care îl căuta, doar pentru a-l aduce pe Luke în propria sa colibă cu tavanul jos, sub rădăcinile mari ale unui copac bătrân.

Adresându-se lui Luke în timp ce pregătea niște mâncare într-o oală aburindă, Yoda spuse:

— De ce dorești devii Jedi? Hm?

— Din cauza tatălui meu, cred, răspunse Luke.

— Oh, tată a tău, spuse Yoda cu interes. Puternic Jedi a fost. Puternic Jedi.

— Cum ai fi putut să-l cunoști pe tatăl meu? spuse Luke supărat. Nici măcar nu știi cine sunt eu. Nu știu ce caut aici!

Yoda își îndepărtă privirea de la Luke și își sprijini greutatea pe bățul pe care îl folosea pe post de baston de mers. Obi-Wan simți dezamăgirea bătrânului Maestru Jedi chiar înainte ca acesta să spună:

— Nu-l pot învăța. Băiatul nu are răbdare.

— Va învăța să fie răbdător, spuse Obi-Wan, vocea lui răsunând în colibă.

Surprins de vocea fără trup, Luke aruncă o privire prin colibă, căutându-l pe Obi-Wan.

— Hmmm, murmură Yoda. Se întoarse încet spre Luke. Vorbindu-i lui Obi-Wan, spuse: Multă furie în el. Ca și tatăl său.

— Eu am fost diferit când m-ai învățat? răspunse vocea lui Obi-Wan.

— Hah, spuse Yoda. Pregătit, nu este.

Luke încetă în cele din urmă să-l mai caute pe Obi-Wan și se uită în ochii bătrâni și înțelepți ai gazdei sale.

— Yoda! icni Luke.

Yoda aprobă din cap.

— Sunt pregătit, protestă Luke. Eu... Ben! Eu... pot fi un Jedi. Ben, spune-i că sunt pregătit.

Luke începu să se ridice, numai că se lovi cu capul de tavanul colibei.

— Gata ești? spuse Yoda cu dispreț. Ce știi tu despre *gata*? Timp de opt sute de ani, Cavaleri Jedi eu am pregătit. Eu hotărăște cine trebuie învățat! Pentru un Jedi, e nevoie de adâncă credință, cea mai serioasă gândire. Înclinându-și capul pe spate pentru a i se adresa invizibilului Obi-Wan, Yoda continuă: Pe acesta, multă

vreme l-am observat. Toată viața a privit spre orizont, cer, viitor. Niciodată nu gândit la unde se află, la ce făcea. Își ridică bastonul și îl înțepă pe Luke. Aventură, senzații tari. Un Jedi nu caută asemenea lucruri. Apoi își coborî bastonul, se uită fix la Luke și spuse: Tu încăpățânat!

— Și eu am fost, dacă îți amintești, spuse Obi-Wan.

— Prea bătrân, zise Yoda cu fermitate. Da, pentru a începe antrenamentul, este prea bătrân.

— Dar am învățat multe, spuse Luke cu disperare.

Yoda suspină. Adresându-se din nou spiritului lui Obi-Wan, întrebă:

— Va termina ce începe?

Luke nu așteptă răspunsul lui Obi-Wan și spuse:

— Nu te voi dezamăgi. Yoda își întoarse privirea spre Luke, care adăugă: Nu mi-e frică.

— Oh, zise Yoda, cu ochii ușor măriți. Coborându-și vocea, spuse pe un ton amenințător: Îți va fi, tinere. Heh. Îți va fi.

Antrenamentul lui Luke fu brutal. Nu doar curse cu obstacole care îl puneau să se cațere pe liane și să sară prin mlaștină cu Yoda prins de spatele lui, ci și exercițiile de meditație pentru a se deschide către Forță. Luke asculta fiecare instrucțiune a lui Yoda și nu ceda niciodată. Spiritul lui Obi-Wan urmări în tăcere progresul lui Luke în timp ce tânărul aborda fiecare provocare.

În fiecare zi, devine tot mai puternic, gândi Obi-Wan.

Totuși, Luke era limitat de îndoielile sale și de impulsul său de a înfrunta pericolul. Intrase într-o peșteră care era inexplicabil de puternică în partea întunecată a Forței, doar pentru a avea o confruntare de coșmar cu o apariție a lui Darth Vader. Refuzase să creadă că Forța putea fi folosită pentru a ridica nava care se scufunda, până când Yoda îi arătă că este posibil. Și mai paralizante îi erau temerile, mai ales după ce meditația îi produsese o viziune a viitorului, a unui oraș al norilor, unde prietenii săi Leia și Han vor avea parte de durere.

— Trebuie să mă duc la ei, spuse Luke.

Yoda suspină.

— Să decizi tu trebuie, cum să-i ajuți mai bine. Dacă pleci acum, să-i ajuți ai putea. Dar toate lucrurile pentru care ei au luptat și au suferit, vei distruge.

Și totuși, Luke decise să părăsească Dagobah. Pe măsură ce se întuneca, băiatul își puse costumul de zbor portocaliu și își verifică echipamentul, în timp ce R2-D2 se poziționa în priza astromecanică a X-interceptorului.

— Luke! spuse Yoda, care privea de pe o colină din apropiere. Trebuie să termini antrenamentul.

— Nu-mi pot scoate viziunea din minte, răspunse Luke în timp ce își inspecta în grabă nava. Sunt prietenii mei. Trebuie să-i ajut.

— Nu trebuie să te duci! spuse disperat Yoda.

Luke îl privi pe Yoda și spuse:

— Dar Han și Leia vor muri dacă nu o fac.

— Nu știi asta, răspunse vocea fără trup a lui Obi-Wan.

Dacă Yoda nu-l poate convinge pe Luke să rămână, poate că eu pot.

Întorcându-se ca răspuns la vocea lui Obi-Wan, Luke văzu cum o lumină ușor strălucitoare începu să apară în aer în spatele lui Yoda. Apoi, lumina se materializă în forma lui Obi-Wan, care spuse grav:

— Nici măcar Yoda nu le poate vedea soarta.
— Dar îi pot ajuta! spuse Luke. Simt Forța!
— Dar nu o poți controla, spuse Obi-Wan. Este o etapă periculoasă pentru tine Luke. Acum ești mai vulnerabil la tentațiile părții întunecate.

— Da, da, spuse Yoda Pe Obi-Wan să-l ascuți. Peștera. Adu-ți aminte de eșecul tău la peșteră!

— Am învățat multe de atunci și mă voi întoarce ca să termin ce am început, spuse Luke, în timp ce-și întorcea atenția la X-interceptor. Promit asta, Maestre.

— Pe tine te vrea, spuse Obi-Wan. De aceea suferă prietenii tăi.

— Și tocmai de aceea trebuie să mă duc, spuse Luke.

— Luke, spuse Obi-Wan, nu vreau să te pierd în favoarea Împăratului așa cum l-am pierdut odată pe Vader.

În sinea lui, Obi-Wan adăugă: *Așa cum l-am pierdut pe Anakin.*

— Nu se va întâmpla, spuse Luke.

— Opriți, trebuie ei să fie, zise Yoda. De asta, totul depinde. Numai un Cavaler Jedi complet antrenat, cu Forța ca aliat, îl va învinge pe Vader și pe Împăratul său.

În timp ce Luke își așeza ultimul echipament în X-interceptor, Yoda continuă:

— Dacă pregătirea îți încheie acum, dacă alegi calea rapidă și ușoară, așa cum a făcut Vader, un agent al răului vei deveni.

— Ai răbdare, spuse Obi-Wan, sperând că Luke va purta cuvântul cu el.

— Și să-i sacrifici pe Han și pe Leia? răbufni Luke.

El era orice, dar nu avea deloc răbdare.

— Dacă respecti țelul pentru care luptă ei... da! răspunse Yoda.

Luke întinse mâna spre treapta inferioară a scării X-interceptorului și își întoarse privirea de la Obi-Wan și Yoda.

— Dacă hotărăști să-l înfrunți pe Vader, spuse Obi-Wan, îl vei înfrunta singur. O dată luată această decizie, eu nu pot interveni.

— Înțeleg, murmură Luke. Apoi urcă scara până la carlinga deschisă a navei de luptă și spuse: R2, pornește convertoarele.

În timp ce motoarele X-interceptorului porneau, Obi-Wan spuse:

— Luke, nu ceda urii sau furiei. Ele duc pe drumul întunericului.

— Puternic, Vader este, adăugă Yoda. La ce ai învățat, să fii atent. Observă totul, totul! Te poate salva.

— Așa voi face, Maestre Yoda, spus Luke în timp ce-și punea casca. Așa voi face și mă voi întoarce pentru a termina ce am început. Vă dau cuvântul meu.

Cupola cabinei de pilotaj coborî, iar X-interceptorul se ridică de la sol și urcă pe cerul nopții. În timp ce Yoda își ridica privirea pentru a urmări plecarea navei, apariția luminoasă a lui Obi-Wan se estompă în întuneric. Yoda suspină, privi în jos spre pământ și clătină trist din cap.

— Ți-am spus, zise el. Încăpățânat este. Acum lucrurile se vor înrăutăți.

— Băiatul este ultima noastră speranță, spuse vocea lui Obi-Wan.

Yoda își întoarse privirea spre cer și spuse:

— Nu. Mai este una.

Obi-Wan știa că Yoda vorbea despre sora lui Luke, Leia. Deși Leia împărtășea linia de sânge a lui Luke și era cu siguranță o fire puternică, și deși Obi-Wan respectase întotdeauna convingerile lui Yoda, era sigur că o singură persoană îi putea învinge pe Lorzii Sith, iar acea persoană era Luke.

Capitolul 14

Luke Skywalker făcu ultimele ajustări la noua sa sabie. Stătea la masa din sufrageria colibeii lui Ben Kenobi de pe Tatooine. Jurnalul lui Ben era așezat pe masă, cu paginile deschise la secțiunea despre săbiile. R2-D2 stătea în cealaltă parte a camerei, privindu-l în tăcere pe Luke.

Aș fi vrut ca Ben să fie aici, gândi Luke absent, și nu doar pentru că avea întrebări despre Darth Vader. Uneori, pur și simplu îi era dor de Ben.

Spiritul lui Ben nu mai comunicase cu el de la Dagobah, ceea ce nu îl surprindea pe Luke. La urma urmei, Luke ignorase avertismentele lui Ben și ale lui Yoda și se dusesese direct în sistemul Bespin și direct în capcana lui Darth Vader.

Ben se ținuse de cuvânt. Când Luke alesese să-l înfrunte pe Darth Vader, spiritul lui Ben nu făcuse nimic pentru a interveni. Privind retrospectiv, Luke își dădu seama că Ben și Yoda avuseseră dreptate, că ar fi trebuit să rămână pe Dagobah, pentru că realizase foarte puține lucruri mergând în Orașul Norilor.

Nu l-am împiedicat pe Boba Fett să îl ia pe Han. I-am pus în pericol pe Leia și pe ceilalți atunci când s-au întors la Orașul Norilor pentru a mă lua. Nu mi-am salvat niciunul dintre prieteni. Ei m-au salvat pe mine! Și ce am realizat?

Nu se putea gândi decât la confruntarea cu Vader, nu doar la faptul că supraviețuise duelului, ci și la faptul că obținuse niște informații. Cât despre valoarea acelor informații devastatoare... *Vader este cu adevărat tatăl meu?*

Luke simți din nou durerea fantomă la încheietura mâinii drepte.

R2-D2 îl văzu pe Luke uitându-se în gol și ciripi îngrijorat.

Luke se uită la R2-D2 și spuse:

— Nu-ți face griji, sunt bine. Întorcându-și atenția la sabie, adăugă: Ei bine, cred că ar fi cazul să o testez.

Se ridică, luând sabia în timp ce se îndrepta spre ușă. Droidul astromec îl urmă afară. Era seară devreme, pe cer erau vizibile doar câteva stele. Luke ținu sabia în mâna dreaptă. Era nervos. Chiar dacă urmase întocmai instrucțiunile lui Ben și verificase de mai multe ori fiecare piesă a sabiei în timpul construcției, încă admitea posibilitatea ca arma să explodeze. Acea nesiguranță îl determinase să testeze arma afară. Dacă ar fi explodat, nu voia să distrugă și casa lui Ben odată cu ea.

Privindu-l pe Luke, R2-D2 emise un semnal sonor neliniștit, apoi întinse un braț manipulator în direcția lui.

— Te oferi să-mi testezi sabia?

R2-D2 fluieră afirmativ.

— Mulțumesc, R2, dar nu aș fi un Jedi prea bun dacă te-aș lăsa pe tine să faci asta.

R2-D2 își retrase manipulatorul și se cutremură, dând din picioare pe pământ.

— Întoarce-te înăuntru, ordonă Luke.

R2-D2 protestă cu un zgomot puternic.

— Du-te, spuse Luke. Dacă se întâmplă ceva, vreau să o anunți pe Leia. Luke se gândi, apoi spuse: Da. Spune-i că Luke, cel mai mare idiot al galaxiei, a fost cuprins de flăcări pentru că nu a putut urmări o schemă elementară de circuit.

R2-D2 se întoarce în casă, protestând tot drumul.

Luke se relaxă și dădu drumul la respirație. Așteptă până când R2 intră în casă, apoi respiră din nou adânc, ridică sabia și apăsă placa de activare.

Lama verde și strălucitoare a sabiei se întinse pe toată lungimea ei, puțin sub un metru. Luke o mișcă înainte și înapoi prin aer, ascultând-o cum zumzăie.

Își eliberă respirația reținută. Nu se așteptase cu adevărat ca sabia să explodeze, dar era totuși ușurat că nu se întâmplase. Arma se simțea confortabil în mâna lui, chiar mai bine echilibrată decât sabia anterioară. Dar va tăia? Luke se îndreptă spre un pinten subțire de stâncă ce ieșea din pământul uscat. Coborî lama în jos, în unghi, prin vârful stâncii. Nu simți nicio rezistență în timp ce lama traversa roca, dar auzi o crăpătură puternică atunci când roca se desprinsese și bucata de sus alunecă pe suprafața netedă a tăieturii în unghi. Ținând sabia în mână, Luke se simți recunoscător pentru că Ben își lăsase jurnalul în urmă.

N-aș fi ajuns niciodată atât de departe fără Ben, gândi Luke. Și apoi, pentru că aflase despre construcția sabiei că era un ritual de trecere pentru un Jedi, se întrebă: *Sunt un Jedi acum?* Luke nu era conștient că spiritul lui Obi-Wan, chiar și acum, îi putea auzi gândurile, știind că băiatul trebuia să îndeplinească o ultimă sarcină înainte să se poată numi Jedi.

* * *

Eliberarea lui Han Solo de la Huttul Jabba nu fu ușoară, dar Luke Skywalker și aliații săi reușiră. O parte din planul lor îndrăzneț de salvare includea ca R2-D2 să introducă în mod clandestin noua sabie a lui Luke în palatul lui Jabba și să i-o livreze atunci când era dat semnalul. Planul funcționase extrem de bine.

Imediat după salvare, Luke se întorsese cu R2-D2 pe Dagobah. Spera să își reia antrenamentul cu Yoda, dar în momentul în care ajunse pe lumea mlaștinilor, bătrânul Maestru Jedi era aproape de moarte. Luke rămase cu Yoda când acesta muri. Se lăsase noaptea, iar Yoda era întins sub pături în patul său mic când își dădu ultima suflare. Câteva secunde mai târziu, Luke văzu cum trupul lui Yoda se dematerializă și dispăru. După 900 de ani, Yoda devenise în sfârșit una cu Forța.

Dar cu câteva momente înainte să moară, Yoda confirmase adevărul despre Darth Vader. Era tatăl lui Luke și numai dacă îl înfrunta din nou, Luke putea deveni un Jedi. Yoda dezvălui, de asemenea, că exista un alt Skywalker.

Părăsind coliba lui Yoda, Luke ieși în întuneric și își pregăti X-interceptorul pentru a părăsi Dagobah. Dar apoi se uită la R2-D2 și spuse:

— Nu pot s-o fac, R2. Nu pot continua de unul singur.

Atunci, Obi-Wan alese să-i vorbească:

— Yoda și cu mine vom fi mereu alături de tine.

Luke se întoarce.

— Ben!

Apariția strălucitoare a lui Obi-Wan se materializă în fața unui crâng de copaci din apropiere. Se îndepărtă de copaci pentru a sta în fața lui Luke.

Înaintând spre spiritul lui Obi-Wan, Luke spuse:

— De ce, Ben? De ce nu mi-ai spus? Mi-ai spus că Darth Vader l-a trădat și l-a ucis pe tata.

— Tatăl tău, Anakin, a fost sedus de fața întunecată a Forței, răspunse Obi-

Wan. El a încetat să mai fie Anakin Skywalker și a devenit Darth Vader. Când s-a întâmplat acest lucru, el l-a trădat pe Anakin Skywalker în tot ce crezuse el până atunci. Omul bun care fusese tatăl tău a fost distrus. Așa că ce ți-am spus a fost adevărat... dintr-un anumit punct de vedere.

— Dintr-un anumit punct de vedere? repetă Luke.

Privirea de pe fața lui îi arăta clar lui Obi-Wan că acele cuvinte i se păreau dezagreabile.

— Luke, ai să vezi că multe adevăruri de care suntem legați depind în mare măsură de punctul nostru de vedere. Obi-Wan își mută apariția, așezându-se pe trunchiul acoperit de mușchi al unui copac căzut. Anakin a fost un prieten bun.

Luke se așeză lângă apariția lui Obi-Wan, care continuă:

— Când l-am întâlnit prima oară pe tatăl tău, era deja un mare pilot. Dar m-a uimit cât de puternică era Forța în el. Am luat asupra mea pregătirea lui pentru a face din el un Jedi. Greșeala mea a fost aceea că mi-am închipuit că aș putea fi un dascăl la fel de bun ca Yoda. Dar nu am fost. Iată unde a dus mândria mea prostească. Împăratul a sesizat puterea lui Anakin și l-a tras de partea întunericului.

— Binele mai există încă în el, spuse Luke.

Neîncrezător, Obi-Wan spuse cu dispreț:

— Acum e mai mult o mașină decât om – deformat și rău.

Luke clătină din cap.

— Nu pot s-o fac, Ben.

— Nu poți scăpa de destinul tău. Trebuie să-l înfrunți din nou pe Darth Vader.

— Nu pot să-mi ucide propriul tată.

Obi-Wan își întoarse privirea de la Luke.

— Atunci Împăratul a și câștigat, spuse el cu un oftat. Tu erai unica noastră speranță.

— Yoda mi-a spus că aș putea instrui pe altcineva care...

Obi-Wan își întoarse privirea spre Luke.

— Acel cineva de care vorbea e sora ta geamănă.

Luke păru nedumerit.

— Soră? Eu nu am nicio soră.

— Pentru a vă proteja pe amândoi de Împărat, ați fost despărțiți de la naștere. Împăratul știa, așa cum știam și eu, că, într-o bună zi, având Forța de partea lor, urmașii lui Skywalker puteau deveni o amenințare pentru el. Din acest motiv, sora ta a rămas anonimă.

Ochii lui Luke se măriră de conștientizare.

— Leia! spuse el. Leia e sora mea.

— Introspecția te servește bine, spuse Obi-Wan. Asigurându-se că Luke avea toată atenția lui, continuă: Îngroapă-ți sentimentele cât mai adânc, Luke. Ele îți fac cinste, dar ar putea fi folosite pentru a te subjugă.

Luke aprobă din cap în semn de acord.

Și apoi Obi-Wan dispăru în întuneric.

* * *

Spiritul lui Obi-Wan era invizibil, dar prezent când Luke ajunse în sistemul Endor, unde Imperiul construisese o nouă stație de luptă *Steaua Morții*. Când Luke i se

predă lui Darth Vader în pădurea Endor, îl auzi cum își menținea credința că o rămășiță din Anakin Skywalker rămăsese în Vader și că nu fusese consumat în întregime de rău. Luke îl îndemnă pe tatăl său să renunțe la ura sa.

— E prea târziu pentru mine, fiule, spuse Vader.

Apoi le făcu semn celor doi soldați să îl escorteze pe Luke până la o navetă care îi aștepta și care urma să îi transporte pe *Steaua Morții*. În timp ce soldații se mișcau în spatele lui Luke, Vader adăugă:

— Împăratul îți va arăta adevărata natură a Forței. El este Stăpânul tău acum.

Luke îl privi pe Vader o clipă înainte să spună:

— Atunci tatăl meu este într-adevăr mort.

Spiritul lui Obi-Wan își dori să-l fi convins pe Luke de acest fapt mai devreme. După ce Vader îl duse pe Luke în sala tronului de pe *Steaua Morții*, iar Împăratul cu mantie neagră orchestră un duel cu săbii pentru a testa tatăl împotriva fiului, lui Obi-Wan îi deveni și mai clar că Luke nu fusese pregătit pentru confruntare.

Îl este teamă de ce se va întâmpla cu Leia dacă nu reușește să-l învingă pe Vader, gândi Obi-Wan. *Trebuie să-l ucidă pe Vader*.

Dar când Luke reuși în cele din urmă să îl dezarmeze și să îl supună pe Vader, spiritul lui Obi-Wan practic încremeni când Împăratul își fixă ochii galbeni asupra lui Luke și spuse:

— Bun! Ura te-a făcut puternic. Acum destinul ți se va împlini și tu vei lua locul tatălui tău alături de mine!

Obi-Wan se temu că îl va pierde pe Luke așa cum îl pierduse și pe Anakin. Dar atunci Luke își dezactivă sabia, îl privi pe Împărat și spuse:

— Niciodată! Apoi își aruncă sabia într-o parte. Niciodată n-am să mă alătur părții întunecate. Ai dat greș, Înălțimea Ta. Eu sunt un Jedi, așa cum a fost și tatăl meu înaintea mea.

Împăratul se încruntă.

— Așa să fie... Jedi.

Și atunci Împăratul își ridică degetele noduroase și își dezlănțui mânia asupra lui Luke, lansând fulgere albastre spre el. Luke țipă și se contorsionă în agonie, iar apoi Împăratul lansă un alt baraj. Vader zăcea lângă puțul liftului din sala tronului, unde se prăbușise în timpul duelului cu Luke. În timp ce Împăratul își continua asaltul asupra lui Luke, spiritul lui Obi-Wan îl monitoriză pe Vader care se ridica în picioare și se întorcea alături de Împărat.

— Tată, te rog, gemu Luke. Ajută-mă.

Obi-Wan știa că Vader nu-l va ajuta niciodată și se simțea aproape copleșit de un sentiment de groază. Luke avea să moară în curând, iar Vader avea să rămână marioneta Împăratului. De fapt, Obi-Wan era atât de convins de natura lui Vader încât fu uimit de ceea ce se întâmplă în continuare. Vader îl apucă pe Împărat și îl ridică de pe picioare. Fulgerul albastru mortal se desprinsese de Luke și porni din vârful degetelor Împăratului prăbușindu-se peste ambii Lorzi Sith. Vader îl purtă pe Împărat prin sala tronului și îl aruncă în puțul liftului. O clipă mai târziu, Împăratul explodă într-o eliberare masivă de energie întunecată.

Vader se prăbuși lângă marginea puțului liftului. Luke se duse lângă el și îi coborî corpul pe podea. Un zgomot subțire și șuierător se auzi din masca respiratorie a lui Vader. Aparatul său era deteriorat.

Dacă spiritul lui Obi-Wan nu ar fi fost martor la acțiunea lui Vader, nu ar fi

crezut niciodată. Darth Vader, același monstru pe care Obi-Wan îl lăsase să moară pe Mustafar, se sacrificase pentru a-și salva fiul. Și deodată Obi-Wan își dădu seama unde eșuase. Pentru că, spre deosebire de Luke, Obi-Wan nu doar crezuse că Anakin fusese complet mistuit de partea întunecată, dar chiar refuzase să creadă că ar fi putut rămâne ceva bun din el. Și, refuzând să permită acea posibilitate, Obi-Wan își condamnase nu numai fostul prieten, ci și propria capacitate de speranță.

Din fericire, credința neclintită a lui Luke în bunătatea înăscută a tatălui său se dovedi a fi o forță mai puternică decât puterea părții întunecate.

Își aminti ce îi spusese spiritul lui Qui-Gon Jinn cu atât de mult timp în urmă, când îi spusese că Obi-Wan nu era pregătit și că nu reușise să înțeleagă. Timp de atâția ani, Obi-Wan crezuse că Qui-Gon se referea la faptul că nu era pregătit să înțeleagă detaliile despre convertirea lui Anakin la partea întunecată. Dar acum, în sfârșit, înțelegea cuvintele Maestrului său.

Nu eram pregătit să-l iert pe Anakin. Și nu va fi complet liber decât dacă o fac. Din nefericire, așa cum își dădu Obi-Wan seama că Anakin Skywalker supraviețuise, știa și că nu va mai trăi mult timp. În timp ce Luke își trăgea tatăl muribund spre o navetă, spiritul lui Obi-Wan își mută propriul psihic pe un alt tărâm. Și așteptă.

După ce Anakin muri în brațele fiului său, Obi-Wan strigă în eter:

— Anakin.

O clipă mai târziu, Obi-Wan auzi o voce familiară venind din întuneric.

— Obi-Wan? Maestre, îmi pare atât de rău. Foarte, foarte, foarte...

— Anakin, ascultă cu atenție, îl întrerupse Obi-Wan. Te afli în lumea de dincolo a Forței, dar dacă vei dori vreodată să revii în spațiul corporal, atunci mai am un lucru să te învăț. O modalitate de a deveni una cu Forța. Dacă alegi această cale spre nemurire, atunci trebuie să mă asculți acum, înainte să-ți dispară conștiința.

Obi-Wan simți confuzie și remușcare în Anakin, apoi acesta răspunse:

— Dar, Maestre... de ce eu?

— Pentru că tu ai pus capăt ororii, Anakin, spuse Obi-Wan. Pentru că ai împlinit profeția. Pentru că ai fost... și ești... *Cel Ales*.

Dar Obi-Wan știa în sinea lui că acestea nu erau singurele motive.

— Pentru că m-am înșelat în privința ta, adăugă el. Și pentru că-ți sunt prieten.

— Mulțumesc, Maestre, răspunse Anakin încet.

Luke Skywalker reuși să tragă trupul tatălui său într-o navetă Imperială și scăpă din *Steaua Morții* înainte ca aliații săi din Alianța Rebelă să distrugă stația de luptă. După ce ateriză pe luna pădure, adună lemne moarte pentru a construi un rug funerar ca să incinereze rămășițele lui Anakin. În timp ce privea flăcările înălțându-se pe cerul nopții, își dori să fi reușit cumva să-și ajute tatăl mai devreme.

Când rugul nu mai arse, Luke se alătură prietenilor săi. Rebelii sărbătoreau victoria împreună cu noii lor aliați, micuții Ewoki acoperiți cu blană, în satul acestora din vârful copacului. La scurt timp după ce ajunse, Luke își întoarse privirea de la prietenii săi bucuroși și văzu formele spectrale și luminescente ale lui Obi-Wan și Yoda apărând în apropiere, pe fondul întunericului din coronamentul pădurii. O clipă mai târziu, apăru un al treilea spirit alături de ceilalți.

Era Anakin Skywalker.

Jedii se întorseseră.

Epilog

Obi-Wan Kenobi îl văzu pe Luke Skywalker stând la mică distanță de cupola de intrare a gospodăriei familiei Lars de pe Tatooine. Cei doi sori gemeni se apropiau de orizont și aruncau umbre lungi peste deșert. Luke era cu fața spre apus și cu spatele la Obi-Wan. Un vânt cald și blând sufla dinspre vest.

Dar nici Obi-Wan și nici Luke nu se aflau cu adevărat pe Tatooine.

Erau cinci ani după Bătălia de la Endor. Luke Skywalker se afla în modestul său apartament din fostul Palat Imperial de pe Coruscant, unde își stabilise reticent reședința după ce Alianța Rebelă învinsese Imperiul și formase Noua Republică.

Întins pe patul său, dormea adânc și visa la Tatooine.

— Luke? spuse Obi-Wan.

Luke se întoarse de la soare.

— Bună, Ben, spuse el cu un zâmbet de bun venit. A trecut mult timp.

— Într-adevăr, răspunse Obi-Wan. Și mi-e teamă că va fi și mai mult până data viitoare. Am venit să-mi iau rămas bun, Luke.

Peisajul deșertului și cerul însuși păreau să strălucească și să tremure, iar Obi-Wan își dădu seama că Luke era acum brusc conștient de faptul că visa. Zâmbetul lui Luke se topi și îl privi pe Obi-Wan cu prudență.

Simțind gândurile băiatului, Obi-Wan spuse:

— Nu, nu sunt un vis. Dar distanțele care ne despart au devenit prea mari pentru ca eu să-ți apar în alt mod. Arată cu un gest spre peisajul de vis din jur și adăugă: Acum, chiar și această ultimă cale mi se închide.

— Nu, spuse Luke. Nu ne poți părăsi, Ben. Avem nevoie de tine.

— Nu aveți nevoie de mine, Luke, zise Obi-Wan, ridicându-și ușor sprâncenele în timp ce zâmbea. Ești un Jedi. Apoi zâmbetul lui se estompă. În orice caz, decizia nu-mi aparține. Am zăbovit deja prea mult timp și nu mai pot amâna călătoria mea din această viață spre ceea ce se află dincolo.

Luke își întoarse privirea de la Obi-Wan, care simțea că gândurile tânărului se îndreptaseră spre Yoda. În ciuda a tot ce învățase Luke despre Forță, rămăsese profund întristat de moartea prietenilor săi.

— Modelul oricărei vieți este de a merge mai departe, spuse Obi-Wan. Și tu te vei confrunta cu acea călătorie într-o zi. Ești puternic în Forță, Luke, și cu perseverență și disciplină vei deveni și mai puternic. Privirea lui Obi-Wan se înăspri în timp ce adăuga: Dar nu trebuie să cobori niciodată garda. Împăratul s-a dus, dar partea întunecată este încă puternică. Nu uita niciodată asta.

— Nu voi uita.

— Te vei confrunta cu mari pericole, Luke. Apoi, expresia lui Obi-Wan se înmuie, iar zâmbetul îi reveni când continuă: Dar vei găsi și noi aliați în momente și locuri unde te aștepti cel mai puțin.

— Noi aliați? spuse Luke, sincer curios. Cine sunt?

Știind că era mai bine să nu-i dezvăluie totul lui Luke, Obi-Wan alese să ignore întrebarea. Când simți că începe să se îndepărteze de visul lui Luke, spuse:

— Și acum, la revedere. Te-am iubit ca pe un fiu, ca pe un elev și ca pe un

prieten. Până când ne vom întâlni din nou, fie ca Forța să fie cu tine.

— Ben...!

Forma lui Obi-Wan dispăruse, dar psihicul său rămase suficient de mult timp pentru a-l simți pe Luke gândindu-se:

Atunci sunt singur. Eu sunt ultimul dintre Jedi.

— Nu ultimul dintre vechii Jedi, Luke, spuse Obi-Wan, vocea lui pierzându-se în dimensiunea viselor. Primul dintre cei noi.

Și Obi-Wan trecu în cele din urmă mai departe.

SFÂRȘIT

UNIVERSUL STAR WARS

ANEXE

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici și nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată, care întotdeauna și-a servit cetățenii bine și cu credință. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăși conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în fața legii și își trăiau viața cu drepturi care le garantau deopotrivă șansă și libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut și primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace și expansiune galactică determinată de inventarea și progresul călătoriilor prin hiperspațiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz și neînfricat, numărând sute și mii de membri, ce a slujit la apărarea și protecția popoarelor Republicii. Înțelepciunea, bravura și puterea lor au devenit legendă. Trăgându-și tăria comună din Forță, Cavalerii Jedi au menținut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei, generații după generații, și au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili și demni să fie Cavaleri.

Prin strânsa ei coeziune, Vechea Republică a devenit invulnerabilă față de orice atac din afară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mișcare pentru că ea ar fi însemnat un eșec sigur. Cetățenii Vechii Republici au putut dormi liniștiți în paturile lor, aflați în siguranță înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuși. Dar, la fel ca în multe societăți democratice, el nu a venit din partea unei forțe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influență și mită, plecându-se cel mai adesea în fața dorințelor celor implicați în afaceri de comerț interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace și mulțumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SIȚH...

Un mare contingent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniți de partea întunecată a Forței au fost expulzați din Vechea Republică. După ce au părăsit o

vreme, ei au dat peste ființele umanoide cunoscute sub numele de Sith și au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani Imperiul lor avea să prospere și să crească. În acest timp Cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supușilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith și a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici și ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici, dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor din Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, acești Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar au fost permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmașă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa și căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găsește învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith și le folosește pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoștințe Kun pune la cale o vastă și puternică frăție și își arogă titlul de prim Stăpân Întunecat al Sith. Kun și alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei și reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați îi distrug printr-o masivă lovitură nimicitoare pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este și el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veșnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți și nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un Senator ambițios și lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență și autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie și va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Cancelar al Republicii și s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi și avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu știau era că Palpatine își trăgea puterea și carisma din partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Cancelar, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta își urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul Imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planșeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi științe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i știa de frică, Palpatine

s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbușite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic și executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată Guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă dintr-o singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de ființe pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când Imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet și discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului și întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început, fără să știe, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei Senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine și au pus la cale, în secret, răsturnarea lui printr-o mișcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan și Senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Președinția Senatului. Tentativa lor a eșuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reședința lui Organa în Casa Cantham din Orașul Imperial, Mon Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine și a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mișcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar și întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici și sistemului Senatorial și socotea că, odată pusă în mișcare pentru a-l opri pe Palpatine, anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când Guvernatorul planetar Ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor, au organizat un protest pașnic pe principalul port spațial al planetei, blocând piste de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise și alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari atunci când a venit să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici și în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoșteau s-a prăbușit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe Senatoarea Mohtma să deturneze fonduri și arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă și mai important, poate, Organa și mica sa grupare de simpatizanți ai Rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor Rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor și trupelor Imperiale.

Multe grupuri izolate de rezistență împrăștiate prin toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme și, desigur, nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor Imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au

fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea Senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala Imperială. Astfel, ea a evitat capturarea și dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Șeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroșilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai bun la fonduri, aprovizionare și armament, cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest *Tratat Corellian* a pus bazele Alianței care în scurtă vreme și-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeași conferință, l-a sfidat în mod fățiș pe Palpatine și chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

*„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;
Ai instituit o politică flagrantă de rasism și genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie;
Ai înlăturat conducătorii aleși ai planetelor, înlocuindu-i cu Moffi și Guvernatori după bunul tău plac;
Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;
Ai ucis și întemnițat milioane de persoane care nu au beneficiat de un proces;
Ai extins armata dincolo de limitele necesare și prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuși.
Noi, Alianța Rebelă, în numele și cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public și solemn intențiile noastre:
Să luptăm și să ne opunem ție și forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;
Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;
Să provocăm distrugerea ta și distrugerea Imperiului Galactic;
Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie.
Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem cheazășie proprietățile, onoarea și viețile noastre.”*

Lumile din întreaga galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine și a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase și specii au fost lăsate deoparte, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați și întemnițați de Imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

